

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทาน ส.ค.ส. ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕
แก่ประชาชนชาวไทย

“...ในปีใหม่นี้ จึงขอให้ประชาชนชาวไทยได้ตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท โดยมีสติรู้ตัวและปัญญาวิคิดกำกับอยู่ตลอดเวลา ผู้ใดมีภาระหน้าที่อันใด ก็เร่งกระทำให้สำเร็จลุล่วงไปให้ทันการณ์ทันเวลา ผลงานทั้งนั้น จะได้ส่งเสริมให้แต่ละคนประสบแต่ความสุขความเจริญ และทำให้ชาติบ้านเมืองดำรงมั่นคง และก้าวหน้าต่อไปด้วยความผาสุกสวัสดิ์ ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงคุ้มครองรักษาท่านทุกคน ให้มีความสุข ไม่มีทุกข์ ไม่มีภัย ตลอดศกหน้านี้โดยทั่วกัน”

ข่าวการกล่าวนธรรม
ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

บทกวีอาเศียรวาท

ติดกวีเข็ยรอันท์ ๑๔

อ้าองค์พระทรงยะคะอดุลย์
 “ภูมิพล” พระทรงชัย
 ศาสตร์ศิลป์และสรรพะสุวิชา
 หลากหลายพระโครงการ
 ยามใดประชานิกะระทุกซ์
 ผ่านฟ้าเสด็จดิน
 โอกาสเฉลิมพระชณะมา
 บรรดาประชาไทย
 ขอทรงทิมายวะดมะนา
 ผ่องผิวพระภูธร
 ทรงสุขเกษมจิระสรานู
 แข็งแกร่งพระกายา

วะระสุนทะราศัย
 กิติก้องจิรากาล
 อิศรา ๕ แดกฉาน
 ตะละล้วนประโยชน์ชน
 พระละสุขระหะระหน
 จะระริประงับภัย
 พระมหาดศีัย
 ศิระราบถวายพร
 ศิริภาประภัสสร
 ดุจะแสงพระจันทรธา
 ปิติศานต์มนัสสา
 จิตะเพิ่มพลัง เทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
 ข้าพระพุทธเจ้าชาวชมรมกัลยาณธรรม
 ประพันธ์ โดย อาจารย์ประมวล สาครพันธ์

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒๔
 ฉบับมกราคม ๒๕๕๕

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

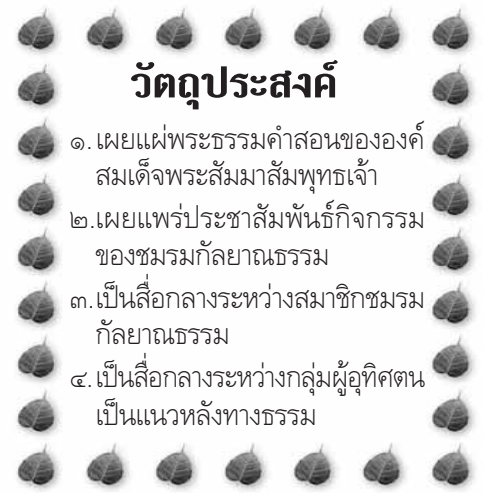
- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
 อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
 โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
 และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
 การให้ธรรมะเป็นทาน
 ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

ที่ปรึกษา: พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
 พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
 พระอาจารย์วุฒิชัย วชิรเมธี
 พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
 อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
 อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
 อาจารย์ สุภัทร์ ทุ่มทอง
 อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม
 อาจารย์ ธีรยุทธ เวชเจริญยิ่ง

คติธรรมประจำฉบับ

ใครขอโทษก่อน... **กล้าหาญที่สุด**
 ใครให้อภัยก่อน... **เข้มแข็งที่สุด**
 ใครลืมได้ก่อน... **มีความสุขที่สุด**
 (ลืมเกลียดชัง ลืมแค้นฝังใจ)
แล้วสุขบั้นใจจะ
เกิดขึ้นภายในใจ...

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

พระปีใหม่ ๒๕๕๕	๔
ทำไม “ปฏิบัติธรรม” มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล?... ..	๑๐
ความประทับใจต่อการไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่วัดมเหยงค์ แบบปิตวจา	๑๖
รักษาใจไม่ให้วิบัติ	๒๓
จิตสโตไสเม็กายพิการ	
ประวัติอาจารย์กำพล ทองบุญน่ม	๒๗
ของขวัญแห่งชีวิต	๓๒
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพฯ	๓๔
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๔๖
ประวัติย่อขององค์บรรยาย	๔๙
จุลลหังสชาติก อลิตินิบาด	๕๕
น้ำท่วมหรือจะสู้น้ำใจ	๕๙
บันทึกธรรมจากหลวงปู่ทอน ญาณธโร	๖๒
ธรรมะมหัศจรรย์	๖๕
ความสุขจากการให้	๖๘
เหตุเกิดจากไปไม้ที่ไม่ได้อยู่ในมือ	๗๑
แม้จะมีกรรมทำให้เกิดเป็นสุนัข แต่ก็ยังมีใจรักในการปฏิบัติธรรม	๗๕
คอลัมน์สัมภาษณ์ คนดีคนดัง	
คุณหม่อัจฉนา กลิ่นสุวรรณ	๗๗
อัศจรรย์ด้วยอานาปานะแห่งธรรม	๘๑

พรปีใหม่ ๒๕๕๕

ฟ้าเปลี่ยนสี...วันเดือนปีเปลี่ยนไป
ถึงจะทุกซ์ขนาดไหน...ก็ใช่จะคงที่
เมื่อลมหายใจยังมี...ชีวิตนี้ย่อมมีหวัง
เอาความเข้มแข็งเต็มพลัง
เอาความหวังเป็นกำลังใจ

Phra Kru Kham Chermthatt
พระครูเกษมธรรมทัต
(หลวงพ่อดุรงค์ดี เขมรังสี)

แม่โลกและชีวิตจะเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน
แปรเปลี่ยนเป็นนิจ แต่ก็ไม้อาจทำให้เราเป็น
ทุกข์ได้ หากมีสติตั้งมั่น ไม่ปล่อยใจให้ตกอยู่ใน
ความตื่นตระหนก วิตกกังวลในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง
หรืออาลัยเสียใจในสิ่งที่ผ่านไปแล้ว ยังมีปัญญา
รู้เท่าทันความจริงของชีวิต ไม่สำคัญมั่นหมาย
ในความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสิ่งต่าง ๆ จิตก็จะสงบ
โปร่งเบา เป็นสุขได้ท่ามกลางความผันผวนทั้งปวง

ปีใหม่นี้ขอให้ทุกท่านมีความเพียรในการทำกิจ ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท
พร้อมรับทุกสิ่งด้วยใจที่มั่นคง อีกทั้งมีความเจริญงอกงามด้วยสติและปัญญา
แม้มีเหตุร้ายมากระทบใจก็ไม่กระเทือน ฉลาดในการหาโชคจากเคราะห์ รู้จักใช้
ประโยชน์จากเหตุร้ายต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพื่อกระตุ้นใจให้
ใฝ่ธรรม หรือเปิดใจให้เข้าถึงสัจธรรม ขณะเดียวกันก็อาศัยความสุขและความ
สำเร็จทั้งปวง เป็นเครื่องหนุนเสริมให้ก้าวหน้าในทางธรรมยิ่งขึ้น สามารถบรรลุ
ประโยชน์ตนและบำเพ็ญประโยชน์ท่านอย่างถึงพร้อม โดยมีพระนิพพานเป็น
ที่หมายด้วย...เทอญ

พระไพศาล วิสาโล

ชีวิตเดินทางผ่านอาณาจักรแห่งกาลเวลา
ที่ไม่เคยหยุดนิ่งยิ่งใหญ่ไร้ผู้ต่อต้าน
ครอบงำทุกสรรพสิ่งเอาไว้ให้ตกอยู่
ภายใต้ความขรา พยาธิ และมรณะ

จิตของเราเป็นผู้นำพาชีวิตเดินทางไป
ในมหาอาณาจักรนั้น จึงควรที่จะมีเข็มทิศ
ชี้ทางให้การเดินทางของชีวิตไปสู่สวัสดิผล
เพื่อบรรลุถึงจุดหมายสุดท้าย
ที่มีต้องเดินทางต่อไปอีก

ขอพลังแห่งสติปัญญาสัมมาทิฐิ จงบังเกิดขึ้นในดวงจิตแต่กัลยาณมิตร
ชาวขมรมกัลยาณธรรมทั้งมวล เมื่อบังเกิดขึ้นแล้ว จงพัฒนาสู่ความ
งอกงามไพบุลย์ สามารถนำพาชีวิตท่องไปในกระแสแห่งกาลเวลา
ผ่านพันอุปสรรคและมหันตภัยทั้งปวง บรรลุถึงจุดหมายอันเป็น
แดนเกษมด้วย...เทอญ

พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่
พุทธศักราช ๒๕๕๕ เวียนมาถึง
เรามาเริ่มต้นชีวิตใหม่กัน
อดีตที่ผ่านไปไม่ว่าจะดี
หรือร้ายก็ตาม ถือว่าเป็น
บทเรียนที่เป็นรากฐานอัน
แข็งแกร่งมั่นคง
ส่วนการกระทำในปัจจุบัน
คือการต่อยอดเป็นชีวิตใหม่
ที่มีคุณค่าและความหมายเพื่อ
ก้าวไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

อาจารย์กำพล ทองบุญนุ้ม

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๕๕

ปีใหม่เป็นสมมติบัญญัติ ที่มนุษย์ส่วนใหญ่กำหนดขึ้นเป็นสากล โดยเอาระยะเวลาที่โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ครบหนึ่งรอบ จึงกำหนดเอาวันที่ ๑ มกราคมของทุกปีเป็นวันขึ้นปีใหม่ แต่คนไทยในอดีตคิดแตกต่างออกจากความเป็นสากล โดยกำหนดระยะเวลาที่ดวงอาทิตย์โคจรครบหนึ่งรอบของ ๑๒ ราศี จึงนับเอาวันแรกที่ดวงอาทิตย์จะโคจรเข้าสู่ราศีใหม่ ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปี เป็นวันขึ้นปีใหม่ ด้วยเหตุนี้ การกำหนดวันขึ้นปีใหม่ของคนจึงไม่ตรงกัน แต่จะกำหนดอย่างไรก็ยังเป็นสมมติของการเริ่มต้นการโคจรของโลกหรือดวงอาทิตย์

เมื่อวันปีใหม่เวียนบรรจบ มนุษย์ได้ระลึกถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงคิดที่จะทำ (เฉลิมฉลอง) สิ่งต่าง ๆ ให้กับชีวิตใหม่ของตน โดยทั่วไปเมื่อระยะเวลาใกล้จะบรรจบครบรอบ ได้มีการนับถอยหลัง (count down) ก่อนเข้าสู่วันแรกของปีใหม่ ชาวตะวันตกนิยมเฉลิมฉลองชีวิตใหม่ด้วยการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์เจือปนหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นให้ชีวิตของตนมีความสุข ซึ่งความสุขเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายและนิยมประพุดกัน เช่นเดียวกับคนไทยเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ ด้วยการจุดประทัดหรือยิงปืนให้เกิดเสียงดังแล้วมีความสุข ซึ่งทั้งสองแบบของการเฉลิมฉลองเป็นการเอาสิ่งกระทบภายนอกเข้าปรุงแต่งจิตให้เกิดอารมณ์ ซึ่งอารมณ์เช่นนี้เรียกว่าอารมณ์กาม ที่ทำให้จิตเศร้าหมองด้วยกิเลส

ตรงกันข้าม ผู้มีสติระลึกได้ถึงวันแรกที่ย่างเข้าสู่ปีใหม่ และมีปัญญาเห็นถูกตามความเป็นจริงแท้ หลังจากนับถอยหลังแล้ว นิยมเฉลิมฉลองในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ (ทำบุญด้วยการให้สิ่งดีงาม ทำบุญด้วยการรักษาศีลและประพฤติดี ทำบุญด้วยการเจริญจิตตภาวนา ทำบุญด้วยการประพฤติอ่อนน้อม ทำบุญด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้ ทำบุญด้วยการเฉลี่ยส่วนความดีให้ผู้อื่น ทำบุญด้วยการยินดีในความดีของผู้อื่น ทำบุญด้วยการฟังธรรม ทำบุญด้วยการสั่งสอนธรรม และทำบุญด้วยการทำความเห็นให้ตรง) และเป็นบุญใหญ่ที่สามารถผลักดันชีวิตไปสู่ความพ้นทุกข์

ดังนั้นผู้ใดนับถอยหลัง เริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยการสวดมนต์ แล้วตามด้วยจิตตภาวนา เช่น เจริญอานาปานสติ บุญใหญ่ย่อมเกิดขึ้น และผลักดันชีวิตใหม่ของผู้นั้นไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ปีใหม่ในลักษณะนี้ ผู้ใดประพุดได้แล้ว จึงจะเรียกได้เต็มปากเต็มคำและถูกต้องตรงกับคำว่า “สวัสดีปีใหม่”

ขออวยพรให้ชาวภัทรานิยม จงเป็นผู้มีสติ และมีปัญญาเห็นถูกตามธรรม นำพาชีวิตไปสู่ความสวัสดิ โนนาคตอันใกล้ที่จะมาถึงในวันปีใหม่นี้ จงทุกท่าน ทุกคน เทอญ

อ.ดร.สนอง วรอุไร

พรปีใหม่ ๒๕๕๕

ปีเก่าผ่านไป ปีใหม่ผ่านมา ตามกฎแห่งสังขาร เมื่อสังขารทั้งปวงรวมทั้งรูปนามกายใจ เป็นสิ่งไม่เที่ยง ปรากฏอยู่ชั่วคราว นิดหน่อย มีแล้วหายไปอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ครบแล้วที่เราทั้งหลายจะเร่งทำความเพียร เพื่อถึงสิ่งที่ยังไม่ถึง เพื่อบรรลุสิ่งที่ยังไม่บรรลุ เพื่อทำให้แจ้งสิ่งที่ยังไม่ทำให้แจ้ง

บุคคลผู้เกียจคร้าน เกลื่อนกล่นไปด้วยบาปอกุศลธรรมทั้งหลาย ย่อมอยู่เป็นทุกข์ และย่อมทำประโยชน์ตนอันใหญ่ให้เสื่อมไป ส่วนบุคคลผู้ปรารถนาความเพียร สัจจจากบาปอกุศลธรรมทั้งหลาย ย่อมอยู่เป็นสุข และย่อมทำประโยชน์ตนอันใหญ่ให้บริบูรณ์ได้ การบรรลุผลเลิศ ด้วยความเพียรอันเลว ย่อมมีไม่ได้ แต่การบรรลุผลเลิศ ด้วยความเพียรอันเลิศ ย่อมมีได้

บุคคลพิจารณาเห็นประโยชน์ตน สมควรแท้ เพื่อที่จะทำกิจให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท บุคคลพิจารณาเห็นประโยชน์ผู้อื่น สมควรแท้ เพื่อที่จะทำกิจให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท และบุคคลพิจารณาเห็นประโยชน์ทั้งสองฝ่าย สมควรแท้ ที่จะทำกิจให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท

ขอทุกท่านจงทำความเพียรในพระศาสนา อันพระศาสดาประกาศไว้ดีแล้ว ผู้ทำความเพียรในพระพุทธศาสนา ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

อ.สุภีร์ ทุมทอง

สวัสดิธรรม

มีผู้มาถามพระพุทธเจ้าว่า “ชาวโลก
หวาดกลัวอยู่เป็นนิตย์ สะดุ้งอยู่เป็นนิตย์
มีอะไรเป็นเหตุให้ไม่สะดุ้ง ไม่หวาดกลัว
บ้าง” พระพุทธองค์ตรัสตอบว่า
“เราไม่เห็นสิ่งอื่นที่เป็นไปเพื่อความสวัสดิ
ของบุคคลทั้งหลาย นอกจากปัญญา
ความเพียรสำหรับเผาบาป การสำรวมตน
และการสละสิ่งทั้งปวงที่ยึดถือไว้”

ปีใหม่นี้ ขอให้ท่านประสบความสำเร็จ ด้วยการประพฤติธรรมทั้ง ๔
ประการดังกล่าวมา อนึ่ง ในโอกาสขึ้นปีใหม่ เรามักจะให้ของขวัญ
ซึ่งกันและกัน มีสุภาษิตทางพระพุทธศาสนาอยู่บทหนึ่งว่า “การให้
เป็นยาเสน่ห์ ความตระหนี่เป็นยาให้คนเกลียดชัง การให้เป็นเหตุ
ให้ได้ยศ (ความเป็นใหญ่, ความนับถือ, เกียรติคุณ, เสียงสรรเสริญ)
ความตระหนี่เป็นยาให้กำพร้าพวกพ้อง เมื่อผู้ให้บั้นเพ็งอยู่ด้วยการให้
ผู้รับอ่อนน้อมถนอมน้ำใจด้วยปียวาจา”

สุภาษิตนี้สอนให้เราเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว ยินดีในการให้ อ่อนน้อม
ถ่อมตนด้วยปียวาจา ขออวยพรปีใหม่ให้ท่านทั้งหลาย ปราศจาก
ทุกข์โศกโรคภัย ประสบความสุขสวัสดิตลอดปี ๒๕๕๕

อ.วศิน อินทสระ

“ตระหนก” แต่อย่า “ตระหนก”

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒)
ซึ่งเป็นปีที่หลาย ๆ ท่านคาดการณ์ว่า จะมี
การเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องภัยพิบัติธรรมชาติ สถานการณ์ทาง
การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

จึงขอให้ทุกท่านตั้งอยู่ในความไม่ประมาท ด้วยการเจริญและฝึกให้เข้มแข็ง
ทั้งด้าน สติ + สัมปชัญญะ + การยอมรับในสิ่งทั้งหลายที่กำลังจะเกิดขึ้น
แล้วท่านจะพบว่า ท่านจะสามารถผ่านพ้นเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งได้
เรียนรู้ประสบการณ์ดี ๆ ในทางธรรมะในคราวเดียวกันด้วย

จง “ตระหนก” แต่อย่า “ตระหนก” จงค้นหาความจริงแทนการเชื่อข่าวลือ
และจงนำหลักธรรมมาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปให้จงได้

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม
อ. ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

ลดลงแต่กลับได้มากขึ้น

ลดความโกรธให้น้อยลง	จะได้สติมากขึ้น
ลดทิฐิให้น้อยลง	จะได้รู้จักภัยมากขึ้น
ลดการพุดน้อยลง	จะได้ทำงานมากขึ้น
ลดค่าใช้จ่ายให้น้อยลง	จะได้เงินเก็บมากขึ้น

ทำไม “ปฏิบัติธรรม” มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล? (ตอนที่ ๑)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

หลาย ๆ ท่านคงเคยเจอคำถามนี้กับตัวเอง หรืออาจมีผู้มาถามท่าน เพื่อขอทัศนะคำตอบจากท่าน ในฐานะที่เป็นผู้ศึกษาและปฏิบัติธรรมคนหนึ่ง เลยถือโอกาสแลกเปลี่ยนทัศนะส่วนตัวเกี่ยวกับคำถามนี้กับท่านผู้อ่าน ลองพิจารณาข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑. ท่านเคยตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติธรรมหรือไม่?

การจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าในทางธุรกิจ การสร้างครอบครัว การช่วยเหลือสังคม หรือแม้แต่การปฏิบัติธรรม หากขาด “เป้าหมาย” เสียแล้ว ย่อมจะทำให้หน้าที่การงาน หรือในกรณีของการปฏิบัติธรรม บรรลุผลสำเร็จได้โดยยาก อีกทั้งเส้นทางของการก้าวเดินก็จะสะดะสะดะไร้จุดหมาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่ปฏิบัติธรรม หากขาดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเดินเพื่อมุ่งตรงสู่เป้าหมายแล้ว ก็เหมือนกับการเดินทางที่ไร้เข็มทิศ มักจะเดินไปทางนี้ ไปทางนั้น เลี้ยวไปหาสิ่งนี้ ถูกชักชวนไปหาสิ่งใหม่ ๆ จากที่ต่าง ๆ แล้วก็เกิดความสับสนว่า จะเดินไปทางไหนดี จะเชื่อใครดี ทางนี้ก็ดูเข้าท่า ทางโน้นก็มีเหตุผล ทางนั้นก็ดูเหมือนจะแสดงฤทธิ์ได้ เลยสับสนวนวายไปหมด ไม่รู้จะเอาอย่างไรดี ครั้นจะเอามั่นทุก ๆ ที่ทุก ๆ ทาง ก็ต้องแบ่งกายแบ่งใจไปทุกที่ ทุกทาง ด้วยการที่ใจถูกแบ่งเป็นเสี่ยง ๆ ใจจึงขาดพลัง (หรือพลัง) เท่าที่ควร การปฏิบัติธรรมด้วยวิธีการนี้ ต่อให้ปฏิบัติไปนานเพียงใด ก็ไม่อาจเกิดผลสำเร็จได้ เพราะตนมิได้ตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่ต้น

ข้อที่ ๒. หากท่านได้ตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติธรรม แล้วเป้าหมายที่แท้จริง หรือเป้าหมายสูงสุดของท่านคืออะไร

สำหรับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแล้วได้แบ่งเป้าหมายในการปฏิบัติธรรมออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

- ๑) เพื่อเป็นคนดี มีคุณธรรม มีศีลธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ เท่ากับมุ่งหวังผลจากการทำความดีให้ได้รับผลในชาติปัจจุบันที่ยังมีชีวิตอยู่
- ๒) เพื่อมุ่งผลให้ไปเกิดในที่ดีกว่าภพชาติปัจจุบัน เช่น ไปเกิดในเทวโลกชั้นต่าง ๆ หรือแม้แต่ตั้งใจทำสมาธิจนได้ฌานสมาบัติเพื่อมุ่งหวังผลไปเกิดเป็นพรหมในชั้นต่าง ๆ เป็นต้น เพราะเห็นว่าทั้งเทวโลกก็ดี พรหมโลกก็ดี ย่อมต้องมีชีวิตที่สุขสบายกว่าชีวิตในมนุษยโลกอย่างแน่นอน ผู้ปฏิบัติก็จะมุ่งสร้างบุญ ให้ทาน และกระทำกุศลกรรมทุกประเภท และเลี้ยงบาปทุกชนิดเพื่อมุ่งหวังสู่กามาวจรภูมิที่ดี ๆ ในภพชาติหน้า
- ๓) มุ่งสู่ความหลุดพ้นจากวัฏฏสงสาร คือเห็นว่าการเกิดนั้นเป็นทุกข์ ไม่ว่าจะเกิดในภพภูมิไหน ๆ ทั้ง ๓๑ ภูมิย่อมเป็นทุกข์ การจะพ้นทุกข์ได้ต้องหยุดการเกิด เพราะทุกครั้งที่มีการเกิด ความทุกข์สารพัดชนิดก็ย่อมตามมา เช่น ความแก่ ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความตาย ความเศร้าโศกเสียใจ ความร่ำไรรำพัน ความทุกข์กายด้วยประการต่าง ๆ ทั้งจากอุบัติเหตุ และเหตุอื่น ๆ ความทุกข์ใจจากสารพัดเรื่องราว ความคับแค้นใจ ความประสพกับสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก ปรรตณาในสิ่งใดแล้วไม่ได้ในสิ่งนั้น เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ พระอริยบุคคลจึงกลัวการเกิด ไม่กลัวการตาย และมุ่งปฏิบัติธรรมเพื่อนำไปสู่ความหลุดพ้นในที่สุด คือ จะได้ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดภพชาติแล้วภพชาติเล่าอีกต่อไป

ในบรรดาเป้าหมาย ๓ ระดับข้างต้น พระพุทธองค์ทรงสรรเสริญเป้าหมายระดับที่ ๓ ซึ่งมีข้อพิสูจน์จากพุทธประวัติดังนี้

(๑) พระพุทธรองค์ทรงเหน้อยยากแสนสาหัสด้วยการใช้เวลาถึง ๔ อสงไขย ยิ่งด้วยแสนมหากัปปี เพื่อการตรัสรู้หาหนทางแห่งการหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด (หรืออาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “พระนิพพาน”)

(๒) เมื่อครั้งที่พระพุทธรองค์ยังทรงเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ และเสด็จออกจากพระราชวังเพื่อทรงแสวงหาโมกขธรรม และได้ไปศึกษากับอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง ๒ ท่านในสมัยนั้นคือ ท่านอาฬรดาบส กาลามโคตร กับ ท่านอุททกดาบส รามบุตร จนได้สมบัติ ๘ เรียกว่าผ่านการปฏิบัติธรรมในระดับ (๑) และระดับ (๒) แล้ว สามารถแสดงอภิญาต่าง ๆ ได้ เช่น แสดงฤทธิ์ มีตาทิพย์ หูทิพย์ หยั่งรู้ใจผู้อื่นได้ เป็นต้น พระพุทธรองค์ก็ยิ่งเห็นว่า การแสดงฤทธิ์ต่าง ๆ ก็ดี การไปเกิดในเทวโลกก็ดี การไปเกิดในพรหมโลกก็ดี และทุกครั้งที่มีการเกิด ก็ตามมาด้วยความทุกข์สารพัดชนิดดังได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

๓) สำหรับการเป็นผู้มีฤทธิ์ หรือแสดงฤทธิ์ต่าง ๆ ได้ เช่น เทเหินเดินอากาศได้ เดินบนผิวน้ำได้ เป็นต้น พระพุทธรองค์ก็ทรงบัญญัติเป็นวินัยห้ามมิให้ภิกษุสงฆ์แสดงฤทธิ์กับชาวบ้าน เพราะเป็นการเข้าข่ายอวดอุตตริมนุสสรธรรม อันจะทำให้ชาวบ้านลุ่มหลงในฤทธิ์เดชต่าง ๆ แทนที่จะหันมาปฏิบัติธรรมเพื่อชำระกิเลสออกจากใจ อันได้แก่ตัวโลภะ โทสะ โมหะ เพื่อความหลุดพ้นออกจากกองทุกข์โดยสิ้นเชิง นอกจากนี้ ผู้ที่แสดงฤทธิ์ต่าง ๆ ได้ยังเสี่ยงต่อการนำฤทธิ์นั้นไปใช้ในทางที่ผิด เช่น ไปทางไสยศาสตร์อันจะทำให้ผู้หลงฤทธิ์เหล่านั้นตกอบายได้ง่ายด้วย เพราะไปเล่นคุณไสย มนต์ดำ อันทำให้ผู้อื่นต้องได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของตน เป็นต้น

๔) ก่อนที่พระพุทธรองค์จะแสดง “อริยสัจจ์ ๔” พระพุทธรองค์จะฟอกอริยาคัยของผู้ฟังให้หมดจดเป็นขั้น ๆ จากง่ายไปหายาก ด้วยการแสดง “อนุพุทธิกถา” ก่อน อันได้แก่

๔.๑) ทานกถา แสดงเรื่องทานและผลของการให้ทาน

๔.๒) ศีลกถา แสดงเรื่องศีลและผลของการให้ศีล

๔.๓) สัจจกถา แสดงเรื่องเกี่ยวกับสวรรค์ และความสุขที่พึงพร้อมไปด้วยกามคุณบนสวรรค์

๔.๔) กามาทินวกถา แสดงเกี่ยวกับโทษของการลุ่มหลงอยู่ในกามไม่ว่าจะอยู่ในกามาวจรภูมิชั้นใดก็ตาม

๔.๕) เนกขัมมานิสังสกถา แสดงถึงอานิสงส์แห่งการออกจากกามอันเป็นทางนำไปสู่ความหลุดพ้นในที่สุด

จากหลักฐานดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า พระพุทธรองค์สรรเสริญผู้ปฏิบัติธรรมอันมุ่งสู่ความหลุดพ้นจากเวียนว่ายตายเกิดเท่านั้น ท่านผู้อ่านลองใช้ “ปัญญา” พินิจพิจารณาดูว่า ท่านจะเชื่อฟังพระพุทธรเจ้า หรือท่านจะทำตามที่ใจตนเองชอบและพาไปเท่านั้น จงพิจารณาให้ถ่องแท้ว่า หนทางไหนจะให้ “คุณ” และ “ประโยชน์” มากกว่ากัน

ข้อที่ ๓. ท่านเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ในธรรมะอย่างถูกต้องแล้วหรือ?

การศึกษาธรรมะโดยเฉพาะอย่างยิ่งศัพท์แสงหรือประโยคต่าง ๆ ในทางธรรมะ หากเข้าใจไม่ถูกต้องแล้ว ย่อมจะทำให้การปฏิบัติธรรมนั้นไม่ถูกต้อง ทำให้เดินหลงทาง และเสียเวลาในการปฏิบัติธรรมโดยไม่ก่อเกิดประโยชน์เท่าที่ควร ยกตัวอย่างเช่น

๓.๑ ไปเข้าใจว่า ถ้าจะให้พ้นทุกข์ จะต้อง “ละอิตตา” ให้จงได้ทั้ง ๆ ที่พระพุทธรองค์เน้นอยู่ตลอดเวลาว่า “สัพเพ ธัมมา อนัตตา” แปลว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวงล้วนไม่มีตัว - ไม่มีตนแล้ว โฉนต้องไปละอิตตาตัวตน ในเมื่อ “อิตตา” มันไม่มี แล้วไป “ละอิตตา” ทำไม

ที่ถูกต้องคือ ต้องไป “ละความยึดมั่นถือมั่นในตัวอิตตา” ต่างหาก เพราะเราذنหลงไปว่า มีอิตตา เลยไปยึดมั่นถือมั่นในตัวอิตตา แล้วจึงกระทำการทุกอย่างทั้งกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม เพื่อตอบสนองตัวอิตตา

เห็นหรือยังว่า การเข้าใจศัพท์หรือประโยคธรรมะผิด ๆ ทำให้เราปฏิบัติหลงทางได้ง่าย จึงไม่แปลกใจว่า ปฏิบัติธรรมมาตั้งนานแล้ว ทำไมจึงยังไม่เห็นผล

๓.๒ พระพุทธองค์ทรงสอนว่า **“ทุกข์มีไว้เพื่อกำหนดรู้”** แต่เราไปเข้าใจว่า เราไม่เอาทุกข์ เราต้องการหนีทุกข์ พระพุทธองค์ทรงย้ำว่า ทุกข์เกิด เพราะเหตุ - ปัจจัย เมื่อเหตุปัจจัยมี ทุกข์ก็เกิด เมื่อเหตุปัจจัยหมด ทุกข์ก็ดับ เราจึงไม่ต้องไปวิ่งหนีทุกข์ เพราะวิ่งหนีเท่าใดก็หนีไม่พ้น แต่จงยอมรับทุกข์ที่เกิดขึ้น (คือรับรู้ทุกข์) เพื่อจะได้ค้นหาสาเหตุที่ทำให้ทุกข์นั้นเกิด แล้วดับที่สาเหตุนั้นเสีย เมื่อเหตุไม่มี ผลที่จะตามมา ก็ย่อมไม่มี

๓.๓ เช่นเดียวกับคำว่า **“ดับกิเลสตัณหา”** เพราะกิเลส - ตัณหาจริง ๆ แล้ว ดับมันไม่ได้หรอก กิเลส-ตัณหา มันเกิดตามเหตุ - ปัจจัยของมัน เราต้องคลำต้นตอให้เจอว่า กิเลส - ตัณหา มันเกิดจากต้นทางตรงไหน ค้นหาจริง ๆ แล้ว มันก็เกิดจาก “ผัสสะ” เพราะคนเราเกิดมานั้นย่อม มีอายตนะ ๖ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ไว้คอยรับสัมผัส (หรือ ผัสสะ) จากภายนอก อันได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส (โณภูมิจัณณะ) และ ธรรมารมณ์ (ความนึกคิด) ตามลำดับ ฉะนั้น จึงต้องพัฒนา **“สติ”** ให้มีความไวพอ เพื่อรู้เท่าทันทุกอย่างที่มากระทบโดยไม่มีการปรุงแต่ง อะไรต่อ ให้เหลือแต่เพียงว่า เห็นก็สักแต่ว่าเห็น ได้ยินก็สักแต่ว่าได้ยิน รู้ก็สักแต่ว่ารู้ เพียงเท่านั้น จิตก็ปล่อยวางได้ เมื่อจิตปล่อยวางได้ จิต ย่อมว่าง เมื่อจิตว่าง จิตก็ไม่เป็นทุกข์

แต่ถ้าหากเรามี **“สติ”** ไม่ไวพอ เมื่อได้รับกระทบสัมผัสแล้ว จิตก็จะทำหน้าที่ของมันตามความเคยชิน คือทำตามนิสัยที่เราได้บ่มเพาะไว้นั่นเอง กล่าวคือ ย่อมเกิดความยินดี - ยินร้าย ชอบ - ไม่ชอบ รัก - ไม่รัก สุข - ทุกข์ ฯลฯ เรียกว่า เกิด **“เวทนา”** ขึ้น “เวทนา” ก็เป็นปัจจัยทำให้เกิด **“ตัณหา”** คือความทะยานอยาก เพื่อสนองต่อ “เวทนา” ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็น “อยากได้” (กามตัณหา) “อยากเป็น” (ภวตัณหา) หรือ “อยากพ้น” (วิภวตัณหา) ในกรณีนี้ “เวทนา” ที่เกิดขึ้นทำให้เรา ต้องทุกข์กายและทุกข์ใจไปกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เห็นหรือยังว่า เพียงมี “สติ” ให้ไวพอ ณ ขณะที่เกิดผัสสะแล้วไม่ไปปรุงแต่งอะไรต่อ ตัวิกิเลส - ตัณหา ย่อมไม่เกิดขึ้น จึงไม่ต้องหาวิธีใด ๆ ในการไปดับกิเลส - ตัณหาให้ปวดหัวเปล่า ๆ

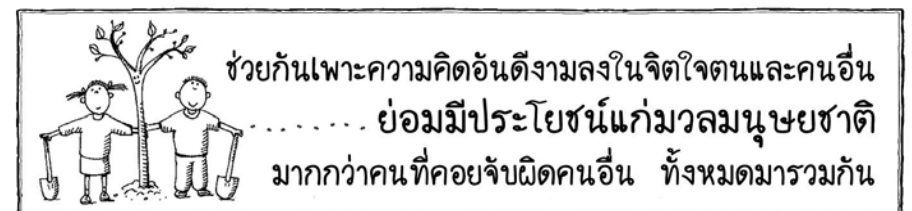
๓.๔ แม้แต่คำว่า **“นิโรธ”** ก็เช่นกัน “นิโรธ” หมายถึง “การดับทุกข์ทางใจ” ไม่ใช่ “การดับที่ตัวทุกข์” เพราะ “ตัวทุกข์” ดับมันไม่ได้หรอก มันเกิดขึ้นตามเหตุตามปัจจัยของมัน เช่น เมื่อเราโดนมีดบาด หกล้ม กระดูกหัวเข่าแตก ตัดเชื้อจากภายนอกเข้าอย่างจัง เจ็บป่วยเรื้อรัง เป็นโรคมะเร็ง ฯลฯ เราสามารถฝึกจิตเพื่อดับทุกข์ทางใจได้ ส่วนกายนั้นก็รักษาตามอาการของมันโดยหมอผู้รักษาโรค เมื่อจิตเข้มแข็งไม่ป่วยไปด้วย ระบบภูมิคุ้มกันภายในร่างกายจะดี ทำให้สร้าง “T-Cells” เพื่อไปต่อสู้กับเชื้อโรคหรือโรคร้ายไข้เจ็บให้หายเร็วกว่าปกติได้ หรือ ทำให้ยาที่รับประทานเข้าไปแล้วสามารถออกฤทธิ์ได้เต็มที่ เพราะ บุคคลที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวล เกิดความเครียด เกิดความกลัวว่าจะพัฒนาเป็นโรคร้ายแบบนั้นแบบนี้ต่อไป ร่างกายจะหลั่งสาร “อะดรีนาลิน” และสารเคมีอื่น ๆ ซึ่งจะไปทำปฏิกิริยากับยาที่รับประทานเข้าไป ทำให้ยาออกฤทธิ์น้อยให้ผลไม่เต็มที่ โรคก็จะหายช้า แลเมบางครั้งถ้าเครียดจัด ๆ ยาที่รับประทานเข้าไปอาจเอาเจียนออกมาหมด ดังที่หมอบอกว่า “ความเครียดลงกระเพาะ” ทำให้กระเพาะไม่ทำงาน เลยาเอาเจียนออกมาหมด เป็นต้น

นอกจากนี้ ความเครียดและความกังวลทั้งหลายยังมีผลต่อหัวใจ การหายใจ การสูดดมโลหิตในร่างกาย ระบบย่อยอาหาร การขับถ่าย การสร้างเม็ดเลือดแดง และการสร้างเซลล์ใหม่ทดแทนเซลล์เก่ามีปัญหาตามมาอีกด้วย ทำให้การสร้างเซลล์ใหม่ผิดปกติได้ อันนำไปสู่การสร้างเนื้อเยื่อที่ผิดปกติ ทำให้เกิดเนื้องอก และเป็นมะเร็งในที่สุดได้

(โปรดติดตามอ่าน “ตอนที่ ๒” ในฉบับหน้า)

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม

สวัสดี

ความประทับใจ ต่อการไปปฏิบัติ วิปัสสนากรรมฐาน

ที่วัดมเหยงคณ์ แบบปิดวาจา

โดย...ณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์

เข้าเช้าวันอาทิตย์ที่ ๑๑ กันยายน ออกเช้าศุกร์ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

๑. ก่อนไป รู้สึกว่าโลกเราใกล้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่แล้ว แม้จะเป็นเหตุที่ต้องเกิดเลี่ยงไม่ได้ แต่เราเองยังไม่ได้สั่งสมแนวทางปฏิบัติที่ถูกตรงในใจเราเลย เคยแต่ไปเข้าหลักสูตรของคุณแม่ ดร.สิริ กรินชัย ที่ยุวพุทธซึ่งนานมาแล้ว และได้รับผลน่าพอใจระดับหนึ่ง ได้สัมผัสกับสภาพโล่งว่างโปร่งเบาอย่างมาก บอกไม่ถูกแต่ดีจริง ๆ แต่ที่ยังสงสัยอยู่ตลอดมาคือ เราทำสมณะหรือวิปัสสนาหรือผสม ๆ กันไป มันยังไม่มีหลักใจให้ยึดถือแน่นอนลงไป

๒. อยากให้จิต บันทึบแนวทางที่ถูกตรงไว้ แม้เราต้องจากโลกไป และยังคงต้องเวียนว่ายในวัฏฏะเพราะยังไม่ถึงขั้นหลุดพ้น อยากให้จิตมีของเดิมเป็นพื้นจิตไว้ก่อน เชื่อมั่นว่าด้วยของเดิมที่มี ย้อนนำทางเราไปสู่ทางเดินที่ถูกตรงต่อไปได้

๓. ศรัทธาในพระอาจารย์ ได้ฟัง MP3 ของท่านเทศน์ธรรมะ แต่ท่านจะเทศน์ช้า ๆ ถ้าไม่มีสมาธิฟัง จะผลอหลับเองง่าย ๆ แต่ท่านเทศน์ชัดเจนนตรงประเด็น

ไม่มีคำฟุ่มเฟือย ไม่มีคำตลก เป็นธรรมล้วน ๆ วจีสุจริตสมบูรณ์โดยแท้

๔. แอบแวะไปที่วัดสองรอบ รอบแรกไปสำรวจว่าอยู่ที่ไหน? สภาพวัดเป็นอย่างไร? ไปไหว้พระด้วย ประทับใจโบราณสถานมาก ๆ เพราะรู้สึกว่าการดีศีลดีธรรม และพื้นที่ปูกระเบื้องไว้สะอาดมาก ๆ แบบนอนกิ้งได้เลยเลยถ่ายรูปมาเป็น Wall Paper Note Book และหวังว่าจะได้มาปฏิบัติที่นี่ - ตอนนี้อยู่สมหวังแล้วครับท่าน

รอบสอง ไปตามที่คุณหมोजุ่มชวน ไปฟังสวดศัลยกรรมแม่ของหลวงพ่อกับเพื่อนอีกคนโชคดีไปถึงเย็น ๆ เขากำลังจะทำวัตรเย็น พี่ ๆ ที่มาบวชเนกขัมมภาวนา เขาชวนทำวัตรก็เลยทำกับเขาไปด้วย และบังเอิญไปนั่งอยู่หน้าเก้าอี้พระอาจารย์ พอดี ได้มีโอกาสฟังพระอาจารย์ท่านเทศน์ธรรมะด้วย

คุณหมอไปถึงช้ากว่า ก็นั่งด้านหลังเลยไม่เห็นกัน แต่โทรคุยกันตอนกลับ

๕. ก่อนไปก็เตรียมตัว พวกของใช้ส่วนตัว ยาต่าง ๆ เตรียมไปให้พร้อม ส่วนเสื้อผ้าชุดขาวมานั่งรีดชุดขาวในคืนก่อนไป กว่าจะเสร็จเล่นเอาตึกเหมือนกัน ส่วนใจอยากไปอยู่แล้ว ไม่ต้องเตรียมอะไรมาก แต่ก็มิแอบอธิษฐานจิตให้ได้ไปปฏิบัติธรรมในครั้งนี่ เพื่อเหนียว เกรงว่าจะมีอุปสรรคมาขัดขวาง

๖. พอไปถึงก็ไม่ว่าต้องไปลงทะเบียนเอาบุญแจกกุฏิที่ไหน? ก็เดินดู ๆ ไปตามอาคาร จนพบสาวใจ เข้ามาทักว่ากุฏิเลขอะไร? ใจเราถึง ๆ อยู่ บอกยังไม่รู้เพิ่งมาถึง น้องเขาเลยพาไปจุดลงทะเบียน พร้อมกับน้องที่เป็นเจ้าหน้าที่ของวัดอีกคนหนึ่ง ดูเขาตั้งใจช่วยเหลือแนะนำอย่างดีมาก ๆ อย่างเต็มที่ ประทับใจตั้งแต่ตอนแรกเลย ..ทำจะดีแฮะ

๗. พอไปพบ พี่ ๆ ที่เขารับลงทะเบียนและให้บุญแจกกุฏิ ต้อนรับดี อธิษฐานดี เต็มใจบริการ พูดยาดีมาก น่ารัก นำประทับใจ

๘. พอเข้ากุฏิ ใ้ไฮแฮะ สุดยอด มีที่นอน มีห้องน้ำในตัว กระจกน้ำร้อน กระจกน้ำแข็ง พัดลม ลังพลาสติกใส่เครื่องใช้ จาน-ชาม ช้อน แก้วน้ำ และห้องน้ำถูกขัดอย่างสะอาดสุด ๆ จนต้องนึกขอบใจคนก่อนหน้านั้นในใจ..... สาธุ

๙. พอได้ไปรับกรรมฐาน ก็เริ่มกระบวนการดูแลตนเอง

อ้อ...ขอชื่นชมคณะพี่เลี้ยงทั้งคณะ สุดยอด มีการสำรวจ บริการด้วยใจ เต็มใจ ไม่มีอารมณ์ขัดเคืองใด ๆ เอ้ออาหารสุด ๆ น่ารักมาก ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

ขอนุโมทนาบุญกับทุกท่านด้วยครับมีพี่อ้อย-พี่น้ำทิพย์-พี่นิภา-ป้าอรุณ-ผู้
พันประเสริฐ-พี่มันัส และ ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

อาหารเข้าเป็นข้าวต้ม มังสะวิรัต อร่อยมาก....จนลืมหัดไปเหมือนกัน

อาหารเที่ยง ปิ่นโต มังฯ อร่อยเช่นกัน น้ำแข็ง-น้ำ-เครื่องดื่มผงดอง ๆ อาทิ
ชิงฝง-มะตูม-เก๊กฮวย-โอวัลติน-กาแฟ เพียบ ขนมปัง-แยม-น้ำแดง-ยาคุลย-ขนม
ขบเคี้ยว-ผลไม้ เพียบ ทยุกยา กระดาษทิชชู พร้อม

มีร้านหน้าวัดรับจ้างซักผ้าภายใน ๑ วัน แคะตัวละ ๕ บาท สูดยอดสะดวก
เอามาใส่กล่องที่ธรรมศาลา แล้ว วันรุ่งขึ้นมารับคืน ประมาณแบบอยู่โรงแรมเชียว
แหละ.....สะดวกสุด ๆ ไม่รู้จะบอกยังไงแล้วครับพี่น้อง

๑๐. ประทับใจ เพื่อน ๆ ร่วมบุญในครั้งนี้ ทุกคนตั้งใจดีมาก สำหรับผู้หญิง-
นางฟ้าทั้งหลายขยันจริง ๆ บางครั้งผมจะหยุดแล้วเห็นบรรดานางฟ้ายังเดิน
จงกรมกลางแดด เราก็เลยต้องทำปฏิบัติบ้าง....สาธุ ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีครับ

เทพบุตรบางท่านก็ตั้งใจสุด ๆ ผมเลยต้องพยายามเอาตัวอย่างบ้าง แต่
เพราะแอบถ่ายรูปสถานที่บ้าง เพื่อน ๆ บ้าง เลยเจริญสติแบบวันวรรคพอสมควร

๑๑. สถานที่ปฏิบัติ ที่วัดนี้ สูดยอดสัปปายะเลยขอบอก (Super Sappaya)
ผมบัญญัติศัพท์เอง ไม่มีที่ไหนครับ เอาไปอ้างอิงก็ไม่ได้ แต่เป็นสัทบัญญัติที่รู้กัน
ในหมู่ผู้ไปอบรมครับ-อยากรู้มั๊ย? อะไรคือสัทบัญญัติไปอบรมสิ.....

๑๑.๑ **วิหารอบรมวิปัสสนา** : คุณหมอสองท่านที่อยู่ชยาคือ นพ.ศิริวัฒน์
- พญ.ลิณ โสธรวิทย์ สร้างถวายพอจ. พ.ศ.๒๕๕๓ เข้าไปแล้วสบายใจ
สวยงามมาก โอโห่ ระบบเสียงดีเลิศ ไม่มีเสียงก้องเลย เบาะเก้าอี้เพื่อใช้
นั่งกรรมฐานก็มีคนทำถวายชุดละ ๒,๓๐๐ บาทมีมากกว่า ๕๐ ชุด นั่งสบาย
ส่วนวิหารทราบว่าเป็นร่วม ๆ สิบกว่าล้าน เป็นศรัทธาของคุณหมอทั้งสอง
และคุณหมอผู้หญิงท่านเป็นมะเร็งได้อานิสงส์จากการสร้างวิหารนี้ท่านได้
อนุโมทนาบุญกับแบบพิมพ์เขียววิหารก่อนท่านสิ้นลมสองวัน และท่านสิ้นลม
ไปด้วยอาการมีปีติสัน..... สาธุ ผลบุญใดที่ข้าพเจ้ากระทำมาแล้วด้วยดี
ตั้งแต่ชาติต้นบุญจนชาติปัจจุบัน ข้าพเจ้าขออุทิศให้ดวงวิญญาณของ พญ.
ลิณ โสธรวิทย์ด้วย และ คุณหมอ ศิริวัฒน์ โสธรวิทย์ ด้วยเช่นกัน

อ้อ....พระพุทธรูปหยกเขียวในวิหาร สวยจับจิบใจ.....งาม
แท้ๆๆๆๆ

๑๑.๒ **สวนอมฤตธรรม** : ตรงถ้ำจำลอง สำหรับพระภิกษุท่านฉัน
จังหันเช้าและแสดงธรรม สวยงาม โดดเด่นเป็นแนวคิดที่ดีมาก อีกทั้งพวก
โครงสร้างคอนกรีตเช่นเสาไฟฟ้า

ในส่วนนี้ก็จะทำลวดลายเป็นเหมือนต้นไม้ ดูกลมกลืนไปหมด ห้องน้ำ
ยังทำเป็นลวดลายต้นไม้เลยกลมกลืนไปหมด ระบบเสียงตามสายสุดยอดมาก
ตอนแรกถึง ๆ ว่าเสียงได้ยินชัด

ทั่วทุกที่ไม่ว่าปฏิบัติอยู่ตรงไหน? เพราะอะไร? ดูไปดูมาก็เจอเจ้า
ลำโพงแบบตั้งที่พื้นดินรูปร่างทรงกระบอกพลาสติกสีเขียวเข้มยี่ห้อบอสเสียง
ชัดแจ๋ว

คนชอบต้นไม้ต้องร้องว้าว.... เพราะต้นไม้เยอะมาก ร่มรื่น หายใจ
เต็มปอด สดชื่นมาก แถมมีแผ่นดินให้ปูอาสนะเพื่อนั่งกรรมฐานได้ พื้น
ทรายก็สะอาด มีเก้าอี้พลาสติกให้เลือกนั่งฟังธรรมบรรยายได้

สถานที่และบรรยากาศเอื้อต่อการปฏิบัติมากครับ ท่านที่มีอัธยาศัย
มาทางนี้รับรองถูกใจ และตรงนี้ผมก็ปฏิบัติได้ดีครับ อ้อ...ระวังพวกมด
หน่อยละกัน

๑๑.๓ **ศาลาบูชาคุณ** : เป็นเรือนแพกลางบึงน้ำของวัด ดูน่าลงไปปฏิบัติ
แต่มีนกพิราบและกิ้งกือมุลนุก ผมลงไปแป๊บเดียวก็ขึ้นมา

๑๑.๔ **กุฏิ** : สะดวก สบาย เงียบสงบ พอดี ๆ น่าสนใจคิดขึ้นมา
ว่าบ้านเรามีพื้นที่มากกว่า เรื่องก็มากกว่าไม่ว่าการดูแลความสะอาด นึกถึง
พระที่ท่านอยู่กุฏิที่เล็กกระทัดรัด ยิ่งไม่ต้องไปกังวลกับการดูแล ต่างกันมาก
วิถีผู้มั่งคั่งละเล็ก กับปุถุชน อย่างผมที่ยังติดสะสม ก็ได้ข้อคิดดีเหมือนกัน
ต้องลด ๆ ลงไปบ้าง

๑๑.๕ **โบราณสถาน** : สูดยอดสถานที่ปฏิบัติ มีความศักดิ์สิทธิ์ มี
ความขลังดีมาก ๆ ปฏิบัติได้ดีจิตสงบ มีสมาธิดีมาก อีกทั้งเจ้าหน้าที่ดูแล
สะอาดสะอาดมาก ๆ แนะนำว่าอย่าพลาดไปลองปฏิบัติที่นี้เด็ดขาด

๑๑.๖ บริเวณสวนด้านหน้าของวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปให้คนกราบไหว้ : ก็สงบสวยงามมีต้นไม้มาก แต่ไม่ได้ไปปฏิบัติตรงนั้นเพราะเป็นพื้นที่มีคนพลุกพล่านและเคยมากราบพระแล้ว

๑๒. พระภิกษุสงฆ์ที่มาช่วยพระอาจารย์ ทั้งเตรียมการบรรยายธรรม เตรียมการอัดVDO ทูกรูปทุกองค์มีอาภากรลำรวม วัตรปฏิบัติน่าเลื่อมใส ท่านมานั่งกรรมฐานกับพวกเราทุกวันทั้งเช้าและค่ำ อีกทั้งแบ่งงานกันดี เป็นระบบ ดูแล้วแอบชื่นชมในใจ

๑๓. สำหรับพระอาจารย์ ผมประทับใจหลายเรื่อง อาทิ

๑. ท่านสำรวมอินทรีย์ดีมาก ทำให้เราดูทำให้เราเห็น ไม่มีพูดนอกเหนือธรรม แม้ผู้ถามจะถามด้วยอารมณ์สุข - ตลก - เศร้า - ซึ่ง ก็จะได้ยินเสียงตอบจากพระอาจารย์ที่ราบเรียบนุ่มนวล แผงด้วยความเมตตาเสมอ

๒. รู้สึกว่าพระอาจารย์ท่านระมัดระวังในการตอบธรรมะมาก คือ ตอบตรงประเด็น ตอบช้า ๆ ดูเหมือนจะกินเวลา แต่ไม่เลย เพราะคำตอบถูกตรงเข้าไปสู่ใจผู้ถามให้กระจ่างได้ดีแท้ เช่น ตอนที่พี่สุกัญญา แสดงความเห็นเรื่องจิตผู้รู้ไปรู้จักจิตผู้รู้ ว่า เหมือนเราดูจิตผู้รู้อยู่ พระอาจารย์ท่านก็เมตตาตอบให้กระจ่างว่า ถ้ารู้สึกที่เราดูจิตผู้รู้อยู่แสดงว่ายังมีเราเป็นอุปาทานอยู่ที่จริงเราก็ไม่มี แต่การดูก็อาจเริ่มอย่างนั้นไปก่อนก็ได้แต่ให้ระลึกไว้ว่าไม่มีเราไว้ด้วย..... ผมรู้สึกประทับใจในคำตอบนี้ เพราะแก้ความเข้าใจของศิษย์ให้ถูกและไม่ปล่อยให้เข้าใจผิดไป และพระอาจารย์ไม่วิจารณ์แนวปฏิบัติสำนักไหนเลย มีแต่แนะนำเพิ่มเติมให้

ผู้ถามเกิดความกระจ่างมากขึ้นเท่านั้น ท่านเน้นที่ผลลัพธ์ส่วนวิธิการมีหลากหลายเลือกได้ตามอัธยาศัย เคยได้ยินการเดินจงกรมแบบถอยหลังมั๊ย?

มีคนถามว่าจะผิดอะไรมั๊ย? อยากรู้คำตอบสิทำ.....ไม่บอกเอาไว้เจอกันค่อยบอก นอกจากพวกเราบางคนก็เรียบถามพระอาจารย์ ท่านเองก็เล่าว่ามีพระที่วัดถามท่านเช่นกัน

๓. การเปรียบเทียบเปรียบเปรยเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ผมชอบมากมาก... จิตเปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่คอยไปรับ - ส่งแขกคือ อารมณ์ และ สุตทำยก็อยู่ในบ้านคอยต้อนรับแขก ไม่ต้องไปเที่ยวรับ - ส่งอีกแล้ว หรือบางที่เจ้าของบ้านก็ผล่อออกไปกับแขกด้วย อีกทั้งเมื่อแขกกลับไปหมดแล้วก็อย่าลืมว่ายังมีเจ้าของบ้านอยู่ ให้อ่อนกลับมาดูที่เจ้าของบ้าน ซึ่งก็คือวิถีจิตผู้รู้ เมื่อปฏิบัติไปจนถึงสภาวะว่าง ๆ ไม่มีอะไร ให้ดูจิตผู้รู้ ซึ่งรู้สภาวะว่าง ๆ อยู่ ก็จะเจริญวิปัสสนาต่อไปได้ ประทับใจกับการพยายามหาตัวอย่างยกเปรียบเทียบให้เข้าใจง่ายขึ้น แสดงว่าภูมิธรรมพระอาจารย์สุดยอด เพราะการนำเรื่องละเอียดอ่อนมาสอนนั้นยากมากเพราะจับต้องไม่ได้

การแนะนำปัญหาให้ผู้ปฏิบัติที่ดีมาก ๆ ฟังแล้วสนุกได้ความรู้ดีน่าสนใจ เป็นช่วงเวลาที่ผมรอคอยทุกวัน สอบอารมณ์รวมบ่ายสามของวันที่สอง - สาม - สี่

๔. พระอาจารย์ท่านมีเมตตาสูงมาก สังเกตว่าท่านเองมีภารกิจ ดูแลวัดป้องกันวัดไม่ให้น้ำท่วม ท่านก็คงยุ่งหลาย ๆ อย่างแต่เวลาท่านมาสอนธรรมะสอนปฏิบัติสอบอารมณ์ พระอาจารย์ก็ปฏิบัติเรื่องนี้อย่างดีที่สุดในบกพร่อง

ผมเลยได้ข้อคิดว่าจะทำอะไรทำสิ่งนั้นในปัจจุบันให้ดีที่สุด สิ่งในอดีตสิ่งในอนาคต วางไว้ก่อน ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด ทีละอย่าง ๆ ๆ

๕. สุตทำย ประทับใจตอนที่พระอาจารย์ ท่านเล่าว่า ปณิธานของท่านคือสร้างวัดนี้เพื่อสอนธรรมะและทำเต็มที่ให้ได้ผลแค่ไหนพอใจ แค่นั้นมีความสุขกับผลนั้น แต่ว่าทำไม่หยุด

ท่านให้ข้อคิดพิจารณาว่าเรายังทำอะไรได้ดีกว่าอีกหลาย ๆ คน เช่น พระอาจารย์เท้าเจ็บแต่ยังตีที่เดินได้ เจ็บคอแต่ก็ยังตีที่เทศน์สอนธรรมได้ เป็นต้น เป็นคำสอนให้สันโดษในผล พอใจในสิ่งที่ตนได้ พระอาจารย์บอกว่าดีใจมากทุกครั้งที่มีคนมาเข้ากรรมฐานปีดวงา เพราะหลักสูตร ๙ คีน ๑๐ วัน จะทำให้ได้ผลดี ท่านสามารถสอนและถ่ายทอดธรรมะให้ได้เต็มที่

ผมเรียนรู้ที่จะแยกบัญญัติออกจากปรมัตถธรรม ดูสภาวะเป็น เข้าใจว่าทำอะไรเป็นสมณะ อย่างไรเป็นวิปัสสนา ต้องปล่อยวางอย่างไร แค่นี้ก็คุ้มแล้วครับ ที่เหลือก็เพียรทำไป เพราะพระอาจารย์ท่านบอกแล้ว ท่านเป็นผู้บอกทาง เราต้องเดินเอง

๑๔. น้อมถวายบุญและอุทิศบุญ

ขอน้อมถวายผลบุญที่ยังเกิดขึ้นจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบในครั้งนี รวมถึงบุญกุศลที่เกิดจากการสั่งสมมาตั้งแต่ชาติต้นบุญ ขอน้อมถวายบูชาพระคุณของครูอุปัชฌาจารย์ พระครูเกษมธรรมทัต (พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี) ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านทุกดวงวิญญานที่สร้างสถานปฏิบัติธรรมแห่งนี้ขึ้นมาให้เวไนยสัตว์ ได้พากาย - ใจเข้ามาฝึกฝน วิปัสสนากรรมฐาน และขออุทิศบุญน้อมถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระราชวงศ์ทุกพระองค์, ขออุทิศบุญให้บรรพชนไทยทุก ๆ ท่านที่ปกป้องรักษาผืนแผ่นดินตลอดจนชาติ - ศาสนา - พระมหากษัตริย์มาให้พวกเรา และขอสรรพสัตว์ทั้งปวงในวัฏฏสงสารนี้ ได้รับอานิสงส์ผลบุญเจกเช่นที่ข้าพเจ้าได้รับด้วยเทอญ...

ก่อนจบ... อยากบอกว่า... ท่านที่ติดขัดด้วยเหตุปัจจัยไม่พร้อมในครั้งนี ให้หาโอกาสเพื่อตนเองไปเข้าอบรมวิปัสสนาเถอะ... ไปลองเองแล้วจะรู้ว่าดีจริง ๆ ท่านอาจเจอสภาวะธรรมมีปีติน้ำตาลไหลแบบเพื่อน ๆ หลายคนทีประสบมาแล้ว... แนะนำว่าที่วัดมเหยงคณ์นำไปปฏิบัติ... ขอเชิญชวนครับ... สาธุ

เราน่าจะร่วมบุญทำเป็นผ้าป่าก็ได้ รวบรวมปัจจัยไปทอดที่วัด เพื่อสทบทุนสร้างกุฏิ สร้างห้องน้ำ และอื่น ๆ ช่วยทางวัดให้มีสถานที่สำหรับต้อนรับผู้ปรารถนาดวงตาเห็นธรรม ให้พากาย - ใจมาฝึกวิปัสสนากรรมฐาน คิดว่าท่านประธานคงตั้งโครงการขึ้นมา ผมมั่นใจว่าพวกเรารุ่น ๑ คิดเหมือน ๆ กัน สาธุ อนุโมทนาบุญล่วงหน้าครับ... ◎

รักษาใจ ไม่ให้วิบัติ

โดย...พระไพศาล วิสาโล

ประสบการณ์จากวิกฤตอุทกภัยที่ผ่านมา เราควรดูแลรักษาใจอย่างไร เพื่อไม่ให้ใจวิบัติ ขอกล่าวอย่างย่อ ๆ ดังนี้

๑. มีสติรู้เท่าทันอารมณ์ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

อย่าปล่อยให้ความตื่นตระหนก ความโกรธ หรือความโลภ ครอบงำใจ เวลาได้ยินข่าวคราวหรือเสียงร่ำลือเกี่ยวกับภัยพิบัติ รวมทั้งคำพยากรณ์ต่าง ๆ ให้ตั้งสติให้ดี อย่าเพิ่งตื่นตระหนก หรือทำตัวเป็นกระต่ายตื่นตูม สืบสาวหาความจริงก่อนว่าความจริงเป็นอย่างไร หากไม่เราจะตกเป็นเหยื่อของข่าวลือ หรือทำให้ข่าวลือแพร่กระจาย พร้อมกันนั้นก็หมั่นเจริญสติอยู่เป็นประจำ ให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน เพื่อจะได้มีสติรักษาใจ ไม่ให้หวั่นไหวไปตามสิ่งที่มากระทบ

๒. อยู่กับปัจจุบัน

อย่ามัวห่วงกังวลอนาคตหรือสิ่งที่ยังมาไม่ถึง การเตรียมตัวป้องกันเหตุร้าย เป็นสิ่งที่ดี แสดงถึงการตั้งอยู่ในความไม่ประมาท แต่หากหมกมุ่นกับภัยพิบัติที่ยังไม่เกิด จนไม่รู้จักรปล่อยวางเลย เราจะเป็นทุกข์โดยใช้เหตุ หรือกลายเป็นคนตีตนไปก่อนไข้ เมื่อเตรียมการเต็มที่แล้ว ก็ควรหันมาใส่ใจกับการอยู่กับปัจจุบัน ทำปัจจุบัน ให้ดีที่สุด รวมทั้งมีความสุขกับสิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันด้วย อย่ากังวลกับอนาคตภัย จนกินไม่ได้นอนไม่หลับหรือเคร่งเครียด ซึ่งเป็นสิ่งที่พระพุทธองค์ไม่สรรเสริญ

๓. พร้อมยอมรับความจริงทุกอย่างที่เกิดขึ้น

อะไรก็ตามเมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้เป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ ป่วยการที่เราจะตีโพยตีพาย โวยวาย หรือปฏิเสธผลสักเสี้ยว เพราะนอกจากจะไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นแล้ว ยังทำให้เราเป็นทุกข์เพิ่มขึ้น สิ่งที่เราควรทำคือยอมรับความจริง แล้วใคร่ครวญว่าควรจะทำอะไรต่อไป เช่น จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร จะบรรเทาความเสียหายให้ลดลงได้อย่างไร หากทำเต็มที่แล้ว แม้จะมีความสูญเสียเกิดขึ้นก็ต้องปล่อยวาง เพราะหากใจไปอาลัยเสียตายมัน ก็มีแต่จะซ้ำเติมให้ตนเองทุกข์มากขึ้น เสียของไปแล้วก็ขอให้เสียแต่ของ อย่าให้ใจเสียไปด้วย อย่าลืมนำตราบโศกที่เรายังมีลมหายใจอยู่ ก็ยังสามารถหาของใหม่มาทดแทนได้ ความทุกข์จะไม่อยู่กับเราไปตลอด แต่จะต้องดับไปในที่สุด

๔. เจริญมรณสติอยู่เสมอ

นั่นคือตระหนักถึงความจริงว่า ความตายเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นกับทุกคน และสามารถเกิดขึ้นกับเราได้ตลอดเวลา ความตายจึงอยู่ใกล้ตัวเรายิ่งกว่าภัยพิบัติใด ๆ ทั้งสิ้น และถึงแม้ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นเลย เราก็หนีความตายไม่พ้น แต่ความตายจะเกิดขึ้นเมื่อใดไม่รู้ อาจเกิดขึ้นกับเราวันนี้คืนนี้ก็ได้ ดังนั้นจึงควรถามตัวเองว่า หากวันนี้ต้องตาย เราพร้อมหรือไม่ที่จะจากโลกนี้ไป เราทำความดีสร้างบุญกุศลมาพอหรือยัง กิจธุระที่สำคัญทำเสร็จสิ้นหรือยังและพร้อมปล่อยวางสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งทรัพย์สินสมบัติ ลูกหลาน พ่อแม่ คนรัก ตลอดจนร่างกายนี้หรือยัง หากไม่พร้อมก็ควรเร่งทำ อย่าปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ ขณะเดียวกันก็ปฏิบัติกับทุกคนด้วยความใส่ใจ โดยตระหนักว่าเขาอาจอยู่กับเราวันนี้เป็นวันสุดท้ายก็ได้ อย่าละเลยโอกาสที่จะทำดีกับทุกคนที่เราเกี่ยวข้องด้วย

๕. มีน้ำใจต่อผู้อื่นเสมอ

ยิ่งนึกถึงตัวเองมากเท่าไร ก็ยิ่งเป็นทุกข์ขำมากเท่านั้น ตรงกันข้ามการนึกถึงผู้อื่นที่ทุกข์มากกว่าเรา จะช่วยให้เราทุกข์น้อยลง เห็นความทุกข์ของเราเป็นเรื่องเล็กกว่าเดิม สามารถทนกับความทุกข์ที่เกิดขึ้นได้ ตอนเกิดแผ่นดินไหวและสึนามิที่ญี่ปุ่น อาสาสมัครผู้หนึ่งที่ไปช่วยผู้ประสบภัยแล้วว่า หลังจากเกิดแผ่นดินไหวได้ ๙ วัน เขาไปช่วยแจกอาหารให้แก่ผู้ประสบภัย วันนั้นแถวของคนที่ยืนรอรับอาหารนั้นยาวมาก มีเด็กชายวัย ๙ ขวบคนหนึ่งยืนอยู่ท้ายแถว เขาจึงเดินไปคุยด้วย และทราบว่าเด็กชายได้สูญเสียทั้งพ่อและแม่ ทั้งเนื้อทั้งตัวเขาเหลือแค่เสื้อยืดคอกกลมและกางเกงขาสั้น อาสาสมัครจึงถอดเสื้อหนาวให้เด็กชาย ระหว่างที่ถอดเสื้ออาหารมือเย็นของเขาที่เก็บไว้ในเสื้อก็ตกลงมาเขาจึงยื่นอาหารนั้นให้เด็กชาย เด็กชายรับแล้วก็คอมตัวลงและกล่าวขอบคุณ แต่แทนที่เขาจะกินอาหาร เขากลับเดินตรงไปยังหัวแถว แล้วนำอาหารที่ได้รับนั้นวางลงในถาดอาหารสำหรับแจกจ่ายให้ผู้อื่นที่กำลังเข้าแถว แล้วเขาก็เดินกลับมาต่อท้ายแถวตามเดิม อาสาสมัครผู้นั้นประหลาดใจมาก จึงถามเด็กชายว่าทำไมเขาไม่กินอาหารที่ได้รับ เด็กชายตอบว่า “เพราะมีคนอื่นอีกมากที่อาจจะหิวยิ่งกว่าผม ผมวางไว้ตรงนั้น ก็เพื่ออาหารจะได้รับการแจกจ่ายอย่างเป็นธรรมให้กับทุกคน” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเด็กชายคนนี้ประสบกับความทุกข์แสนสาหัส แต่เขายังมีน้ำใจนึกถึงผู้อื่น การคิดถึงผู้อื่นที่ทุกข์กว่าตน ทำให้เด็กชายเห็นความทุกข์ของตนเองเป็นเรื่องเล็กและสามารถยอมรับความทุกข์ได้

ใจของเรานั้นหากปล่อยไว้ปฏิบัติ สามารถทำอันตรายแก่เราได้ยิ่งกว่าที่ใจผู้ร้ายจะทำได้ ในทางตรงกันข้ามหากดูแลรักษาใจให้ดี ใจก็จะกลายเป็นมิตรที่ประเสริฐที่สุดของเราก็ได้ ไม่ว่าจะเจออันตรายร้ายแรงเพียงใด ก็ไม่หวั่นไหว หาสุขภาพได้ท่ามกลางเหตุร้ายที่เกิดขึ้น หรือสามารถเปลี่ยนร้ายให้กลายเป็นดีได้

ไม่มีใครหรืออะไรสามารถให้สิ่งประเสริฐแก่เราได้มากเท่ากับใจที่วางไว้ถูกตั้งพระพุทธองค์ตรัสว่า “มารดาที่ทำให้ไม่ได้ บิดาที่ทำให้ไม่ได้ ญาติพี่น้องที่ทำให้ไม่ได้ แต่จิตที่ฝึกฝนไว้ชอบ ย่อมทำสิ่งนั้นให้ได้ และทำให้ได้อย่างประเสริฐด้วย” ถ้าเราตั้งจิตไว้ถูก มีธรรมรักษาใจ ก็จะได้พบสิ่งที่ประเสริฐสูงสุดที่แม้แต่พ่อแม่ก็ไม่สามารทำให้ได้

อุทกภัยครั้งนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่สอนให้เราตระหนักชัดถึงความไม่แน่นอนของสรรพสิ่ง มันกำลังบอกเราว่า ไม่มีอะไรที่เป็นของเราอย่างแท้จริง สักวันหนึ่งสิ่งเหล่านั้นก็ต้องพลัดพรากจากเราไป ยิ่งยึดติดถือมั่นมากเท่าไรก็ยิ่งเป็นทุกข์ ไซ้แต่เท่านั้น นี่คือนิยามอันเตือนจากธรรมชาติ ทั้งในแง่ของภัยพิบัติอันใหญ่หลวงที่จะเกิดขึ้นกับประเทศ (และโลก) ในอนาคต และภัยพิบัติที่จะเกิดกับเราในวันหน้า ไซ้หรือไม่ว่า ความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับเราตอนนี้ ยิ่งเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับความสูญเสียที่จะเกิดในอนาคต โดยเฉพาะในวันที่เราละจากโลกนี้ไป เพราะเมื่อถึงวันนั้น ไม่ว่ามีเท่าไรก็สูญหมด แม้กระทั่งลมหายใจ ©

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มินบุรี AM ๕๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย ท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกลีขธรรมบรรณการทุกๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมเทศนาธรรมและธรรมบรรยายอันทรงคุณค่าของครูบาอาจารย์ผ่าน กัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพในงานแสดงธรรม วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม ศกนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป ติดต่อที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

จิตรกร แม่กายพิการ

ประวัติ อาจารย์กำพล ทองบุญน่ม
เจ้าของรางวัลคนค้นคน สาขาผู้สร้างแรงบันดาลใจ
ประจำปี ๒๕๕๔

ภูมิหลัง

อาจารย์กำพล ทองบุญน่ม เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ ท่านเป็นบุตรคนที่ ๒ ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด ๕ คน ของคุณพ่อชิตและคุณแม่ทองหล่อ ทองบุญน่ม บิดามารดามีอาชีพรับจ้างเดินเรืออยู่ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ท่านจึงเกิดในเรือและใช้ชีวิตอยู่ในเรือมาโดยตลอด แม้แต่การศึกษาเบื้องต้นก็เรียนจาก “โรงเรียนในเรือ” ที่มีคุณพ่อเป็นผู้ที่สอนหนังสือให้พ่ออ่านออกเขียนได้

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (กศบ.) วิชาเอกพลศึกษา วิชาโท สุขศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา และสอบบรรจุเข้าทำงานที่ กรมพลศึกษา โดยสามารถสอบติดอันดับที่ ๑ ของวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง

เข้ารับราชการ / ประสบอุบัติเหตุ

หลังจากนั้นท่านใช้ชีวิตรับราชการเป็นอาจารย์สอนวิชาพลศึกษาเรื่อยมา จนกระทั่งปีที่ ๓ ของการรับราชการ ขณะที่มีอายุได้ ๒๔ ปี ชีวิตก็มาถึงจุดพลิกผันอย่างกะทันหัน โดยในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ท่านประสบอุบัติเหตุจากการสาธิตกระโดดน้ำในท่าพุ่งหลาว แต่เกิดพลาด ท่านศีรษะกระแทกกับพื้นกั้นสระ ทำให้กระดูกคอข้อที่ ๕ หัก มีผลให้เป็นอัมพาตทั้งตัว ต้องกลายเป็นคนพิการตลอดชีวิต แทบจะช่วยเหลือตนเองไม่ได้เลย ต้องอยู่ในอิริยาบถนอนเป็นส่วนใหญ่ นิ่งนานก็ไม่ได้เพราะจะเกิดอาการอึดอัด หายใจไม่สะดวก จึงจำต้องลาออกจากราชการในเวลาต่อมา

ศึกษารรณะ / มีหลวงพ่อบำเพ็ญ เป็นกัลยาณมิตร

หลังจากประสบอุบัติเหตุในคราวนั้นความทุกข์ทั้งหลายต่างประดังเข้ามาทำให้อาจารย์กำพลหันมาสนใจธรรมะ ซึ่งท่านก็ได้แต่ศึกษาด้วยการอ่านหนังสือและฟังจากเทศธรรมะที่คุณพ่อของท่านนำมาฝากหลังกลับจากการไปปฏิบัติธรรมในที่ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาของการอ่านและฟังธรรมะอยู่นานถึง ๑๖ ปีนั้นไม่สามารถช่วยดับทุกข์ทางใจให้กับท่านได้อย่างแท้จริงเลย

ต่อมามีญาติธรรมคนหนึ่ง แนะนำให้อาจารย์กำพลเขียนจดหมายถึงหลวงพ่อบำเพ็ญ สุวณฺโณ วัดภูเขาทอง อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขอคำแนะนำแนวทางของการปฏิบัติธรรม สำหรับผู้ที่พิการซึ่งมีอิริยาบถนอนเป็นส่วนใหญ่ ในราวเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจารย์กำพลจึงได้เขียนจดหมายกราบเรียนถึงหลวงพ่อบำเพ็ญ และขอถวายตัวเป็นศิษย์ หลังจากนั้นราว ๑๒ วัน อาจารย์กำพลได้รับจดหมายตอบกลับจากหลวงพ่อบำเพ็ญ รับท่านเป็นศิษย์ และแนะนำการเจริญสติแบบเคลื่อนไหวตามแนวทางของหลวงพ่อบำเพ็ญ จิตตสุภา ให้ทางจดหมายโดยหลวงพ่อบำเพ็ญสอนให้ทำความรู้สึกตัว ซึ่งเป็นการปฏิบัติธรรมที่ไม่ต้องหลับตาและไม่ต้องใช้คำบริกรรมใด ๆ เพียงให้มีสติระลึกรู้อยู่ที่กาย ขณะที่พลิกมือ

คว่ำและหงายไปมาเท่านั้น โดยไม่สนใจกับความคิด หากมีการล้าคิด ท่านสอนว่าให้ขยันสร้างตัวรู้ให้มาก ๆ

การปฏิบัติธรรมของอาจารย์กำพลจึงเริ่มต้นที่บ้านของท่าน (จังหวัดนครสวรรค์) ในอิริยาบถนอนพลิกมือไปมาตามที่หลวงพ่อบำเพ็ญท่านแนะนำ วันหนึ่ง ๆ อาจารย์กำพลใช้เวลาประมาณ ๖-๗ ชั่วโมงต่อวัน ในการพลิกมือไปมา หลังจากนั้น ๑ เดือน ท่านพบว่า การปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อบำเพ็ญทำให้จิตใจของท่านเบาสบายขึ้นมา

จิตลาออกจากความทุกข์

การปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันทั้งในรูปแบบและนอกแบบ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไป โดยไม่ปล่อยใจให้คิดไปในเรื่องราวของอดีตและอนาคต ด้วยการเจริญสติอยู่กับความรู้สึกตัวนี้ จนในวันหนึ่งอาจารย์กำพลมั่นใจว่า การปฏิบัติธรรมตามแนวทางนี้ คือหนทางที่สามารถดับทุกข์ของท่านได้อย่างแท้จริง อาจารย์กำพลเปรียบให้ฟังว่า “อุปมาเหมือนคนที่อยู่ภายในถ้ำที่มีมืดมิดมานาน แล้ววันหนึ่งได้มองเห็นแสงสว่างที่ลอดเข้ามาในถ้ำ ทำให้ทราบได้ทันทีว่า นี่แหละคือทางออกไปจากถ้ำแห่งนี้ได้อย่างแน่นอน” นับจากนั้นมา ท่านมุ่งตรงต่อการปฏิบัติธรรม ด้วยการสร้างความรู้สึกตัวเรื่อยมาจนกระทั่งวันหนึ่งท่านสามารถพูดได้ว่า “ทุกวันนี้ผมลาออกจากความทุกข์แล้ว”

ท่านได้ให้คำอธิบายว่า “การพ้นจากความทุกข์นั้นมิได้จากการเป็นเพียงผู้ดูด้วยว่าความทุกข์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นกับเรา เพราะมีเราเข้าไปเป็นผู้ทุกข์ และความดับทุกข์จะมีได้ทันที ถ้าเราเปลี่ยนออกมาเป็นผู้เห็นทุกข์” นอกจากนี้ยังยืนยันว่า “ความพิการไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติธรรมของผมเลยเป็นแต่เพียงใบเบิกทางให้ผมได้เข้ามาสู่เส้นทางของการปฏิบัติธรรม ความทุกข์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของผม

มากมายนั้น ล้วนมาเพื่อเป็นอารมณ์ให้ปฏิบัติ มาสอนธรรมะ และมาแจกปัญญาให้กับผม มาเพื่อทดสอบจิตใจ ผมก็มีหน้าที่เพียงสอให้ผ่าน”

อาจารย์กำพลได้พูดถึงเรื่องความรู้สึกตัวไว้ว่า “ความรู้สึกตัวนี้ช่วยจัดสรรชีวิตของผมให้ดีขึ้นทุกวัน เป็นสุดยอดของธรรมทั้งหลายทั้งปวง เป็นที่พึ่งอันประเสริฐและเป็นหลักชีวิตให้กับผม ความพิการทำให้ผมเป็นทุกข์ได้ฉันใด ความรู้สึกตัวก็สามารถทำให้ผมลาออกจากความทุกข์ได้ฉันนั้น”

ประโยคหนึ่งที่ท่านมักสอนและบอกกับผู้ที่มาขอคำแนะนำในการปฏิบัติธรรมเสมอ ๆ ว่า หัวใจของการปฏิบัติธรรมนั้น สรุปลงได้ทีคำเพียง ๓ พยางค์เท่านั้น คือ รู้ .. ลึก .. ตั้ว

การเผยแผ่ธรรม - ได้รับรางวัล

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ด้วยความเมตตาของหลวงปู่คำเขียน อาจารย์กำพลได้มีโอกาสไปอยู่ที่วัดป่าสุคะโต จังหวัดชัยภูมิเพื่อแบ่งปันข้อคิดและประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรมให้กับญาติธรรมที่นั่นอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งท่านได้รับฉายาว่า “อุปกรณของพระธรรม”

ปี พ.ศ.๒๕๔๖ ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมเพื่อนคุณธรรม ที่มีคุณลินินาฏ ประเสริฐภักดี เป็นประธานชมรมฯ ซึ่งนโยบายหลักของทางชมรมฯ คือการเผยแผ่ธรรม และท่านยังเป็นหนึ่งในผู้ร่วมดำเนินรายการวิทยุ “ตะวันทอแสง”^๑ ของชมรมเพื่อนคุณธรรมอีกด้วย

อาจารย์กำพลท่านได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรไปบรรยายธรรม ตามสถานที่ต่าง ๆ อยู่เสมอ ๆ ทั้งจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะที่กรมราชทัณฑ์ และกระทรวงสาธารณสุข

^๑ รายการวิทยุ “ตะวันทอแสง” ออกอากาศทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี คลื่นความถี่ AM ๙๔๕ KHz ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา ๐๖.๐๐-๐๖.๓๐ น.

นอกจากนี้ ท่านยังได้รับเชิญให้ไปออกรายการโทรทัศน์อีกหลายรายการ เช่น รายการเจาะใจ รายการคนค้นคน และรายการธรรมในใจ เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อาจารย์กำพลได้รับรางวัล “สื่อสร้างเสริมสุขภาพจิต” สาขา สื่อบุคคล จากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ท่านได้รับรางวัล “คนพิการตัวอย่าง” จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ท่านเพิ่งได้รับรางวัลคนค้นคน อวอร์ด สาขา “บุคคลผู้เป็นแรงบันดาลใจ”

ปัจจุบันอาจารย์กำพล^๒ พำนักอยู่ที่ชมรมเพื่อนคุณธรรมเป็นครั้งคราว และยังคงอุทิศตนเป็นอุปกรณของพระธรรม เผยแผ่การปฏิบัติธรรมตามแนวทางของหลวงปู่เทียน จิตตสุโภ ดังที่ท่านได้เคยปฏิบัติมาจนกระทั่งสามารถลาออกจากความทุกข์ มีจิตใจที่สดใสเบิกบาน และเป็นแบบอย่างให้กับผู้ที่หวังความพ้นทุกข์ได้ปฏิบัติตาม ☺

^๒ ประวัติโดยละเอียดของอาจารย์กำพล ทองบุญน่ม สามารถหาอ่านได้จากหนังสือ “จิตตใสแม้กายพิการ” ซึ่งมีทั้งภาคภาษาไทย อังกฤษและญี่ปุ่น

ชมรมกัลยาณธรรมไม่มีนโยบายเรียไรขอบุญใด ๆ ทัตถิ
ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของกัลยาณมิตรที่ขหลายที่จะสนับสนุน
และชมรมกัลยาณธรรมไม่มีนโยบายสร้างวัตถุหรือทำการบุญอื่นใด
นอกจากการให้ปัญญาทางธรรมซึ่งเป็นทานอันบริสุทธิ์
อุดมการณ์ของชมรมฯ จึงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมอันประเสริฐ
เป็นแนวหลักทางธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ให้พระธรรมอันบริสุทธิ์เป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์สืบไป.

ของขวัญแห่งชีวิต

โดย...หมอนไม้

วันนี้ดูข่าวน้ำท่วมที่อยุธยา และอีกหลายแห่งในประเทศไทยแล้วก็รู้สึกเข้าไปถึงข้างในใจลึก ๆ ว่า เวลาของชีวิตเหลือน้อยเต็มทีจริง ๆ ยิ่งทำให้หวนถึง ๕ วันที่วัดมเหยงคณ์ ที่พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี ท่านได้เมตตาสอนกรรมฐานอย่างเข้มข้น ท่ามกลางความไม่แน่นอนของกระแสน้ำที่กำลังเดินทางมาอย่างกระชั้นชิด เช่นเดียวกับความตาย ที่อยู่บนปลายจมูก แต่เรากลับไม่เคยใส่ใจเขา มัวแต่ไปใส่ใจกับความคิดปรุงแต่ง ที่พาเราหลงทางไปมาอยู่ตลอดเวลา...

ช่วงเวลาห้าวันสั้น ๆ นั้น ฉันอยู่แต่เพียงกุฏิเล็ก ๆ และทางเดินจงกรม กับศาลาที่เราไปตักอาหาร และไปนั่งสมาธิเช้าเย็น รวมทั้งมีรมหนึ่งคันที่ต้องพกไปด้วยเสมอ เพราะไม่ว่าฝนจะตกเมื่อใด

แม้จะอยู่ในบริเวณอันจำกัด แต่กลับมาความสุขภายในอย่างบอกไม่ถูก เป็นความสุขสงบ ที่ฉันเชื่อว่า จริง ๆ แล้ว มนุษย์เราก็ต้องการอย่างนี้เหมือนกันทั้งนั้น เพียงแต่ว่า ทำไมเราจึงปล่อยให้ตัวเองมีความสุขเรียบง่ายอย่างนี้ไม่ได้เล่า

ตลอด ๕ วัน ที่ฉันกลับมาทบทวนดู สิ่งแรกที่ระลึกถึงคือ บนทางเดินจงกรมที่ฉันใช้เวลาอยู่กับเขามากที่สุดก็ว่าได้ เดียวก็มาเดิน เดิน และเดิน ตลอดทั้งวัน และขณะที่เดินฉันก็เห็นเห็นตัวเล็ก ๆ ที่หลุดออกจากตัวหมา แล้วมันก็เดินอยู่บนทางเดินจงกรมอย่าลึบสนทุกวันเหมือนกัน

คือมันไม่รู้ว่าจะไปทางไหนดี แล้วฉันก็ต้องซ่อนมันด้วยไปไม่ไปไว้ข้างใดข้างหนึ่ง จากนั้นไม่นานก็จะเห็นมันเดินออกมาและงง ๆ อยู่กลางทางจงกรมอีกแล้ว และฉันก็ต้องซ่อนมันไปไว้อีกข้างหนึ่งเสมอ เพราะไม่สามารถถามมันได้ว่า ตกลงเจ้าจะเดินไปทางไหน จะได้ไปส่ง เมื่อมันไม่ตอบก็ต้องเดาเอา พอเดา ก็เดาผิดทุกที เพราะมันจะย้อนเดินกลับไปอีกฝั่งหนึ่ง ทุกครั้งไป

มันทำให้ฉันนึกถึงตัวเองขึ้นมาอยู่บ่อย ๆ ว่ามันช่างเหมือนฉันจริงๆ ที่เวลาเดินบางทีเดินไปครึ่งทาง ก็หิวน้ำ เดินออกมาตี่มน้ำ แล้วกลับไปเดินใหม่ ไม่ก็ ออกจากเข้าห้องน้ำ ก็จะเดินออกจากทางเดินจงกรมไปเข้าห้องน้ำทันที แล้วก็มาเดินใหม่ เป็นอย่างนี้รำไป เช่นเดียวกับเห็นหลงทางตัวน้อยนี้

นี่ไง มันทำให้ฉันระลึกได้ว่า ทำไมคนเราจึงหาความสุขเรียบง่ายไม่ได้ซักที เพราะถ้าไม่กังวลกับความกลัวของตัวเอง ก็กังวลกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเสมอ แม้แต่เรื่องเห็น เราถูกความคิดปรุงแต่งลากเราออกไปจากปัจจุบันขณะ แบบไม่รู้ตัวตลอดเวลา แล้วเราก็มัวแต่คิดถึงเรื่องของคนอื่น แม้แต่เรื่องเห็น จนลืมไปว่า เรา กำลัง ทำอะไรอยู่

ถ้าเพียงแค่ว่าเราตัดพิจารณาจิตของเราสม่ำเสมอ เราจะพบว่า เห็นก็ทำหน้าที่ของเห็น เราก็ทำหน้าที่ของเรา และไม่ต้องคิดแทนมันว่ามันจะมาจากไหน และจะไปไหน เราก็จะรู้ว่า ทุกชีวิตต่างมีเส้นทางของตน ที่มีเป้าหมาย และวันหนึ่ง ก็จะไปถึงเป้าหมายนั้นอย่างแน่นอน ไม่ช้าก็เร็ว

เช่นเดียวกับที่มีน้ำท่วมก็ต้องมีลด มีขึ้น ก็มีลง มีเกิด ก็มีดับ บนเส้นทางแห่งความไม่แน่นอนนี้เอง ที่ทำให้ฉันค้นพบว่า เราไม่สามารถยึดสิ่งใดไว้ได้เลยสักอย่างเดียว รวมทั้ง กายและใจที่มาประกอบกันเป็นใครสักคนที่เราเปลือยเรียกว่า “ฉัน” นี้ วันหนึ่งก็จะกลายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสายน้ำเช่นกัน

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

๑. เจ้าภาพร่วมจัดพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยง
- คุณสมบุญ, คุณศศิธร, คุณปริญญา, คุณปราณี ศรีบุศกรณี
- คุณเศรษฐสิริห์ ต้นทอง
- คุณเมื่อนา, คุณประยูร เสตธามิรมย์
- รศ.ดร.สาลิ สุภาภรณ์ และศิษย์โยคะแมนดาริน
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- คุณภัตสร สวัสดิ์
- คุณพวงทิพย์ หวังหลือ
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมศักดิ์ อายุตวงษ์ และครอบครัว
- คุณสุริรัตน์, คุณไพโรจน์ พรหมมา
- คุณปราโมทย์, คุณสุภา, ด.ญ.สิริน, ด.ช.สิริธีร์ ริวเหลือง
- คุณสมสุข, คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณวิรัช, คุณภัททิยา, ด.ช.อติวิชญ์ ม่วงศรี
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม
- นพ.พล, คุณโสภิตรา, ด.ช.ธีรุตม์ ศิริชัย
- คุณศุภกร, คุณธนวรรณ, ด.ช.พงศกร นิमितวานิชกุล
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๔๕๖๑
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณชลเสก เกิดอนันต์, คุณวรรณฤดี ศิริคุปต์
- คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์, ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สังจา
- คุณสมเกียรติ, คุณระริน, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภกรกุล

- บริษัท อุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณเฉลิมพันธุ์ สมัครพันธุ์
- คุณวิชิต ตั้งสุขนรินทร์
- นพ.สิทธิชัย กุลศิริพรกุล
- คุณจันทิมา สกลภักดี
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นพ.ทรงคุณ อุดมลิน, คุณนพวรรณ แซ่ไว้ว และคุณร่มบุญ อุดมลิน
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณธนศ ภัทรวรางกูร
- คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
- คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
- คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณพิสิทธิ์, คุณทัศนีย์, คุณเดลพร และคุณภูษิสส์ พิพัฒน์ภาคกุล
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณพัชรา วิสุทธิเมธ
- คุณสีหุณี, คุณนำสิน แต่โสภาพงษ์ และบุตร,ธิดา
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
- คุณสุรเดช, คุณเมธูรส เตชะศรีสุโข
- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์, ตระกวาณิช
- คุณสิทธิเดช, คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- ดร.เยาวภา, คุณแลร์ นาลิค
- ผศ.เกลิยวพันธ์ ขจรผดุงกิตติ
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันสยา ปวีณพร

๒. เจ้าภาพร่วมผลิตซีดีธรรมะแจกเป็นธรรมทาน

- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยง
- คุณไชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณลักขณา อธิกิจ

- คุณพวงทิพย์ หวังหลือ
- รศ.ดร.สาลิ สุภาภรณ์ และศิษย์โยคะแมนดาริน
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณปราโมทย์, คุณสุภา, ด.ญ.สิริน, ด.ช.สิริธีร์ ริวเหลือง
- คุณสมสุข, คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณวิรัช, คุณภัททิยา, ด.ช.อติวิชญ์ ม่วงศรี
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๔๕๖๑
- คุณพรระพีทา เมฆกุลวิโรจน์
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- คุณกัญพิมล เลิศจระประเสริฐ
- คุณสุดใจ กาญจนกิจสกุล
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- พ.ญ.ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณโอฬาร วีระกวุฒิ
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณสมเกียรติ, คุณระริน, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภกรกุล
- บริษัท อุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นพ.ทรงคุณ อุดมลิน, คุณนพวรรณ แซ่ไว้ว และคุณร่มบุญ อุดมลิน
- คุณพ่อวาสนา, คุณแม่สังวาลย์ สีโธสง
- คุณเกษิษ, ด.ญ.อติภา, ด.ญ.ฐิติรัตน์ สีโธสง
- นายประสาร, คุณวราภรณ์, น.ส.อสมมา เขียวราช
- คุณแม่บัว, คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุภัตม์ และครอบครัว
- พลเรือโทกรชัย วรอุไร และครอบครัว
- คุณคิมหันต์ ต้นเตยานนท์กุล
- คุณกรวรรณ กิจสมมารดี และครอบครัว
- พ่อวรงค์, แม่ทรงศรี ศาสตร์เปล่งแสง
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสีหุณี, คุณนำสิน แต่โสภาพงษ์ และบุตร,ธิดา
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ

- คุณสุรเดช, คุณเมธูรส เตชะศรีสุโข
- ครอบครัว วงสวัสดิ์ศักดิ์, ตระกวาณิช
- คุณสุรเดช, คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันสยา ปวีณพร

๓. เจ้าภาพค่าเดินทาง ดร.สนอง วรอุไร

- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณสมบุญ, คุณศศิธร, คุณปริญญา, คุณปราณี ศรีบุศกรณี
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- พญ.ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณโอฬาร วีระกวุฒิ
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณนันทกร ลักกะพลางกูร
- คุณวาสนา ลักกะพลางกูร
- ด.ญ.ปวีณกร ลักกะพลางกูร
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คุณพงศ์สุพัฒน์ สุภสิริสินธุ์
- คุณสมเกียรติ, คุณระริน, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภกรกุล
- บริษัท อุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นพ.ทรงคุณ อุดมลิน, คุณนพวรรณ แซ่ไว้ว และคุณร่มบุญ อุดมลิน
- คุณบุญสม ทัดละมัย และพี่น้อง
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันสยา ปวีณพร

๔. เจ้าภาพค่าเดินทางหลวงปู่พระอิสสระ

- คุณสมบุญ, คุณศศิธร, คุณปริญญา, คุณปราณี ศรีบุศกรณี
- คุณเศรษฐสิริห์ ต้นทอง
- อ.จันทรา ทองเคียน และครอบครัว

- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมมศักดิ์ อายุตวงษ์ และครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณทนงศักดิ์, คุณวัชรินทร์ บุญนำ
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๕๖๑
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณสมเกียรติ, คุณระริน, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภารกุล
- บริษัทอุทัยธานี ชูชุก จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- นพ.สิทธิชัย กุลศิริพรกุล
- คุณจันทิมา สกลภักดี
- คุณแม่ฐิม แซ่ตั้ง, นพ.ทรงคุณ อุดมลิน, คุณนพวรรณ แซ่ไ้ว และคุณร่มบุญ อุดมลิน
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณธนศ ภัทรวรางกูร
- คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
- คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
- คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย และพี่น้อง
- คุณพิสิทธิ์, คุณทัศน์, คุณดลพรและคุณภูษิสส์ พิพัฒน์โสภากุล

๕. เจ้าภาพค่าเดินทางพระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ

- คุณไชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณสมบูรณ์, คุณศศิธร, คุณปริชญ์, คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- อ.จันทร์ ทอญเคียน และครอบครัว
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์

- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณทนงศักดิ์, คุณวัชรินทร์ บุญนำ
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๕๖๑
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณเฉลิมพันธ์ สมัครพันธ์
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณวิจิต ตั้งสุขนรินทร์
- คุณบุญสม ทัดละมัย และพี่น้อง
- คุณช่อผกา ขึ้นสายชล และครอบครัว
- คุณธัญนันท์ ศรีจันทร์
- คุณมนัสนันท์ อัจฉริยพฤกษ์ และครอบครัว
- คุณพัทธวรรณ กระจำฉาย
- คุณศรีวรรณ นภากร และครอบครัว
- คุณทัศน์ ยรรยงดิลก และครอบครัว
- คุณวีระศักดิ์, คุณอาภานันท์ โรจน์ทิพย์
- คุณปรียนันท์ โรจน์ทิพย์
- คุณสิริวารณ์ เกษียร

๖. เจ้าภาพค่าเดินทาง พล.อ.ต.นพ.บุญเลิศ จุลเกียรติ

- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณกัญญาพิมล เลิศจิระประเสริฐ

๗. เจ้าภาพร่วมถวายสังฆทานแก่องค์บรรยายในงานแสดงธรรม

- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยว
- คุณไชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณสมบูรณ์, คุณศศิธร, คุณปริชญ์, คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมมศักดิ์ อายุตวงษ์
- คุณสมสุข, คุณสุภรา เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณวิรัช, คุณภัททิยา, ด.ช.อติวิชญ์ ม่วงคร
- คุณทนงศักดิ์, คุณวัชรินทร์ บุญนำ

- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๕๖๑
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณโอฬาร วีระกฤษณ์
- พญ.ภทพร อัศวเดชเมธากุล
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- นางสุนันทา มงคลกิจเจริญ และครอบครัว
- นางคุณ บุญสวัสดิ์ และครอบครัว
- นายณัฐวัฒน์ พิพัฒพันธ์
- คุณพิภกานจน์ ทับทิม
- คุณแม่ฐิม แซ่ตั้ง, นพ.ทรงคุณ อุดมลิน, คุณนพวรรณ แซ่ไ้ว และคุณร่มบุญ อุดมลิน
- คุณปรีชา ฉิมมาแก้ว
- ว่าที่.ต.รุ่งโรจน์ วิวัฒรางกูร
- คุณสมศิริ สุวรรณเทศ และครอบครัว
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- ลูกหลานอุทิศให้คุณพ่อมานพ, คุณแม่อัปสร วรอุไร
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณธนศ ภัทรวรางกูร
- คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
- คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
- คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณคิมหันต์ ตันตยานนท์กุล
- คุณกรวรรณ กิจสามารถ และครอบครัว
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสิริหุส, คุณนำสิน แต่โสภาพงษ์ และบุตร, ธิดา
- คุณสุริสา จิงรุ่งเรืองกิจ
- คุณสุรเดช, คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข และครอบครัว
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์, ตรรกวาณิช
- คุณสิริเดช, คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณต้นสยา ปวีณพร

๘. เจ้าภาพร่วมถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์และองค์บรรยาย

- คุณสุวิมล แซ่เลี้ยว
- คุณสุวิมล อธิกิจ

- คุณสมบูรณ์, คุณศศิธร, คุณปริชญ์, คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณเศรษฐ์สิทธิ์ ต้นทอง
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- คุณสุรพล-คุณเสาวลักษณ์ แสนยม
- คุณสุรเดช, ทพญ.สุชาดา, คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมมศักดิ์ อายุตวงษ์ และครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๕๖๑
- คุณกัญญาพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณโอฬาร วีระกฤษณ์
- คุณกฤษณัฐ สุทธิปราโมชานนท์
- พญ.ภทพร อัศวเดชเมธากุล
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณสมเกียรติ, คุณระริน, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภารกุล
- บริษัทอุทัยธานี ชูชุก จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์ และครอบครัว
- คุณช่อผกา ขึ้นสายชล และครอบครัว
- คุณธัญนันท์ ศรีจันทร์
- คุณมนัสนันท์ อัจฉริยพฤกษ์ และครอบครัว
- คุณพัทธวรรณ กระจำฉาย
- คุณศรีวรรณ นภากร และครอบครัว
- คุณทัศน์ ยรรยงดิลก และครอบครัว
- คุณวีระศักดิ์-คุณอาภานันท์ โรจน์ทิพย์
- คุณปรียนันท์ โรจน์ทิพย์
- คุณสิริวารณ์ เกษียร
- นพ.สิทธิชัย กุลศิริพรกุล
- คุณจันทิมา สกลภักดี
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณพัชรา วิศุทธิเมธ

๙. เจ้าภาพค่าอาหารเช้าและกลางวัน

- คุณรัตนา เอื้อจิตบำรุง

- ปัจจัยสมทบจากสำนักเสริมศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- คณะศรัทธากัลยาณธรรมจากอเมริกา
- คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
- คุณสมบุญณี, คุณศศิธร, คุณปริญญา, คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณสุภากร รักวงษ์
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี
- คุณสมสุข, คุณสุภาว เศวตรัตน์เสถียร และครอบครัว
- คุณรัตติญา เศวตโกศล
- คุณศรีสวรรค์ สุนทรานันท์
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
- สมาชิกเลขที่ ๕๑๑๔๕๖๑
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณโอฬาร วีระกฤษณ์
- พญ.ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณสมเกียรติ, คุณระวี, ด.ญ.พรนภา ศรีสุภากรกุล
- บริษัทอุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด ร่วมกับพนักงานและลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณสุนทร ภัคดีจรัส
- คุณสมใจ ของศรี
- คุณปัฐมาภรณ์ ทาโอ้อ
- คุณนิตา พิภพทอง
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ และคุณร่มบุญ อุดมสิน
- สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุบัติมภ์ และครอบครัว
- คุณธีรพล เป่าเงินและครอบครัว และพนักงาน
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- คุณคิมหันต์ ตันตยานนท์กุล
- คุณภรพรณ กิจสมมารถ และครอบครัว
- คุณบุญสม ทัดละมัย และพี่น้อง
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสีหุณี, คุณนำสิน แต่โสภาพงษ์ และบุตรธิดา
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ

- คุณสุรเดช, คุณเมธุส เตชะศรีสุขโข
- คุณพรชัย, คุณสุพัตรา, คุณคณิน, คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณสิทธิเดช, คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์, ตรกรวณิช
- คุณชาญชัย, คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวล
- คุณสุรภา วรวิจิตรวรรณกุล และครอบครัว
- บจก.น.เจริญกิจการ (๒๕๕๖)
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันสยา ปวีณพร

๑๐. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม-น้ำชา-กาแฟ-ซูป-น้ำเต้าหู้ และไอวอลติน

- คุณเสนาะ พันธเมเสนา
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณอรวิวัฒน์ เชื้อสำราญ
- คุณนฤมล พันธภูวภัทร
- ครอบครัวคุณแม่ทองคำ ม่วงชุม
- คุณวิมลลักษณ์ เขียวนาพรโชค
- คุณพจนา โรจนชัย
- คุณจินดา ปัญญาลัย
- คุณศิริกาญจน์ นवलสุวรรณ
- คุณอร่ามศรี ประธาน
- คุณสิริลักษณ์ นันทะรักษ์
- คุณวรรณสิริ กิระนันท์
- คุณชูติมนต์ คำแพง
- คุณนิมมล สังข์ทอง
- คุณวไลรัตน์ จิตต์งาม
- คุณมนัสนันท์ ศรีวีโรจน์
- คุณปิยะนุช มีทรัพย์
- คุณจรินทร์รา อ่อนหาตพอ
- คุณวันนาภรณ์ ฉายทองดี
- ครอบครัวจิตต์งาม
- คุณพันธ์ทิพย์ จำคำสอน
- คุณสุวรรณา มโนรัตน์
- คุณดวงใจ ปานศรีแก้ว
- คุณชินนุช เซวงวงศ์
- คุณวิราพร อิทอมรเลิศ
- ครอบครัวมณีนุช
- คุณวราวรรณ ปรีชากุล

- คุณจิตติมา เคลือบทรัพย์
- คุณปานทิพย์ แก้วอารีลักษณ์ และบุตร
- คุณนันทา ชันธนะเวชศักดิ์
- ด.ช.กิตติรัช มานิตยกุล และครอบครัว
- คุณศิริพร จิตรามตาตนา
- คุณแมนชยา ภัคทรัพย์
- คุณเกศรา เอกโชติ
- เพื่อน ๆ บริษัททีโอที พระโขนง
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณสุนทร ภัคดีจรัส
- บริษัท วิทูเวล จำกัด
- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และครอบครัว
- คุณวรรณทนา, คุณอนันวรรต ลีลาภัทร์
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ และคุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณแสวงนิตย์ เกียรติสิงห์นคร
- คุณไพรัช วัชรุตโสภณ
- คุณเลิศ อักษร และภรรยา
- คุณเปพนัสสรค์ มนูญพานิชย์
- บริษัท วิทูเวล
- คุณผ่าน, คุณวรรณทอง กันต๊ะกวาง
- คุณวิทยา, ดารณี ลีลาภัทร์
- คุณอนันวรรต, วรรณทนา ลีลาภัทร์
- เจ้าภาพน้ำแข็ง**
- บริษัท วิทูเวล จำกัด
- คุณวรรณทนา, คุณอนันวรรต ลีลาภัทร์

๑๑. เจ้าภาพค่าเช่ารถสุขาเอกขนติดแอร์ จำนวน ๓ คัน

- คุณดวงพร อัครวงกุลและ
- คุณจิตติยา นพเทจ เจ้าภาพ ๑ คัน
- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมศักดิ์ อายุตวงษ์
- คุณสุภารัตน์ วังจินดา
- คุณวิรัช, คุณภัททิยา, ด.ช.อติวิชญ์ ม่วงศรี
- คุณทนงศักดิ์, คุณวัชรินทร์ บุญนำ
- คุณชญาณิศวรร, ด.ช.ภูริวัจน์ โรจน์นิธิพัชร
- คุณสุนทร ภัคดีจรัส
- บริษัท วิทูเวล จำกัด
- คุณวรรณทนา, คุณอนันวรรต ลีลาภัทร์
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล

- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ และคุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณธนศ ภัทรวรางกูร
- คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
- คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
- คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณพรเพ็ญ พระพฤษชาติ
- คุณสีหุณี, คุณนำสิน แต่โสภาพงษ์ และบุตรธิดา
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ และครอบครัว
- คุณสุรเดช, คุณเมธุส เตชะศรีสุขโข
- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์, ตรกรวณิช
- คุณสิทธิเดช, คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- คุณชาญชัย, คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวล และครอบครัว
- ดร. ยาวภา, คุณเลื้อ นาลิค
- ผศ. เกลียวพันธ์ ขจรพดุงกิตติ
- คุณพรชัย, คุณสุพัตรา, คุณคณิน, คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันสยา ปวีณพร

๑๒. เจ้าภาพค่าดอกไม้ตกแต่งหอประชุม

- คุณอุกฤษฏ์, คุณแซมศักดิ์ อายุตวงษ์
- คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
- คุณเพลินพรรณ ตาลสอน
- คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณประไพศรี วัฒนากรมศิริ
- คุณพิพัฒน์, คุณวีไลวรรณ จุฑารัตนพงศ์
- คุณนพวรรณ ชาติประชาชัย และครอบครัว
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
- คุณกัลยา บุญสนอง
- คุณพรพรรณ เมตไตรพันธ์
- ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ และคุณร่มบุญ อุดมสิน

๑๓. เจ้าภาพค่าเช่ากล้องถ่ายทำโทรทัศน์เครื่องเสียง และตัดต่อ

- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณสุวิรัตน์, คุณไพโรจน์ พรหมมา
- คุณศศิวิมล เหลืองสันติมิตร
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวีปราโมชานนท์
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คณะศรัทธากัลยาณธรรมจากอเมริกา
- คุณสมเกียรติ, คุณระวี, ดญ.พรนภา ศรีสุภกรกุล
- บริษัทอุทัยธานี ซูซูกิ จำกัด ร่วมกับพนักงาน และลูกค้าทุกท่าน จ.อุทัยธานี
- ครอบครัวก้องสกุล จ.ตรัง
- คุณพิมพ์กมล สิมมงคลพงศ์
- พ.ต.อ.บุญเสริม, คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณลัดดาวัลย์ พิพัฒพันธ์ และครอบครัว
- คุณวาริ มงคลกิจเจริญ
- คุณกัลณชลิตา มงคลกิจเจริญ
- คุณรัชชนิวรรณ มงคลกิจเจริญ
- คุณณัฐวรรณ ชู
- คุณพิจิภาณจน์ ทับทิม
- คุณสุณี แสงมนีทอง
- คุณสุนทร เต็มวิสิทธิ์กุล
- พี่แจ้วกับพี่อ้อต
- คุณช่อผกา ชื่นสายชล และครอบครัว
- คุณธัญนันท์ ศรีจันทร์
- คุณมนัสนันท์ อัจฉริยพุกษ์ และครอบครัว
- คุณพัทธวรรณ กระจำงฉาย
- คุณศรีวรรณ นภากร และครอบครัว
- คุณทัศนีย์ ยรรยงติลก และครอบครัว
- คุณวีรศักดิ์, คุณอาภานันท์ ไรจน์ทิพย์
- คุณเบ็ญนันท์ ไรจน์ทิพย์
- คุณสิวภรณ์ เกษียร
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณธนศ ภัทรวรางกูร
- คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
- คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
- คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล

๑๔. เจ้าภาพค่าแรงงานและโยธา

- คุณสุวิรัตน์, คุณไพโรจน์ พรหมมา
- คุณสุนทร ภัคดีจรัส
- พ.ต.อ.บุญเสริม, คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณกิตติเชษฐ ก้าวจะนะ
- คุณแม่จิม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ้วและคุณร่วมบุญ อุดมสิน
- คุณคิมหันต์ ตันตยานนท์กุล
- คุณกรวรรณ กิจสามารถ และครอบครัว
- คุณอรนุช ปวีณพร
- คุณคันธยา ปวีณพร

๑๕. เจ้าภาพค่าเช่าพัฒนาไอน้ำ ๘ ตัว

- คุณณัฐจักร ทริพงษ์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณวุฒิกกร ทริพงษ์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณธนายุทธ สิริรัตนานนท์
- อ.ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณอาภาภัส สิริรัตนานนท์
- คุณแม่จิม แซ่ตั้ง, นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน, คุณนพวรรณ แซ่ใจ้วและคุณร่วมบุญ อุดมสิน

๑๖. เจ้าภาพสมทบค่าอาหารที่มืองาน

- คุณทัศนีย์ วชิรทัศน์
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ
- คุณธีรพล เปาจีน และครอบครัว
- คุณพ่อวัชระ, คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์ และครอบครัว

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- กราบขอบพระคุณ ดร.สาธิต พุทธิชัยรงค์ ท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้ใช้หอประชุม มทร.กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ และบริเวณใกล้เคียง เป็นสถานที่จัดงานโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งยังกรุณาช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องการถ่ายทอดสดผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตตลอดงาน

๑๘. รถขนขยะ จำนวน ๑ คันและระบบจัดเก็บขยะ

- กราบอนุโมทนา คุณกองกาญจน์ สุบรรณ ณ อยุธยา ท่านผู้อำนวยการเขตสาทร อนุเคราะห์เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตสาทร บริการรถขยะและถังใส่ขยะ

๑๙. รถบรรทุกอาสาของธรรมทาน

- หจก.สหรุ่งกิจโลจิสติก โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล และคุณลูก ๆ ทุกคนอนุเคราะห์รถบรรทุกถล้อ ๑ คัน และช่วยเก็บรักษา - ขนส่งแ่งกัน ๑๕๐ แ่ง และพัคลม ๖๐ ตัวของชมรม
- บ.ชุมทองอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดยคุณพ่อไพบูลย์ พิทยธนากุล อนุเคราะห์พนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๕ คน
- บริษัท เค.ที.พี เซอร์วิส จำกัด ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ถล้อ ๑ คัน
- บ.สตาร์ครีฟ โปรดักชั่นจำกัด โดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมทีมงานจากอยุธยา ช่วยทำอาหารและจัดสถานที่ ๑๐ คน
- บ.ชงโควิศวกรรม โดยคุณภคกรณ์ รุจาธนนท์พร้อมทีมงานและรถบริการ
- บ.วี.ที.การ์เม้นท์จำกัด ช่วยดูแลบริการ ขนส่งอุปกรณ์จัดดอกไม้ และอาหารโรงทาน
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คัน พร้อมทีมงานลูกหลานญาติมิตร
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา และคณะวินมอเตอร์ไซค์
- คุณสันตติ ลิ้มมา พร้อมรถบรรทุก ๖ ถล้อช่วยขนของ ๑ คัน
- คุณปราโมทย์ แซ่จิว พร้อมรถกระบะ ช่วยขนของ
- พนักงาน บ. อุดมโลหะกิจ (๑๙๗๕) ช่วยขนของ
- อนุโมทนาคุณโยธาไปรษณีย์ยานนาวา ร่วมออกร้านอำนวยความสะดวกการส่งพัสดุภัณฑ์ตลอดงาน
- คุณอุดม ตีรุ่งโรจน์ บริจาค ตาข่ายสแลนบังแดด (๒x๑๐ เมตร) ๔ ผืนและกล่องใส่อาหารจำนวนมากสำหรับทีมงาน

- ขอกราบขอบพระคุณทุกน้ำใจของท่าน กราบขอภัยหากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน

๒๐. พยาบาลอาสาสมัครจากโรงพยาบาล สมุทรปราการ

- กราบขอบพระคุณ นายแพทย์สัมพันธ์ คมฤทธิ์ ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่อนุมัติทีมพยาบาลอาสา ดูแลตรวจสุขภาพในเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ทีมงานและผู้เข้าฟังธรรม

รายนามพยาบาลอาสาสมัคร

๑. คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
๒. คุณรวิไพบ รุ่งรัตนอุบล
๓. คุณอนุธเนศ โยศิริ
๔. คุณศิริพรรณ นักร้อง
๕. คุณเกษรี เลิศประไพ
๖. คุณพิกุล จันทร์เจริญกิจ
๗. คุณบุษบา วรศรีวิศาล
๘. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
๙. คุณชุตินา จุลกะเคียน
๑๐. คุณจันทิมา สกลภักดี

๒๑. ขอใส่สารชมรมและถุงขยะและถุงหิ้ว

- กราบอนุโมทนาบุญบริษัท ภัณฑ์ดีพลาสติก จำกัดโดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล
- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ, คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์ บริจาคถุงหิ้วใส่หนังสือ ๒,๕๐๐ ใบและถุงผ้ากัลยาณธรรม ๓๐๐ ใบ
- ขอขอบคุณคุณสิริกร บริจาคถุงผ้า ๒๐๐ ใบใส่หนังสือธรรมทาน

๒๒. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องโสภา
- คุณพรเทพ อมรวิวัฒนา
- คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
- คุณเชษฐ ตรีภวณิธิ

ขออนุโมทนาเจ้าภาพบัตรที่มืองาน

- พี่แจ้ว พี่อ้อต และน้อง ๆ

๒๓. ตู้ไฟมาตรฐานกันฝนกันน้ำ

- บริษัทชงโควิศวกรรมออกแบบและอนุเคราะห์สายเมน
- เจ้าภาพตู้ไฟกันฝน ได้แก่ คุณอนุชนดา พงษ์นิรรากร
- SCI Electric Manufacturer Co., Ltd

๒๔. ชุดผ้าไตร-บาตร-กลด เพื่อจำหน่ายในร้านสังฆทาน อนุเคราะห์โดย บ.ธรรมสินสังฆภัณฑ์ เป็นมูลค่า ๓๘,๔๘๐ บาท

- ผ้าห่มจำหน่ายในร้านสังฆทาน บริจาคโดยคุณสุวัชชัย เรืองฤทธิ์ และครอบครัว ๑๐ ผืน และคุณเกรียงศักดิ์ ลินเจริญโภคัย และครอบครัว ๒๐ ผืน
- คุณสุรีย์ เอ็มโอบุส และคณะ บริจาคอั่งลสะให้ร้านสังฆทาน ๒๐๐ ชุด

๒๕. แก้วอัลพลาสติก ๕๐๐ ตัว

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูพิพิธพัฒนาราช เจ้าอาวาสวัดปริวาส กรุณาให้ยืมแก้วอัลพลาสติก ๕๐๐ ตัว

๒๖. โรงทานภัตตาคารธรรม

- คุณธีรพล เป่าเงินและทีมงาน บ.สตาร์คอฟโปรดักชั่นจำกัด บริจาคอาหารมื้อกลางวัน วันเสาร์ (บุฟเฟต์) และวันอาทิตย์ในมือเช้า และมื้อกลางวัน (ข้าวต้มปลาและข้าวผัดกระเพราไก่ไข่ดาว)
- ครอบครัวคุณพ่อวัชร, คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์ บริจาคทุนทรัพย์ช่วยโรงทานและบริจาคบิ๊จางเง จำนวน ๒,๐๐๐ ห่อ และบริจาคไข่ไก่ ๒,๖๐๐ ฟอง และข้าวสาร ๒๐๐ กก.
- คุณอุดม ตีรุ่งโรจน์ บริจาค ไข่ไก่ ๑,๕๐๐ ฟอง
- กลุ่มจิตอาสาสัตบุรุษ บริจาคปากท้องไก่ ๒๐ กก. และซาอินเดีย ๔๐๐ แก้ว
- คุณอาภาพันธ์ โรจนทิพย์ บริจาคขนมปังและน้ำผลไม้กล่อง ๕๐๐ ชุด
- ครอบครัววัชรินทร์กาญจน์ บริจาคซาลาเปา ๕,๕๐๐ ลูก
- คุณวีระภัทร ลิโพบูลย์ และคณะ บริจาคซูปแอนนา ๘๐๐ ซอง และกาแฟ ๓๐๐๐ ซอง

- นพ.วุฒิชัย เพิ่มศิริวานิชย์ และคณะ บริจาคข้าวเหนียวลาบหมู ๕๐๐ จาน และขนมหน้าแข็งทรงเครื่องโบราณ ไม่อั้น
- คุณณัฐจักร ทริพจน์ทวีกุล และญาติมิตร บริจาคซีฟฟ่อน ๕๐๐ ชิ้น และกระยาสารที่ร้านริน ๕๐๐ ชิ้น
- คณะศิษย์หลวงพ่อกวี บริจาคก่วยเตี้ยหมูสามตาบ ๑,๐๐๐ ซาม
- ร้านขนมจินทาคุมิ สุรวงศ์ บริจาคขนมจีน ๕๐๐ ซามและข้าวห่อสาหร่าย ๒๐๐ ชิ้น
- คุณลินดา สติมาสเติ๊กแฮร์ส บริจาคก่วยเตี้ยหมูต้มยำ ๓๐๐ ซาม และข้าวหมูกระเทียม ๒๐๐ จาน ข้าวเหนียวหมูทอด ๒๐๐ ห่อ
- ครอบครัว ตีรุ่งโรจน์ บริจาคโอวัลตินซอง ๑,๕๐๐ ซองกับน้ำดื่ม ๘๔๐ ขวด
- ร้านบ้านใบพลู บริจาคข้าวผัดมังสะวิรัต ๓๐๐ ซาม
- คุณสรวิรัตน์ เลิศวีระศิริกุล บริจาคข้าวอบเผือก (เจ) ๑๐๐ จาน
- คุณสุรัตน์ วงศ์ชาญศิลป์ บริจาคข้าวเหนียวหมูปิ้ง ๕๐๐ ชุด และขนมหวาน ๕๐๐ ชิ้น
- กลุ่มอัสสัมชัญหวาน ๆ บริจาคขนมเบเกอรี่และขนมปลากุริม จำนวนมาก
- คุณสรวงภรณ์ ปทีปนำพาล บริจาคน้ำแก๊กฮวย ๓๐๐ แก้ว
- ครอบครัวสุวรรณกิตติ บริจาคน้ำแร่ ๑.๕ ลิตร จำนวน ๓ ไทล
- คุณยงวุฒิ, ดช.อิทธิกร แซ่ลิ้ม และคุณอาภาพร พรหมธารวงศ์ บริจาค น้ำเต้าหู้ ๕๐๐ ถูง
- บจ.ดอกบัวคู่ โดยคุณสุนันทา ลีเลิศพันธุ์ บริจาค ข้าวขาหมู ๒๐๐ จาน และ กระเพาะปลา ๒๐๐ ซาม
- คุณวารุณี ลีเลิศพันธุ์ บริจาค บะหมี่หมูแดง ๒๐๐ ห่อ
- คุณลักษณะ บริจาคน้ำดื่ม ๕๐๐ ซี.ซี. ๑,๐๐๐ ขวด
- คุณจินตนา บริจาคน้ำผลไม้ และนมกล่อง ๑๐ ลัง
- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ บริจาคอาหารที่ทีมงานในวันจัดหนังสือธรรมทานและวันจัดสถานที่ จำนวน ๒๘๐ กล่อง

- ครอบครัวทองเคียน บริจาคน้ำดื่มสมุนไพร จำนวน ๑๒ แกลลอน (ให้ทีมงานในวันจัดธรรมทานและจัดสถานที่)
- คุณประหยัด เลี้ยวไพรัตน์ บริจาคน้ำดื่ม ๑,๐๐๘ ขวด

๒๗. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกาที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแผ่ธรรมของชมรมกัลยาณธรรม ด้วยศรัทธาอย่างต่อเนื่องเสมอมา รายนามผู้บริจาค

- เอื้อประนอม
- นื่องมาย
- ต้อม สุภาภรณ์
- พี่อ้วน ศศิธร
- พี่อมรา
- อึ้ง
- พิงค์, ผึ้ง
- นุ้ยบุญศรี วุฒิกุลวิลาศ
- เรื่องกานช่วยเอี่ยม
- จรรยา แซ่อู๋
- นกน้อย
- บุศราภรณ์-วิเชียรเอี่ยมรณนัท
- จูนวัชรินทร์ ตั้งใจอยู่
- รุ่ง แม็กเนส
- อ้อยฉวีวรรณ
- สมหมาย เสรีจิต
- รัตนา จิวตระกูล
- นงนุช สุวรรณคาม
- สุนันท์ สุวรรณคาม
- เมธี ดีทรัพย์ และครอบครัว
- ภาณี ออสบอร์น

๒๗. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัคร และ ธรรมบริกรทุกท่าน

- คณาจารย์ ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ อุษุพงษ์อมร
- ชมรมพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- เพื่อน ๆ น้อง ๆ บมจ.ปูนซีเมนต์ไทย นำโดยคุณณรงค์ฤทธิ์ อุปลัมภ์

- บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- บจก.อินเตอร์บีโตรเลียม นำโดยคุณเชษฐ ธรรมทานและจิตสถานท์
- บจก.วีทีการ้เม้นท์ นำโดยคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุข โลหารักษ์พงษ์
- มศว.องครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย อ.สาลี สุภาภรณ์
- บจก.สตาร์คอฟโปรดักชั่น นำโดยคุณธีรพล เป่าเงิน และพนักงาน
- ทีมจิตอาสา นำโดยคุณจิตรา ปิยะวาทีน
- บจก.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา พร้อมคณะเรดการ์ดและตำรวจอาสา
- ขอขอบคุณผู้อำนวยการเขตสาทร อำนวยความสะดวกเรื่องจัดเก็บขยะในงาน
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และญาติ ๆ
- คุณแม่ฉวีวรรณ ภูทอง, คุณชัชวาล สีใสพรและลูกหลานบริวาร
- พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมพูและญาติ
- ขอขอบคุณ คุณกนิษฐา รัตนสินธุ์ และคุณจุฑามาศ สุชนวัฒนาเจริญ ผู้แปลภาษามือจากสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย แปลภาษามือให้ตลอดงาน

กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน ทั้งที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ได้ร่วมเสียดสมาเป็นธรรมบริกร ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขออ้อมกราบขอบพระคุณและระลึกในคุณงามความดีของทุกท่านตลอดไป

๒๘. กราบขอบพระคุณทีมงานประชาสัมพันธ์

นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการส่องโลกส่องธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕-๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์อาทิตย์เวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น. (ขอกราบขอบพระคุณศิลปิน กฤตบุญ ธรรัตน์ และ อ. เอกลักษณะ หน่อคำ ที่กรุณาประพันธ์เพลงกัลยาณธรรมและเพลงส่องโลกส่องธรรมให้เป็นธรรมทาน)

กราบขอพระคุณ อาจารย์ประมวล สาคัพันธ์ ประพันธ์บทอาเศียรวาทราชสดุดี ในพิธีเปิดงานแสดงธรรม ครั้งนี้เนื่องในวโรกาส ๘๔ พรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒๙. กราบขอพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นฐานธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม

- a. สำนักงานและบ้านหนังสือชมรมฯ คลินิก อัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
- b. สาขา ๒ บจก. บางกอกเอนเนอร์ยี เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิพงษ์
- c. สาขา ๓ คุณฉวีพรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อ และร้านกาแฟ - เบเกอรี่ บุญบุรี อยู่ปากซอยจิมพลีสซุ ครีนครินทร์
- d. สาขา ๔ อยู่ดีอพาตเมนต์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กรุงเทพฯ

ขอกราบขอพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง

๓๐. ร่วมอนุโมทนาสาธุกับธรรมทานที่แจกในงานแสดงธรรมครั้งนี้

- ๑. หนังสือใบไม้แห่งชมพูทวีป เล่ม ๒ ของหลวงปู่พุทธะอิสระ วัดอ้อน้อย
- ๒. หนังสือพระพุทธโฆษาทกก่อนปรินิพพาน ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๓. หนังสือศบารมี ของ อ.ดร.สนอง วรอุไร
- ๔. หนังสือผู้มุ่งสันตบถ ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๕. หนังสือเปลี่ยนอสรพิษให้เป็นจอมยุท ของ พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ บริจาคโดย บ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
- ๖. หนังสือเรียนลดการฝึกสติ (แนวหลวงพ่อเทียน) เขียนโดย อุบลิกาพิบูล มโนเจริญ บริจาคโดย คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัยและคณะ
- ๗. หนังสือสนทนาธรรมกับอาจารย์วคิน อินทสระ เล่ม ๒
- ๘. หนังสือสนทนาภาษาธรรม เล่ม ๒๐ ของ ดร.สนอง วรอุไร
- ๙. หนังสือขยันทำความดีจนไม่มีเวลาทำความชั่ว ของ พระอาจารย์อำนาจ โอภาโส บริจาคโดยคุณอิสรชน สุชนิวัฒน์ชัย

- ๑๐. หนังสือสนทนาภาษาธรรมคละเล่ม ของ ดร.สนอง วรอุไร บริจาคโดยคุณเอกชัย ดีรุ่งโรจน์
- ๑๑. หนังสือแสดงธรรมสองชีวิต ของ พระอาจารย์สมชาติ ฐัมมโชโต
- ๑๒. หนังสือสาระสำคัญในพระพุทธศาสนา ของ พุทธสาวิโก ภิกขุ
- ๑๓. หนังสืออนุพนมิตแห่งอริยมรรค ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง บริจาคโดย บ.มหพันธ์ จำกัด (มหาชน)
- ๑๔. หนังสือการพัฒนาอินทรีย์สังวร ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง บริจาคโดย บ.มหพันธ์ จำกัด (มหาชน)
- ๑๕. Mp3 รวมพระธรรมเทศนาหลวงพ่เปลี่ยนบัญญัติไป
- ๑๖. Mp3 รวมพระธรรมเทศนาหลวงพ่ประสิทธิ์ บุญญาภาโร
- ๑๗. Mp3 รวมพระธรรมเทศนาหลวงพ่ประสิทธิ์ ภาโร
- ๑๘. Mp3 พระรัตนตรัยและพุทธชัยมงคลคาถา ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๑๙. Mp3 ศรัทธากับปัญญา ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๒๐. Mp3 ชุด ๓๓ พระธรรมเทศนาของท่าน เขมรังสี ภิกขุ
- ๒๑. DVDMp3 รวมพระธรรมเทศนา หลวงปู่พุทธะอิสระ บริจาคโดย คณะศิษย์หลวงปู่พุทธะอิสระ
- ๒๒. Vcd รวมบรรยายภาพงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๐ ของชมรมกัลยาณธรรม
- ๒๓. Mp3 รวมธรรมของ พล.อ.ต.นพ.บุญเลิศ จุลเกียรติ
- ๒๔. Dvd รวมพระธรรมเทศนาของพระอาจารย์ นวลจันทร์ กิตติปัญโญ เรื่องชีวิตไม่ได้มีด้านเดียว บริจาคโดย คณะศิษย์พระอาจารย์นวลจันทร์
- ๒๕. Mp3 รวมพระธรรมเทศนาของพระอาจารย์ นวลจันทร์ กิตติปัญโญ เรื่อง ธรรมะไม่ได้มีด้านเดียว บริจาคโดย คณะศิษย์ พระอาจารย์นวลจันทร์

เมนูภัตตาคารธรรม ๒๐ พย. ๒๕๕๔

<i>อาหารเช้า</i>		
๑. บีบข้าง (เจ)	๒,๐๐๐	ลูก
๒. ข้าวต้ม	๒,๐๐๐	ชาม
<i>ขนมมื้อเช้า</i>		
๑. ขนมปัง+น้ำผลไม้	๕๐๐	ชุด
๒. ปาท่องโก๋	๒๐	กก.
๓. ซาลาเปา	๕,๕๐๐	ลูก
๔. ซิฟฟอน	๕๐๐	ช้อน
๕. กระจายสารีท	๕๐๐	ช้อน
<i>เครื่องดื่มมื้อเช้า</i>		
๑. ซุปชอง	๘๐๐	ชอง
๒. กาแฟ	๓,๐๐๐	แก้ว
๓. โอวัลติน		
๔. ชาอินเดีย	๔๐๐	แก้ว
๕. น้ำเต้าหู้	๕๐๐	ถุง
<i>อาหารกลางวัน</i>		
๑. ข้าวเหนียวหมูแดดเดียว	๒๐๐	จาน
๒. ข้าวหมูทอดกระเทียมพริกไทย	๒๐๐	จาน
๓. ก๋วยเตี๋ยวต้มยำ	๓๐๐	ชาม
๔. โจ๊กหนังก๋วยเตี๋ยว	๑,๐๐๐	ชาม
๕. ขนมจีนน้ำยา	๕๐๐	ชาม
๖. ข้าวท้อสาหร่าย	๒๐๐	ช้อน
๗. ข้าวอบเผือก (เจ)	๑๐๐	จาน
๘. ข้าวผัดมันฝรั่ง	๓๐๐	จาน
๙. ข้าวเหนียวลาบหมู	๕๐๐	ชุด
๑๐. ข้าวเหนียวหมูปิ้ง	๕๐๐	ชุด
๑๑. ข้าวกะเพราไก่	๒,๐๐๐	ชุด
<i>ขนม + ของว่างมื้อกลางวัน</i>		
๑. ขนมหวาน	ไม่อื่น	
๒. น้ำแข็งไสทรงเครื่องโบราณ	ไม่อื่น	
๓. น้ำเก๊กฮวย	๓๐๐	แก้ว

ชมรมกัลยาณธรรมขอขอบคุณกราบขอพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรม เผยแพร่ศาสนาอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน

ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันน่าประโยชน์และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอนอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

ขอนอบน้อมบูชาพระธรรมอันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย
ขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ
ขอนอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ถวายมหากุศลมหาทานนี้ แดงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ ของจทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยิ่งยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญูณแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และทุกภพภูมิ

ขออุทิศบุญกุศลแต่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทานมหากุศลอันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่มีอานิสงส์สูงสุด เห็นอการให้ทั้งปวง

- ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศล
 - ๑. บุญเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)
 - ๒. บุญเจตนา (เจตนาขณะให้)
 - ๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)
- สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพบุลย์

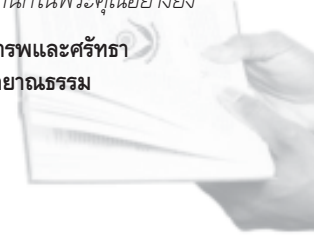
ขอกราบอนุโมทนาบุญแด่ทุกท่าน และขอแบ่งปันบุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพ ทุกภูมิ ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง
ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ
ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข
ให้ประทับโบคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง
ส่วนผู้ที่ให้ธรรมะ ชื่อว่าให้มฤตธรรม

ขอกราบขอขมา หากขาดตกชื่อใดและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาดน้ำใจทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพและศรัทธา
ชมรมกัลยาณธรรม

กำหนดการจัดงานแสดงปฏิบัติธรรม-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๒๒ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม หอประชุม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรภิมุข มหาเมฆ วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๕.๐๐ น. เริ่มเปิดให้บริการลงทะเบียนและบริการอาหารเช้า
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดยท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ **ดร. สาทิต พุทธชัยยงค์**
- ๐๘.๔๕ น. **พระเดชพระคุณพระราชญาณวิสุทธิโสภณ (หลวงปู่ท่อน ญาณธโร)** วัดศรีอภัยวัน ต.นาอ้อ อ.เมือง จ.เลย แสดงพระธรรมเทศนาเรื่อง "จิตพุทธะ"
- ๑๐.๑๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทานร่วมกัน
- ๑๐.๓๐ น. **ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** บรรยายธรรมเรื่อง "ธรรมแก้วกฤติ"
- ๑๑.๔๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๑๐ น. **พระอาจารย์สุ่มโน ภิกขุ** ถ้ำสองตา อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา แสดงธรรมเรื่อง "เส้นทางอิสระ"
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทานร่วมกัน
- ๑๔.๔๐ น. **พระครูเกษมวรกิจ (หลวงพ่อวิชัย เขมิโย)** วัดถ้ำผาจม ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย แสดงธรรมเรื่อง "ทำอะไรให้ใจถึงธรรม"
- ๑๖.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทานร่วมกัน
- ๑๖.๒๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรมกล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๓๐ น. กราบลาพระรัตนตรัยและปิดงาน

- เปิดรับลงทะเบียนหน้างานเช้าวันงาน ตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. เป็นต้นไป
- รับบริจาคปัจจัยและสิ่งของช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี

ประกาศของชมรมกัลยาณธรรม

ชมรมกัลยาณธรรมขอกราบขอบพระคุณญาติธรรมทุกท่าน ที่หลังไหล มาร่วมงานจัดบรรยายธรรมของชมรมฯ อย่างเนืองแน่นทั้ง ๒๑ ครั้งตลอดมา

สำหรับงานบรรยายธรรมครั้งที่ ๒๒ ชมรมฯ ได้ปรับวิธีการสมัครเข้าฟังธรรม ให้สะดวกยิ่งขึ้นสำหรับญาติธรรมทั้งหลาย โดยยกเลิกการลงทะเบียนล่วงหน้า และให้ทุกท่านมาลงทะเบียนรับบัตรได้ที่หน้างานได้เลยทั้งท่านที่เป็นสมาชิกและมิได้เป็นสมาชิก ท่านใดมาก่อนก็จะสามารถเลือกที่นั่งบนหอประชุมหรือที่อื่น ๆ ได้ตามความต้องการ

ทั้งนี้ชมรมฯ ได้จัดที่นั่งไว้รวม ๔,๕๐๐ ที่นั่ง แยกเป็น

บนหอประชุม	๑,๘๐๐ ที่นั่ง
บริเวณโถงใต้หอประชุม	๙๐๐ ที่นั่ง
โรงอาหาร	๑,๐๐๐ ที่นั่ง
บริเวณสวนหย่อมและเต็นท์เสริมอีก	๘๐๐ ที่นั่ง

มีบริการอาหารฟรีตลอดงานและมีธรรมบรรณการแจกกลับบ้านเหมือนเดิม

ชมรมฯ ตั้งใจที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ญาติธรรมทุกท่านอย่างดีที่สุด ด้วยการจัดธรรมบริการ ไว้บริการทุกท่านอย่างเต็มที่ในทุก ๆ จุดให้บริการด้วยใจ ชาวกัลยาณธรรมทุก ๆ คน แล้วพบกันนะคะ ขอให้ทุก ๆ ท่าน สว่าง สงบ สยบกิเลสได้โดยพลัน สาธุ สาธุ สาธุ

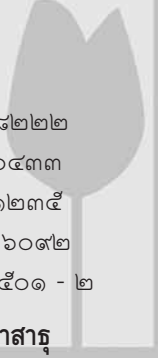

ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้

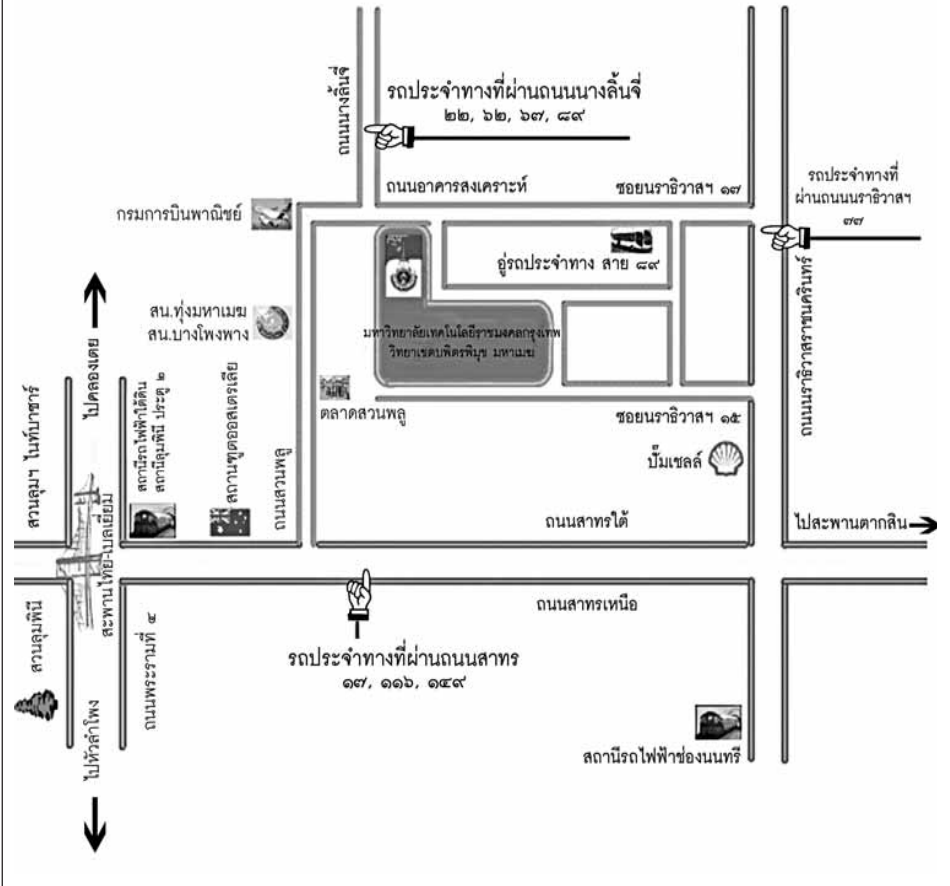
ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนศรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และไปโอนเงินมาที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ อนุโมทนาสาธุ

แผนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ

รถโดยสารประจำทางสาย ๒๒, ๒๒, ๒๗, ๘๙
 รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ ปอ. ๒๒, ๒๒, ๒๗, ๘๙
 หรือโดยสารรถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) ลงสถานีช่องนนทรี แล้วต่อรถโดยสาร, สามล้อ, รถแท็กซี่
 หรือโดยสารรถไฟฟ้าใต้ดิน (MRTA) ขึ้นสถานีลุมพินี ประตู ๒ แล้วต่อรถโดยสารสองแถวสีแดง
 สายวิทยุ-สวนพลู-เทคนิค, สามล้อ, รถแท็กซี่

ประวัติย่อ องค์บรยาย งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๒

พระครูเกษมวรกิจ

(หลวงพ่อวิชัย เขมฺมิโย)

วัดถ้ำผาจม ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย

นามเดิม นายวิชัย นามสกุล คล่องแคล่ว เกิดวันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีระกา ณ บ้านหินลาด ต.กุดชมภู อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี บิดาชื่อ นายบัว คล่องแคล่ว มารดาชื่อ นางทอง คล่องแคล่ว เป็นบุตรคนที่ ๓ ครอบครัวมีอาชีพทำนา

ประสบการณ์ปฏิบัติ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ บรรพชาเป็นสามเณร เมื่ออายุ ๑๗ ปี ณ วัดเวฬุบ้านหนองไผ่ ต.ดอนจิก อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี โดยมีท่านพระครูสุนทรธรรมวิบูลย์ เป็นพระอุปัชฌาย์ เริ่มปฏิบัติฝึกหัดสมาธิเป็นประจำสม่ำเสมอเรื่อย ๆ เดินทางไปชูดังประเทศลาว ติดเขตแดนเวียงจันทน์ เวียงจันทน์ กลับมาจำพรรษาที่วัดบ้านกุดจิก ต.ห้อยแก้ง อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี

ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เดินทางชูดังไปทางภาคใต้ ได้ไปจำพรรษาที่ วัดชายนา อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช ๒ ปี มีโอกาสทำความเพียรอย่างอุทิศมอภกายถวายชีวิตโดยไม่คำนึงถึงความตาย ปฏิบัติธรรมกับหลวงพ่อพุทธทาส ที่สวนโมกข์ อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี กลับมารับโอวาทจากหลวงพ่อใหญ่ธมฺมธโรวัดไทรงาม จ.สุพรรณบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เดินทางไปประเทศพม่า อ.ระยอง จ.ชลบุรี อ.ตราด จ.จันทบุรี แล้วขึ้นมาจากปราจีนบุรี นครนายก, สระบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ เดินทางไปทางภาคเหนือ จ.เชียงใหม่ พบครูบาอินทจักร์ วัดน้ำบ่อหลวง อ.สันป่าตอง เข้าศึกษาธรรมกับครูบาพรหมจักร์ วัดพระพุทธรูปตากฟ้า จ.ลำพูน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ย้อนกลับมาจำพรรษาอยู่วัดถ้ำผาจม อ.แม่สาย จ.เชียงราย จนถึงปัจจุบัน อายุได้ ๖๕ ปี

พระอาจารย์สุมน ภิขุ

ถ้ำสองตา อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

เป็นระยะเวลา ๓๐ กว่าปีแล้วที่พระอาจารย์ สุมน ภิขุ พระฝรั่ง อดีตชาวเมืองชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยสุขสบายในชีวิตฆราวาส แล้วหันเหตัวเองสู่เส้นทางแห่งจิตวิญญาณ เพื่อดำเนินชีวิตในวิถีทางที่สันโดษและเรียบง่าย ภายใต้ร่มเงาของพระพุทธศาสนา

สิ่งที่ทำให้อดีตนักศึกษาด้านกฎหมายและนักธุรกิจด้านตราคาที่ติน ทั้งของรัสเซียและเอกชน ผู้เคยใช้ชีวิตระดับไฮคลาส เดินทางไปต่างประเทศด้วยเครื่องบินชั้นธุรกิจ พักแต่โรงแรมระดับห้าดาว และมีเงินเหลือเฟือเพื่อที่จะเที่ยวรอบโลก ได้ตัดสินใจทิ้งชีวิตที่หลายคนพยายามตะเกียกตะกายเพื่อจะไปให้ถึง เหตุเพราะเช้าวันหนึ่งเขาลืมตาตื่นขึ้นพร้อมกับความรู้สึกที่ว่าชีวิตช่างน่าเบื่อ ไม่มีอะไรที่ทำให้ต้องตื่นเต้นอีกต่อไปแล้ว อดีตท่านเคยนับถือศาสนายิว ได้รู้จักพระพุทธศาสนาครั้งแรกเมื่อตอนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปลาย ด้วยความที่มีนิสัยเป็นคนชอบอ่านหนังสือและแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยแรกเริ่มท่านสนใจนำหลักการฝึกสมาธิของทางพระพุทธศาสนาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตัวเอง และเคยเข้าคอร์สที่มีการอบรมด้านพระพุทธศาสนาอยู่หลายคอร์ส และใช้เวลาปลีกวิเวกอยู่แต่ในห้องโดยไม่ไปไหนเลย เป็นเวลานาน ๒ - ๓ ปี

ในวัย ๓๒ ปี เมื่อได้ทิ้งชีวิตการเป็นนักธุรกิจแล้วและเริ่มมีใจลึกซึ้งในพระพุทธศาสนา พระอาจารย์เห็นว่า การฝึกสมาธิอย่างเดียวช่วยอะไรได้น้อยมาก จึงอยากจะศึกษาพระพุทธศาสนาให้มากขึ้น แต่เวลานั้นยังไม่ได้มีความคิดที่จะบวช ช่วงเวลาที่ท่านกำลังจะเดินทางไปศึกษาพระพุทธศาสนาที่ประเทศอินเดียนั้นระหว่างทางได้ไปแวะที่เมืองลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อสมัยที่ท่านไปเยือนครั้งแรกนั้น

ยังไม่ได้เป็นวัด แต่ต่อมาได้กลายเป็นวัดจิตตวิเวก ซึ่งเป็นวัดป่าสาขาวัดป่าหนองป่าพงแห่งแรกในประเทศไทย มีพระสุเมธอาจารย์ หรือท่านสุเมธภิขุ เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก ทุก ๆ เย็น ท่านจะต้องนั่งรถลิμουซินคันทรู เพื่อไปสวดมนต์ที่วัดก่อนจะตัดสินใจนั่งขบวนขบวนอยู่ยาวนานถึง ๓ ปี จึงทำให้ความตั้งใจที่จะไปอินเดียในครั้งนั้นเป็นอันต้องล้มเลิก และในที่สุดจึงตัดสินใจบวชเมื่ออายุได้ ๓๕ ปี

วันหนึ่งเมื่อเดินทางสู่ประเทศไทย ทำให้พระอาจารย์มีได้มีโอกาสแวะเวียนไปกราบไหว้ และเรียนรู้อริยธรรมจากพระชื่อดังหลายรูปในประเทศไทย อาทิ ท่านพุทธทาสภิกขุ หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี หลวงพ่อพุธ ฐานิโย และ หลวงพ่อชา สุภัทโท โดยเฉพาะหลวงพ่อชา สุภัทโท แห่งวัดหนองป่าพง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ที่พระอาจารย์รู้สึกเลื่อมใสศรัทธามากเป็นพิเศษอยู่แล้ว เพราะเคยบวชและจำพรรษาอยู่ที่วัดสาขาของท่านที่อังกฤษ พระอาจารย์จึงไม่รีรอที่จะเดินทางสู่ภาคอีสานไปยังที่พำนักของหลวงพ่อชาเพื่อฝากตัวเป็นลูกศิษย์ สิ่งที่พระอาจารย์ได้เรียนรู้จากหลวงพ่อชาและรู้สึกประทับใจคือ *“พระอาจารย์ชาเป็นพระที่มีจิตบริสุทธิ์มากและสามารถระลึกได้ในสิ่งต่างๆ ได้โดยไม่ต้องคิดทำให้หลวงพ่อรู้สึกว่าทั้งคนทั่วไปต้องคิดทำให้ต้องคำนึงถึงอดีตไม่ใช่ปัจจุบันขณะ แล้วเราจึงคิดตัดสินใจว่าเราต้องทำอะไร จากสิ่งที่เราเคยได้ยินเคยได้เห็น แต่พระอาจารย์ชาท่านไม่ได้เป็นอย่างนั้น การแก้ปัญหาของท่านเป็นการรู้จากปัจจุบันขณะและใช้คำว่าเหมาะสม”*

เมื่อหลวงพ่ชามรณภาพ พระอาจารย์จึงออกธุดงค์ไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

กระทั่งสุดท้ายได้เลือกพำนักอยู่ที่สำนักปฏิบัติธรรมถ้ำสองตา ในเขตพื้นที่เขาใหญ่ หลังจากที่เคยธุดงค์ไปพบเพียงแค่อินเดีย ด้วยเห็นว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติ การเดินทางเข้าออกค่อนข้างลำบาก จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาก็ได้ล่วงเลยมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว พระอาจารย์เคร่งครัดวัตรปฏิบัติ เลิกธุดงค์ และเลือกสำนักปฏิบัติธรรมถ้ำสองตาเป็นที่พำนักสุดท้ายของชีวิต

ทุกวันท่านตื่นจากจำวัดตอนตีสี่ เพื่อนั่งสมาธิ อ่านหนังสือ เดินจงกรม และฟังธรรมะ แม้แต่ในยามที่ย่ำเท้าไปบนถนนสายเล็ก ๆ ที่ทุรกันดารสู่หมู่บ้านซึ่งอยู่ไกล เพื่อไปบิณฑบาต ท่านก็อาศัยฟังธรรมจากเครื่องเล่น mp3 นับว่าท่านเป็นพระสุปฏิปันโนที่น่ากราบยิ่งอีกองค์หนึ่ง

หลวงปู่ท่อน ญาณธโร

(พระราชวิสุทธิญาณโสภณ)

วัดศรีอภัยวัน ต.นาอ้อ อ.เมือง จ.เลย

ท่านเป็นพระเถรอาจารย์ผู้ใหญ่สายวิปัสสนาธุระดั่งคัมภีร์ฐาน เป็นพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านจิตตภาวนา การเทศนาธรรม และวิทยาคมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

ชาติกำเนิด

หลวงปู่ท่อน ญาณธโร มีนามเดิมว่า ท่อน ประเสริฐพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๑ ตรงกับวันพฤหัสบดี ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปี มะโรง ณ บ้านหินขาว ต.สาวะถี อ.เมือง จ.ขอนแก่น โยมบิดา - โยมมารดาชื่อ นายแจ่ม และนางทา ประเสริฐพงศ์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด ๑๙ คน ท่านเป็นบุตรคนที่ ๖ ปัจจุบัน สิริอายุได้ ๘๔ พรรษา ๖๔ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดศรีอภัยวัน บ้านหนองมะม่วง ต.นาอ้อ อ.เมือง จ.เลย และเจ้าคณะจังหวัดเลย (ธรรมยุต)

การศึกษา

ในวัยเยาว์ สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนบ้านหินขาว จ.ขอนแก่น แต่ด้วยฐานะทางบ้านยากจน ท่านจึงได้ลาออกจากโรงเรียนมาช่วยบิดามารดาทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ต่อมาได้เรียนต่อที่โรงเรียนผู้ใหญ่ที่บ้านหินขาว สอบเทียบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้ว ท่านไม่ได้เข้าศึกษาต่อ เพราะต้องเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของครอบครัว จึงเป็นเหตุให้ต้องออกจากโรงเรียนอีกครั้ง เพื่อมาทำงานหาเลี้ยงครอบครัว

การอุปสมบท

ช่วงวัยหนุ่มฉกรรจ์ เป็นคนติดเพื่อนฝูง กินเหล้าเมายา จีบสาวตามบ้านต่าง ๆ ในละแวกนั้น ทำให้โยมบิดา - โยมมารดาเป็นกังวลใจมาก หากเป็นเช่นนี้ต่อไป บุตรชายคงจะเสียคนเป็นแน่ จึงได้ปรึกษากันขอให้บุตรชายบวชเรียน โยมบิดาจึงนำตัวบุตรชายไปฝากกับหลวงปู่คำดี ปภาโส พระเกจิชื่อดังแห่งวัดป่าชัยวัน ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ขอนแก่น แต่หลวงปู่คำดีมีข้อแม้ว่า ก่อนบวชจะต้องรักษาศีล นุ่งห่มขาว เจริญภาวนา กินข้าวมื้อเดียวก่อน ครั้นอยู่ทดสอบจิตใจได้ ๕ เดือน หลวงปู่คำดีได้อนุญาตให้เข้าพิธีอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ขณะมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๑ ณ พัทธสีมาวัดศรีจันทร์ (พระอารามหลวง) ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น โดยมีพระเทพบัณฑิต (มหาอินทร์ ธิรเสวี ลินโพธิ์ ป.ธ.๕) เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่พระพิศาลสารคุณ วัดศรีจันทร์ เป็นพระอุปัชฌาย์ ภายหลังอุปสมบทแล้ว ท่านได้เดินทางไปพำนักจำพรรษาอยู่กับหลวงปู่คำดี ณ วัดป่าชัยวัน โดยหลวงปู่คำดีเป็นอาจารย์กัมมัฏฐาน คอยสอนให้ทำภาวนา นั่งสมาธิกัมมัฏฐาน เน้นเรื่องสติ สมาธิ และปัญญา ระยะเวลาผ่านไปนานพอสมควร ท่านได้ช่วยครูบาอาจารย์แบ่งเบาภาระในการสอนคนที่จะมาบวช ด้วยการสอนขานนาค เป็นต้น ครั้นถึงช่วงออกพรรษา ได้เป็นหัวหน้าออกเดินธุดงค์เข้าป่าเป็นกิจวัตร

ได้รับโอวาทจากหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

ครั้งหนึ่งท่านได้มีโอกาสพบหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต บูรพาจารย์สายพระป่า และได้รับโอวาทอันทรงคุณค่าอย่างหาที่เปรียบมิได้จากหลวงปู่มั่น *“ให้เร่งทำความเพียร มิให้ประมาท ชีวิตนี้อยู่ได้ไม่นานก็ต้องตาย”*

หลวงปู่ท่อน ยังได้มีโอกาสไปกราบเยี่ยมครูบาอาจารย์หลายท่าน อาทิ หลวงปู่ชอบ ฐานสโม, หลวงปู่หลุย จันทสาโร, หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, หลวงพ่อมหาปิ่น ชลิตโต เป็นต้น หลังจากช่วยงานการครูบาอาจารย์เสร็จสิ้น หลวงปู่คำดีได้นำหมู่คณะออกวิเวกไปทาง จ.เลย ตอนนั้นหลวงปู่ท่อนบวชได้ ๗ พรรษาแล้ว พ.ศ. ๒๔๙๗ หลวงปู่คำดี นำคณะเข้าป่าและถ้ำต่าง ๆ ได้ภาวนาทำความเพียร ตลอดจนให้คร่ำคร่าญาติโยมมาฟังธรรมะ และในพรรษานี้หลวงปู่ท่อนได้อยู่จำพรรษา ณ วัดถ้ำผานูนิมิตร ต.นาอ้อ อ.เมือง จ.เลย กับหลวงปู่คำดีด้วย หลวงปู่ท่อนอยู่ที่วัดถ้ำผานูนิมิตร ได้ ๒ พรรษา ก็มีคร่ำคร่าญาติโยมมาขอให้ไปโปรดที่วัดถ้ำดินผา อ.เซียงคาน จ.เลย ๑ พรรษา ต่อมาหลวงปู่คำดีเกิดอาพาธเจ็บป่วยด้วยโรคชรา

ท่านจึงกลับมาเยี่ยมและช่วยสร้างวัดถ้ำผาปูนิมิตรไปด้วย จวบกระทั่งหลวงปู่คำดี ได้มรณภาพลงอย่างสงบ

สร้างวัดศรีอภัยวัน

พ.ศ.๒๕๐๐ ครั้นที่ญาตโยมได้นิมนต์ให้หลวงปู่ท่อนไปอยู่ที่ป่าชันนาโง่ง และได้สร้างเป็นวัดศรีอภัยวัน บนเนื้อที่ประมาณ ๔๐ ไร่ รวมทั้งรักษาความเป็นป่าอย่างสมบูรณ์ไว้ จากนั้นมา หลวงปู่ท่อนได้จำพรรษาที่วัดศรีอภัยวัน จ.เลย トラบจนถึงปัจจุบัน เนื่อง จากหลวงปู่ท่อนเป็นพระป่า ที่วัดจึงไม่มีสิ่งก่อสร้างใหญ่โต กุฏิเป็นเพียงกุฏิเล็ก ๆ ปัจจัยที่ได้รับจากญาตโยม ล้วนแบ่งเอาไว้ใช้เท่าที่จำเป็น ส่วนใหญ่จะแบ่งปันให้แก่สำนักสงฆ์ วัด ที่ขาดแคลนหรือทุรกันดาร

นับแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๘ เป็นต้นมา หลวงปู่ท่อน เริ่มมีกิจนิมนต์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นที่กรุงเทพฯ ภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้ รวมถึงต่างประเทศ แทบจะหาเวลาว่างไม่ได้เลย แต่หลวงปู่ก็มีเคยขัดครุฑญาตโยมแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ.๒๕๓๖ หลวงปู่ได้อาพาธด้วยโรคเส้นเลือดหัวใจตีบ ทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองไม่เพียงพอทำให้หลวงปู่เกิดอาการวิงเวียนหน้ามืดเป็นประจำ ล่วงมาถึงปี พ.ศ.๒๕๓๗ หลวงปู่อาพาธอีก ด้วยโรคเส้นเลือดในช่องท้องโป่งพอง ต้องเข้ารับการผ่าตัดจากคณะแพทย์โรงพยาบาลวิชัยยุทธ แม้การผ่าตัดจะประสบความสำเร็จ แต่ส่งผลให้หลวงปู่ท่อนไม่สามารถเทศนาบรรยายธรรมได้นานดังแต่ก่อน เพราะสุขภาพไม่อำนวย ทุกวันนี้หลวงปู่ยังคงเดินทางเข้าไปตรวจเช็คสุขภาพที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ อย่างสม่ำเสมอ

หลวงปู่ท่อน มีความรู้ความสามารถในด้านนิเวศวิทยา วิปัสสนากัมมัฏฐาน มีฌานสมาบัติแก่กล้า มีวิชาทำวัตรอุ้มงคลตามตำรับโบราณคณาจารย์ที่มีชื่อเสียงในยุคอดีต เป็นเหตุปัจจัยเสริมให้วัตรอุ้มงคลทั้งหมดของท่านมีพุทธคุณศักดิ์สิทธิ์เข้มขลัง ท่านได้มีการสร้างวัตรอุ้มงคลมากมาย อาทิ พระผงหลังโต๊ะหมู่บูชารุ่นแรก, พระผงหลังโต๊ะหมู่บูชารุ่นแรก (รุ่นสงฆ์) และอื่น ๆ อีกมากมาย เป็นต้น

ด้วยกุศลผลบุญทั้งมวลอันเกิดจากความอุตสาหะแห่งการบำเพ็ญเพียร ส่งผลให้หลวงปู่ท่อน มีอายุยืนยาว เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของคณะศิษยานุศิษย์ เป็นกำลังอันสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา รวมทั้งเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชนไปตราบนาน

จุลลหังสชาดก อลีตินิบาต นำใจจากมิตรแท้

จากหนังสือ พุทธชัยมงคลคาถา
อ. วศิณ อินทสระ

พระพุทธองค์ทรงปรารภเรื่องพระอนนทียอมสละชีวิตป้องกันพระองค์ คราวที่พระเทวทัตปล่อยช้างนาฬาคีรีหรือช้างชนปาลกะหรือช้างชนบาลเพื่อทำร้ายพระองค์

ในอดีตกาลไม่ไกลจากนครสาละ แคว้นมคธ มีสระบัวหลวงสวยงามกว้างใหญ่น่ารื่นรมย์ เป็นที่อาศัยหากินของนกเป็นอันมาก พราหมณ์คนหนึ่งมาดักบัวงได้เสมอ นำไปกินและขายด้วย

หงส์ฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำ ณ ภูเขาชัชฎา หัวหน้าฝูงคือพญาหงส์ชื่อชัตตรุ มีหงส์ที่สนิทชื่อสมุขเป็นกัลยาณมิตร คราวหนึ่งนกหงส์ ๒-๓ ตัวไปหากินที่สระบัวหลวงชื่อมานุชยะ รู้สึกพอใจจึงมาเล่าให้พญาหงส์ฟังว่าเป็นสระที่มีอาหารมาก แต่เป็นถิ่นของมนุษย์ พวกเขายากไปหากินที่สระนั้นอีก

พญาหงส์ห้ามว่า ถิ่นมนุษย์มีอันตรายมากสำหรับนกไม่ควรจะไป แต่บริวารก็อ่อนวอนครั้งแล้วครั้งเล่า พญาหงส์จึงอนุญาตและบอกว่าจะไปด้วย คราวนั้นมีหงส์บริวารตามไปด้วยเป็นจำนวนมาก พอร้อนลงเท่านั้น พญาหงส์ก็ติดบ่วงของพรานรัดเท้าไว้แน่น คิดว่าจะทำให้บ่วงขาดจึงดึงเท้าอย่างแรง ครั้งแรกหนึ่งถลอกครั้งที่ ๒ เนื้อขาด ครั้งที่ ๓ เอ็นขาด ถึงครั้งที่ ๔ บ่วงกินลึกลงไปถึงกระดูก เลือดไหลมากเจ็บปวดแสนสาหัส

พญาหงส์คิดว่า ถ้าร้องขึ้นว่าติดบ่วง บริวารซึ่งกำลังกินอาหารเพลินอยู่ก็จะตกใจกินอาหารไม่ทันอิ่ม เมื่อกินอาหารไม่อิ่ม บินกลับไปก็ไม่มีกำลังพอ ก็จะตกทะเลตายกันหมด จึงเฉยอยู่ รอให้บริวารกินอาหารจนอิ่ม ตนเองยอมทนทุกข์ทรมานด้วยบ่วงนั้น

เมื่อเวลาล่วงไปพอสมควร เห็นว่าพวกหงส์กินกันหมดแล้ว กำลังเพลินเล่นกันอยู่ จึงร้องขึ้นด้วยเสียงอันดังว่าติดบ่วง ๆ พอได้ยินดังนั้น หงส์บริวารทั้งหลายก็ตกใจ คุมกันเป็นพวก ๆ แล้วบินหนีไปยังเขาชุกชุม

หงส์สุขุมก็บินไปกับบริวารเหมือนกัน เพราะได้ยินแต่คำว่าติดบ่วง ไม่รู้แน่ว่าเป็นใคร เมื่อบินไปสักครู่หนึ่ง ก็นึกเฉลียวใจว่าพญาหงส์อาจจะติดบ่วงก็ได้ จึงบินด้วยกำลังทั้งหมดสำรวจหงส์ทุกฝูง เมื่อไม่เห็นพญาหงส์ก็คิดว่าอันตรายคงเกิดขึ้นแก่พญาหงส์ จึงรีบบินกลับไปยังสระมานุษยะ เห็นพญาหงส์กำลังติดบ่วง จึงปลอบใจว่า อย่ากลัวเลย จะสละชีวิตแทน จะอยู่เป็นเพื่อนตาย

พญาหงส์กล่าวว่า ฝูงหงส์บินหนีกันไปหมดแล้ว ขอท่านจงเอาตัวรอดเถิด ไม่มีประโยชน์อะไรในการอยู่ที่นี้ เมื่อข้าพเจ้าติดบ่วงอยู่เช่นนี้ ความเป็นสหายจะมีประโยชน์อันใดเล่า

สุขุมกล่าวตอบว่า ข้าพเจ้าจะอยู่หรือจะไปก็ต้องตายอยู่ดี จะหนีความตายหาได้ไม่ เมื่อท่านมีสุข ข้าพเจ้าอยู่ใกล้ เมื่อท่านมีทุกข์ ข้าพเจ้าจะจากไปเสียอย่างไร การตายพร้อมกันท่านประเสริฐกว่าการมีชีวิตอยู่โดยไม่มีท่านเมื่อท่านมีทุกข์อยู่เช่นนี้ ข้าพเจ้าจะไปเสีย ดูไม่เป็นธรรมเลย

พญาหงส์กล่าวว่า คติของผู้ติดบ่วงเช่นข้าพเจ้าจะมีอะไรนอกจากต้องเข้าโรงครัว ท่านเป็นผู้มีความคิด จะเข้าใจคติเช่นนี้ได้อย่างไร ท่านเห็นประโยชน์อะไรในการยอมตายกับข้าพเจ้า ท่านมายอมสละชีวิตในเรื่องที่ไม่ได้เห็นคุณอย่างแจ่มแจ้ง

เหมือนคนตาบอดทำกิจกรรมในที่มืด จะให้สำเร็จประโยชน์อย่างไร ท่านมิได้สังเกตเห็นประโยชน์อันรุ่งเรืองเลย

สุขุมกล่าวตอบว่า ทำไมท่านจึงไม่รู้แจ้งซึ่งความหมายแห่งธรรม ธรรมที่บุคคลเคารพแล้ว ย่อมแสดงประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าเพิ่งถึงธรรมและประโยชน์ที่จะได้จากธรรม มีใช้ผลประโยชน์ทางวัตถุ คำหนึ่งถึงความภักดีในท่าน จึงมิได้เสียดายชีวิต ธรรมตามิตรเมื่อระลึกถึงธรรมอยู่ ก็ไม่ควรทอดทิ้งมิตรในยามทุกข์ แม้จะต้องเสียชีวิตก็ตาม นี่คือธรรมของสัตตบุรุษ

พญาหงส์กล่าวว่า ท่านประพาศธรรมดีแล้ว ความภักดีในตัวข้าพเจ้าท่านก็แสดงออกชัดเจนแล้ว ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านไปเสียจากที่นี่ ขอให้ทำตามความต้องการของข้าพเจ้า ขอช่วยไปดูแลฝูงหงส์บริวารของข้าพเจ้าด้วย

เมื่อหงส์ทั้งสองกำลังเจรจากันอยู่อย่างนี้ นายพรานก็มาถึง สงสัยว่าหงส์ตัวหนึ่งติดบ่วงอยู่ แต่อีกตัวหนึ่งมิได้ติดบ่วง ทำไมจึงยืนอยู่ใกล้ ๆ ไม่บินหนีไป จึงไต่ถาม สุขุมตอบให้ทราบว่าเป็นพญาหงส์เป็นนายของตน ไม่อาจละทิ้งท่านไปได้ เขาจึงถามพญาหงส์ว่า เป็นถึงพญาหงส์ เหตุไฉนจึงมาติดบ่วง ทั้งที่บริวารก็ได้ติดหัวหน้าผู้ฉลาดควรรู้ถึงอันตรายนี้เป็นธรรมดาของผู้เป็นใหญ่ สุขุมได้ตอบแทนพญาหงส์ว่า เมื่อความเลื่อมมาถึงเข้าในกาลใด กาลนั้นสัตว์ไม่เข้าใกล้บ่วงก็มิรู้สึกเมื่อถึงคราวจะสิ้นชีวิตก็เช่นเดียวกัน

เพื่อจะขอชีวิตของพญาหงส์ สุขุมกล่าวถ้อยคำอ่อนหวานให้นายพรานเห็นใจ ขอให้ปล่อยเขาทั้งสองไป เพื่อพบญาติและบริวารเป็นท่านองว่า ถ้าฆ่าเขาทั้งสองก็ได้อาหารเพียงมือสองมือ หรือถ้าจะนำไปขาย ก็คงได้เงินเพียงเล็กน้อยไปเลี้ยงชีพ แต่ถ้าปล่อยเขาไป พรานก็จะได้นกไม่น้อยทีเดียว

พรานนั้นตามปกตินิยมสรรเสริญในน้ำใจภักดีและเสียสละของสุขุมอยู่แล้ว ที่ยอมสละชีวิตเป็นมิตรพลี จึงมีจิตใจอ่อนโยนต้องการจะปล่อยหงส์ทั้งสองไป แต่เพื่อทดลองใจของสุขุมมากขึ้น จึงกล่าวว่า ท่านเองก็ได้ติดบ่วง และเราก็มิได้ปรารถนาจะฆ่าท่าน ท่านจงรีบไปเสียเถิด ขอให้ท่านอยู่เป็นสุขตลอดกาลนาน

สุขุมตอบว่า ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะมีชีวิตอยู่โดยไม่มีพญาหงส์ ถ้าท่านพอใจเพียงชีวิตเดียว ก็ขอให้ปล่อยพญาหงส์เถิด ส่วนตัวข้าพเจ้าเองนั้นท่านจะปล่อยหรือกินเสียก็ได้ ข้าพเจ้าทั้งสองมีรูปร่างเท่ากัน ถึงจะเอาข้าพเจ้าไปแทน ลากของ

ท่านก็มีได้พร้อม ขอได้โปรดเปลี่ยนตัวข้าพเจ้ากับตัวพญาหงส์เถิด ถ้าท่านไม่แน่ใจ ก็ขอให้เอาบ่วงผูกมัดข้าพเจ้าไว้แล้วปล่อยพญาหงส์ไป

พราณมีจิตใจอ่อนโยนยิ่งขึ้น ต้องการจะยกพญาหงส์ให้เป็นรางวัลแก่สุขข จึงได้กล่าวว่า ขอให้ใคร ๆ ทราบเถิดว่า พญาหงส์พ้นจากบ่วงและพ้นจากความตายก็เพราะท่าน บรรดามิตรทั้งหลาย มิตรอย่างท่านหาได้ยากในโลก หรืออาจไม่มีในโลก ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นใจท่าน เคารพในน้ำใจของท่าน ขอให้ท่านทั้งสองจงบินไปเกิด ไปสู่หมู่ญาติและบริวาร

สุขขทราบที่นายพราณมีกิจคือการดักบ่วง ก็เพื่อได้ทรัพย์มาเลี้ยงชีพ ก็ควรจะตอบแทนน้ำใจของนายพราณที่ปล่อยตนทั้งสอง จึงขอร้องให้พราณนำตนและพญาหงส์ ไปเฝ้าพระราชชา พระราชาทรงทราบเรื่องทั้งหมดแล้ว ทรงเลื่อมใสในหงส์และพราณที่ประพฤติธรรมต่อกัน ทรงพระราชทานทรัพย์เป็นอันมากแก่พราณเพียงพอแก่การเลี้ยงชีพไปตลอดชีวิต

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพสนับสนุนโรงทานอาหารมื้อเช้าหรือมื้อกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐ ๒๗๐๒ ๙๖๒๔
๒. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ ทุกครั้ง จะมีหน่วยพยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ มาออกตรวจสุขภาพและดูแลสุขภาพในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินตลอดงาน
๓. ขอขอบคุณไปรษณีย์ยานนาวา มาออกให้บริการรับส่งพัสดุภัณฑ์ เพื่ออำนวยความสะดวกทุกท่านที่ต้องการซื้อสื่อธรรมะในงานแสดงธรรมตลอดทั้งวัน
๔. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ แต่ละครั้ง **ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว** เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป และรับบริจาคปัจจัยช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ** เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม ติดต่อ โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐ ๒๗๐๒ ๙๖๒๔

• • • www.kanlayanatam.com • • •

น้ำท่วมหรือจะสูบน้ำใจ

โดย... สัมจุก

ก่อนวันจัดงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๑ นี้ ผู้เขียนได้ฝันถึงพระหนุ่มรูปหนึ่ง ท่านมาบอกว่า “บ้านต้องแบ่งเป็น ๒ ส่วน ต้องทำทางโลกและทางธรรมให้สมดุลกัน” ผู้เขียนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร แต่เมื่อได้ฟังธรรมของ อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ท่านบอกว่า คนที่มีบุญจะไม่ถูกน้ำท่วม เพราะเขามีบุญ รวมทั้งบุญกิริยาวัตถุ ๑๐

ผู้เขียนนึกถึงคุณหม่อัจฉราขึ้นมา แม้บ้านจะอยู่ที่ปากน้ำ ที่ทำงานก็อยู่ติดกับท่าหน้าปากน้ำ แต่ก็ไม่ได้ประสบกับภัยน้ำท่วมเลย นี่เป็นตัวอย่างที่ยืนยันได้ว่า ความดีของคุณหม่อช่วยเป็นเกราะคุ้มภัยได้เป็นอย่างดี แต่ก่อนงานแสดงธรรมครั้งนี้ คุณหม่อก็อดเป็นกังวลใจไม่ได้ว่าจะจัดงานครั้งนี้ดีหรือไม่ เพราะพี่น้องธรรมบริกรหลายท่านเป็นผู้ประสบภัยน้ำท่วม เกรงว่าพวกเขาจะหมดกำลังใจที่จะทำงานรับใช้พระพุทธศาสนาต่อไป แต่เมื่อคุณหม่อได้รับแรงกระตุ้นจากแม่แก้ว ที่เป็นหัวเชื้อดีเซล จุดติดง่าย บอกกับคุณหม่อว่า น้ำท่วมก็แค่เปียก ตอนมีปัญหาทางการเมืองระหว่างเสื้อแดงกับเสื้อเหลือง นั้นถึงต้องใช้ชีวิตแลกชีวิต ธรรมะบริกร

ทุกท่านยังพร้อมใจฟันฝ่าจัดงานในครั้งก่อน ๆ นี้มาได้เลย แล้วจะกลัวอะไรอีกเล่า
แค่คำพูดนี้ ทำให้ใจคุณหมอบงอคิดดิ้นพลั้งซบเซา ที่จะกระตุ้นให้พี่น้องที่ท้อแท้
และท้อถอย ในช่วงประสพภัยนำท่วม ให้กลับมีพลังขึ้นมาพร้อมใจกันสู้ในงานครั้งนี้
ต่อไป (พร้อมด้วยการโฟนอินจากท่านอาจารย์ ดร.สนอง)

ในวันงานแสดงธรรม ผู้เขียนก็เห็นธรรมะบริการที่เป็นผู้ประสพภัยยังมา
ร่วมทำงานกันอย่างปกติ อย่างพี่รัตนาลัยลงทะเลเบียน ผู้เขียนก็ทักว่า วันนี้ยังไม่
ได้ทานน้ำบวชเลย พี่รัตนาลัยตอบว่า บ้านพี่น้ำท่วม ผู้เขียนก็ใจเสียและเห็นใจพี่เขา
แต่อะไรก็ไม่รู้ไปกระตุ้นใจพี่รัตนาลัยขึ้นมา พอตกบ่ายพี่รัตนาลัยก็นำพันธ์ ชามะนาว
มาออกโรงทานอย่างสนุกสนาน หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส

อย่างร้านภัตตาคารบุญ คุณดาว แม่บ้านจะอยู่ที่อยุธยาแท้ ๆ ที่บ้านกลับ
ไม่ได้โดนน้ำท่วม แต่รอบบ้านก็ท่วมไปทั้งจังหวัด พี่ดาวก็ใช้วิกฤติให้เป็นโอกาส
สร้างบุญบารมี โดยการแจกถุงยังชีพให้กับผู้ประสพภัยน้ำท่วมในละแวกบ้านอยู่
เป็นประจำ แม่พี่ดาวไม่ได้เป็นผู้ประสพภัย แต่ก็ยังเป็นผู้ประสพกับการสูญเสีย
บุคคลอันเป็นที่รักในช่วงน้ำท่วม แต่ความทุกข์เดือดร้อนนี้ก็ไม่ใช่ว่าพี่ดาว
จะยกเลิกความตั้งใจที่จะออกโรงทานให้กับชมรมฯ แม้การเดินทางจะยากลำบาก
แต่ไหนพี่ดาวก็มาตามคำสั่งญาติทุก ๆ ๔ เดือนเหมือนเคย

ส่วนที่ร้านสังฆทาน เจ้าภาพผู้ใจบุญ ที่เคยนำเสื่อ อาสนะ ฯลฯ มาร่วมเป็น
เจ้าภาพสร้างมหาทาน ทั้งยังร่วมออกโรงทานขนมจีนน้ำยาในครั้งก่อน ก็เดินมาบอก
แม่แหว่หัวหน้าทีมว่า งานครั้งนี้ไม่สามารถร่วมเป็นเจ้าภาพได้ เพราะโรงงานถูก
น้ำท่วม ฟังแล้วก็อดใจหายเป็นทุกข์ใจร่วมกับเจ้าภาพท่านนี้ไปไม่ได้ แต่เจ้าภาพ
ท่านนี้ก็ไม่ย่อท้อแท้ ยังมาร่วมบุญฟังธรรม เพื่อเสริมสร้างกำลังใจและสติให้
กับตนเอง และเจ้าภาพสังฆทานในครั้งนี้อาจพิริวชัย กิจการก็ถูกน้ำท่วมเช่นกัน ยัง
คงเป็นพี่ใหญ่ใจดีเช่นเคย เป็นธุระจัดซื้อสังฆทานทั้งหลายเป็นจำนวนหลายหมื่นบาท
มาให้ร้านสังฆทานได้จัดจำหน่ายต่อไป ทุกบาททุกสตางค์ยังมอบให้ชมรมฯ ผู้เดียว

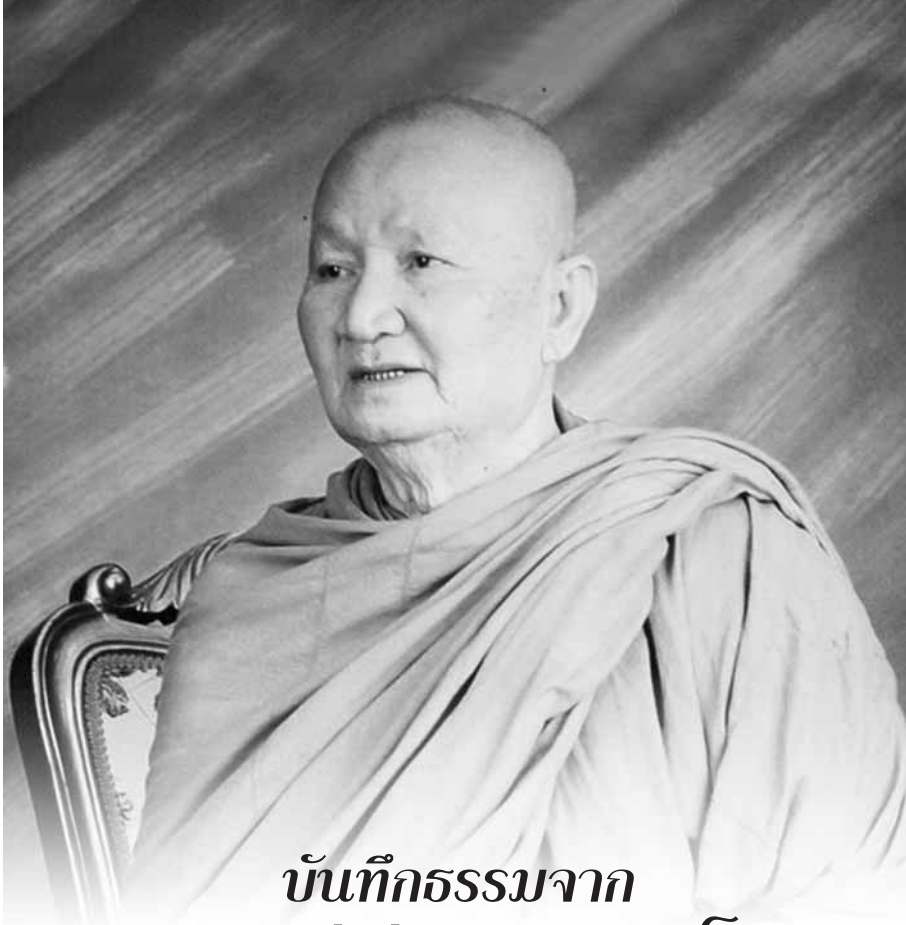
นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของธรรมะบริการที่เป็นผู้ประสพภัยน้ำท่วม ที่น้ำไม่ได้ท่วม
ถึงใจให้หมดกำลังใจที่จะสืบสานงานพระพุทธศาสนาและยังมีสติที่จะมาช่วยกันเสริม
สร้างพลังแห่งสติให้กับผู้ที่กำลังหมดกำลังใจในภัยพิบัติ โดยการร่วมงานเผยแผ่
ธรรมะของชมรมฯ ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างโดยกล่าวอ้างชื่อของผู้ประสพภัยขึ้นมา

ก็เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าสิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงมีจริงเพื่อให้ผู้อ่านได้ถามสารทุกข์สุกดิบ
เพื่อเป็นการปลดปล่อยความทุกข์ของกันและกันได้

ผู้อ่านอาจจะคิดว่าพวกเขาจะไม่ได้ทุกข์เท่าฉัน ส่วนพวกไม่ได้ถูกน้ำ
ท่วมก็สบายไม่ทุกข์ร้อนอะไร ยังยิ้มได้แล้วจะมาเข้าใจหัวอกของพวกฉันได้อย่างไร
ผู้เขียนก็ขอยกตัวอย่างแม่แหว่แห่งบ้านทรายทองหัวหน้าร้านสังฆทาน ถึงแม้มี
บุญบ้านไม่ถูกน้ำท่วม แต่ชีวิตของแม่แหว่ต้องประสบปัญหาทุกข์ยากตลอดชีวิต
จนถึงปัจจุบัน ที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลไม่ต่ำกว่า ๑๐ คดี จากผู้มีอันจะ
กินกลายเป็นผู้ไม่มีอันจะกิน จากมีเงินจำนวนหลายสิบล้าน ต้องนำมาชาติใช้หนี้
จนสิ้นเนื้อประดาตัว ถูกดำเนินคดีติดคุก ถูกตามล่าเอาชีวิต จนไม่มีบ้านจะอยู่
จากสุขสบายกลายเป็นคนซึมเศร้าจนคิดฆ่าตัวตาย นี่คือนิเวศที่เข็นครกลงภูเขา
แบบติดสปีด จากสูงสุดคืนสู่สามัญ เข้าสู่ทางแห่งพุทธะ เข้าสู่ครอบครัวกัลยาณ
ธรรมจนมาพบกับลูกสาวทางธรรม ทั้งก่อนน้ำท่วมก็ต้องขึ้นศาล งานแสดงธรรม
เสร็จก็ต้องขึ้นศาลอีก ก็ไม่ย่อท้อไปไหน ชีวิตก็ยังสู้เพื่อกัลยาณธรรมต่อไป แม่
แหว่มองสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นงานอดิเรก ส่วนงานประจำคือการทำงานให้ชมรมฯ แถม
ยังมีลูกสาวคนโตอย่างคุณหมอบงอหน้าอย่างนี้ก็ไม่ขอไปไหนแล้ว และแม่ยังมีลูกๆ
ทางธรรมอีกหลายคนที่ทำให้หัวใจแม่ชุ่มชุ่มตลอดเวลา อย่างลูกเกียรตินิยมของแม่
สอนอะไรไปได้ตั้งใจ กลับมาเจอกันก็มาบอกแม่ว่า เขาได้ดูแลพ่อแม่เขามากขึ้น
แค่นี้แม่ก็ดีใจแล้ว นี่เป็นลมหายใจที่เย็นสบายที่เยียวยาให้แม่มีกำลังใจสู้ชีวิตทั้ง
ทางโลกและทางธรรมต่อไป แถมเรื่องของแม่แหว่ยังเป็นตัวอย่างของผู้ไม่ประสพ
ภัยน้ำท่วม แต่ประสพภัยแห่งชีวิต ที่แม่บอกว่าขอมีเพียงลูกที่เหลืออยู่ก็พอแล้ว
ผู้อ่านยังคิดว่าผู้ที่ไม่ประสพภัยน้ำท่วมยังเป็นผู้โชคดียังหรือไม่

นี่คือชีวิตที่ทางโลกและทางธรรม ต้องสร้างให้สมดุล โดยนำชีวิตทางธรรม
มาเป็นกำลังแห่งสติเพื่อสร้างปัญญาในการใช้แก้ปัญหาทางโลก ทำให้ชีวิตอยู่อย่าง
เป็นสุข ดังที่อาจารย์ดร.สนอง วรอุไร กล่าวไว้ว่า **“ธรรมะ ย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติ
ธรรม”** อาจกล่าวต่อได้ว่า ธรรมะยังเป็นเกราะกำแพงแก้ว คุ้มและปกป้องผู้มี
ธรรมะในใจให้มีสติและปัญญาในการดำรงอยู่ต่อไป อย่าลืมนะ สามสิบลิขิตฟ้า
เจ็ดสิบต้องฝ่าฟัน ต้องสู้...ต้องสู้ จึงจะชนะ

ต้องสู้ทั้งใจตัวเองและอุปสรรคต่อไป

บันทึกธรรมจาก หลวงปู่ท่อน ญาณธโร (พระราชญาณวิสุทธิโสภณ)

- คำพูดที่ไม่พิจารณา ก็ย่อมกระทบกระเทือนผู้อื่น ให้พิจารณาถ้อยคำก่อนให้ดีเสียก่อนจึงค่อยพูด
- นิพพานใจจะต้องเด็ดเดี่ยวมากนะ ต้องไม่หวั่นไหว จะต้องไปคนเดียว
- เกิดบังดับ โลกบังธรรม งามบังผี ดีบังจริง สมมติบังวิมุติ หลักธรรมบังพระนิพพาน
- แม่ภูเขาส่งแสงสูง หากบุคคลผู้มีความเพียรพยายามปีนป่ายขึ้นไปจนถึงยอดภูเขาส่งแสงสูงก็ต้องอยู่ที่ใต้ฝ่าตีนของคนผู้นั้น

- จิตหรรตี คือ จิตที่เด็ดเดี่ยว ตั้งมั่น ไม่หวั่นไหวไปกับอะไร เป็นมงคลอย่างยิ่ง
- หลวงปู่มักเตือนว่า คนดีชอบแก้ไข คนจัญไรชอบแก้ตัว คนชั่วชอบทำลาย คนมักง่ายชอบทิ้ง คนจริงชอบทำ คนระยำชอบตี
- อย่าส่งจิตออกนอก ส่งออกมันเป็นบ่วงแห่งมาร
- อย่ากินของร้อน (ราคะ โทสะ โมหะ) อย่านอนบนไฟ (โลภ โกรธ หลง) ให้อายุยืนยาว (ไม่ติด ไม่สะสม) แสวงหาบริสุทธิ์ (ของที่ชอบธรรม)
- อย่าไปรีบ ไปเร่ง อย่าไปเคร่ง ไปเครียด ให้ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ เวลาจะได้ มาเองนั่นแหละ อย่าไปยึดมั่นในสิ่งใด ๆ แม้การปฏิบัติ
- อย่าไปสนใจจิตของผู้อื่น จงสนใจจิตของตน
- อาหารบิณฑบาต ประเสริฐกว่ารับนิมนต์ หรือเขามาส่งตามวัด
- หลวงปู่ไปเมตตาคนป่วยด้วยคำเตือนใจสั้น ๆ ว่า **รู้อยู่ที่ใจได้ไหม**
- ใครจะเป็นอย่างไรก็ยิ้ม ยืนยิ้มดูไปเฉย ๆ
- เราคนเดียวเที่ยวรัก เที่ยวโกรธ หาโทษใส่ตัว
- ให้มีสติตามดูจิต เหมือนคนเดินบนถนนลื่น ๆ ต้องระวังทุกก้าว ให้มีสติ จดจ่อไม่วาง ดูจิตมันจะปรุงไปไหน จะคิดไปไหน จดจ่อดูมันก็ได้ แน่ ๆ จะไปไหน ถ้ามันดีอ่อนก ถ้ายังไป **เราจะไม่นอนให้นะ**
- (หลวงปู่เมตตาเล่าเรื่องนางปฐาจาราเถรี) ทุกข์ที่เกิดขึ้นกับเธอในครั้งนี้ใครทำ ไม่ใช่เธอทำเองหรือ เพราะความรัก ความยึดมั่นในสิ่งรัก จึงทำให้ทุกข์ มีรักที่ไหน มีทุกข์ที่นั่น
- เวลาไหนเราไม่ปรุงไม่แต่งไปตามสังขาร ราคะ โทสะ โมหะ สังขารปรุงไม่ได้ เรียกนิพพานชั่วขณะ
- ให้พิจารณาจนเห็นทุกข์ในโลก เห็นโทษของกาม
- รักษาจิตให้ดี มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่อยู่ของใจ
- ให้สำรวจอินทรีย์ พิจารณาวิปัสสนาภูมิ อริยสัจ ๔ มรรค ๘ คือ ทางเดิน
- ตามดูอาการหลับให้ละเอียด มันค่อย ๆ หลับไปอย่างไร

- เมื่อเกิดความปรุปร่งต่าง ก็ให้รู้ รู้แล้วพิจารณาตลอดสาย พิจารณาให้เกิดปัญญา รู้แล้วดับ
- สมภาติ คือ สมภาติ ยังเป็นสมุทัย พอถอนให้พิจารณาภายใน เอาให้มันเบือหน่าย ไม่งั้นจะเกิดทิวาตัวได้ ตัวถึง เป็นวิปัสสนา
- ฟังชนะความโกรธด้วยความไม่โกรธ ฟังเอาชนะความเบียดเบียนด้วยความไม่เบียดเบียน ชนะคนไม่ดีด้วยความดี ฟังชนะคนตระหนี่ด้วยการให้
- น้ำ ในน้ำนิ่ง จะเห็นปลา เห็นทรายชัด ถ้าน้ำกระเพื่อมก็ไม่เห็น เปรียบกับจิตที่เป็นหนึ่งหยุดนิ่งย่อมรู้หมด มีอะไรรู้หมด รู้จิตผู้อื่นต้องทำให้เป็นวสี จึงจะรู้ได้ตลอด
- วาจาใดที่ทำให้ตนเองบ้าง ทำให้ผู้อื่นบ้างไม่สบายหู ไม่สบายใจ วาจานั้นถือว่าเป็นวาจาที่ไม่ควรพูด
- เมื่อนกจับต้นไม้ต้นใด มันก็ถือว่าลักแต่จับอยู่ที่เท่านั้น เมื่อบินไปแล้วก็หมดเรื่อง ไม่มีความอาลัยกับต้นไม้ต้นนั้น
- อริยทรัพย์ เป็นทรัพย์อันประเสริฐอยู่ในจิตใจ ดีกว่าทรัพย์ภายนอก เพราะไม่มีผู้ใดแย่งชิงได้ ไม่สูญหายไปด้วยภัยอันตรายใด ๆ ทำให้ใจไม่อ้างว้างยากจน เป็นทุนสร้างทรัพย์ภายนอกได้ด้วย
- ต้องรวมพลังจิตไปอยู่จุดเดียว จึงเกิดพลังพิเศษ จึงเห็นธรรม
- ความสันโดษ มักน้อย เป็นทรัพย์อันประเสริฐของผู้ต้องการความพ้นทุกข์
- ผู้ใดได้รับความสงบมาก ๆ คนนั้นคนรวย ผู้ใดสะสมกองกิเลสมาก ๆ มีรูปเสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์มาก ๆ พุ่มเฟียดยอยู่ในกามสุข คนนั้นเป็นคนจน มีหนทางถึงหายณะแน่นอน
- อวิชา คือความไม่รู้ ถ้ารู้จะเป็นวิชา
- อย่าเอาแต่จะชนะอย่างเดียว เสียงแข็งขึ้นเพราะจะเอาชนะกัน ยิ่งแข็งยิ่งแตกหักง่าย
- ใจมันต้องเผ็ดเต็ดเตี่ยวลงไป ทำความเพียรแผดเผากิเลสให้หนักแน่น

ธรรมะมหัศจรรย์ (Amazing Dhamma)

โดย จันทรา ทองเคียน

ช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน (พ.ศ. ๒๕๕๔) สำหรับข้าพเจ้ามีเรื่องราวหลากหลายอารมณ์ที่อยากจะเล่า และต้องมีเรื่องเกี่ยวกับน้ำท่วมรวมอยู่ด้วยจะได้ไม่เซย ช่วงวันที่ ๑๘ - ๒๗ ตุลาคม ข้าพเจ้ามีโปรแกรมจะเดินทางไปอินเดียตามรอยบาทพระศาสดา นมัสการสังเวชนียสถานสี่แห่ง ไกลจะถึงวันเดินทางก็ต้องตื่นแต่เช้า ลุ้นระทึก นั่งน้ำเดินทางเข้ากรุงเทพฯ แล้ว น้ำทะเลก็จะมีขึ้นสูงสุดในช่วงนี้ ข้าพเจ้าเริ่มวิตกกังวลว่า เส้นทางที่จะไปสนามบินน้ำจะท่วมหรือไม่ ได้รับคำแนะนำให้ไปนอนรอที่สนามบินก่อนสักสองสามวัน (คงหมายถึงเช่าห้องพักรอโรงแรม) เพื่อความไม่ประมาทก็ต้องช่วยกันย้ายข้าวของที่ไม่วางใจให้จมน้ำขึ้นไปไว้ชั้นบนก่อน เรามีข้อตกลงกันว่าถ้าน้ำมาถึงปากซอยก็ต้องปิดบ้าน ขับรถออกจากบ้านขึ้นถนนวงแหวนกาญจนาภิเษก มุ่งหน้าไปทางตะวันออก คนอยู่ที่ทำงานก็นัดหมายไป

เจอกันที่ชลบุรี, พัทยา, ระยอง ยังไม่รู้จุดหมายที่แน่นอน ขึ้นตอนแรกทุกคนเตรียมจัดกระเป๋าเดินทางของใช้จำเป็น ถูงนอน ขาดเต็นท์ (ขาดตลาดแล้ว) ทุกคนกระตือรือร้นราวกับว่าจะได้ไปเที่ยวต่างจังหวัด เราตกลงกันว่าต้องไม่ยึดติดกับบ้านนะ แม้จะมีสี่หน้าวิตกกังวลอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ถึงกับทุกข์ร้อน ขอให้มีความสุขเตรียมพร้อมเผชิญรับสถานการณ์ สำหรับข้าพเจ้าจัดกระเป๋าเดินทางไปอินเดีย (หันหน้าไปก่อนนะ)

พอเดินทางถึงแดนพุทธภูมิ ข้าพเจ้าลืมนึกเรื่องน้ำท่วมที่เมืองไทยเสียสนิท ข้าพเจ้ามีความรู้สึกปีติ อิ่มเอิบใจอย่างประหลาดขณะก้มลงกราบพระพุทธรองค์ที่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ สถานที่พระพุทธรองค์ตรัสรู้ ข้าพเจ้าหลับตาน้อมรำลึกถึงภาพพระพุทธรองค์ประทับนั่งอยู่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ เราได้กราบพระพุทธรเจ้า ณ สถานที่นั้นแล้ว เป็นความรู้สึกที่บรรยายไม่ถูก ปีติที่สุดในชีวิต สังเกตจิตใจของตัวเองรู้สึกเบาสบาย ข้าพเจ้าตั้งใจสวดมนต์ นั่งสมาธิ ปฏิบัติบูชาถวายเป็นพุทธบูชาจิตใจเต็มเปี่ยมด้วยกุศล ไม่มีความเศร้าหมอง วิตกกังวลใด ๆ แม้ว่าจะถูกล้อมหน้าล้อมหลังตอนลงจากรถทุกแห่งทุกสถานที่ เด็กขอทานมากมายที่เบียดเสียด ส่งเสียงเรียกเราว่า “**มหารานี เท็นรูปี**” ข้าพเจ้าไม่รู้สึกรังเกียดหรือรำคาญพวกเขา ได้แต่นึกแผ่เมตตา จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด เพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทั้งหลายแต่ไม่สามารถแจกทาน (รูปี) ให้พวกเขา เพื่อความปลอดภัยของตัวเรา (ตามที่พระอาจารย์สั่งไว้ และได้ยินเรื่องเล่าขานกันมาแล้ว) ต้องทำใจแข็งเอาไว้ระยะโยม

ได้เวลากราบลาคูพุทธภูมิ กลับสู่ประเทศไทย ชวนน้ำท่วมหนักหนาสาหัสยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจ สงสารผู้คน สัตว์ต่าง ๆ ที่ประสบอุทกภัยต้องอพยพหนีน้ำไปอยู่ตามศูนย์อพยพ ในขณะที่เดียวกันภาพของเหล่าจิตอาสา เหล่าทหารมากมายที่เข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย ช่างนำประทับใจจิตใจที่งดงามให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่กำลังประสบภัย นำอนุโมทนาอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าไม่ลังเลเมื่อได้รับคำชักชวนไปรวมกลุ่มทำอาหารกล่องส่งไปสนับสนุนและให้กำลังใจเหล่าทหารกล้าของพระราชา ที่สโมสรกองทัพบกหลายรอบ สุขใจกันทุกคนที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังไม่ทราบฝ่าย (ส่งเสบียงอาหาร)

วันเตรียมงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๑ มาถึงแล้ว เป็นวันที่ข้าพเจ้ารอคอยเพื่อจะได้มีส่วนร่วมกับชาวชมรมกัลยาณธรรม ทำความดีแม้เพียงเล็กน้อยแต่เป็น

กุศลอันยิ่งใหญ่ในจิตใจของข้าพเจ้า น้องอ้อมส่งข่าวมาว่า “**พีร์ตัน**” ผู้สนับสนุนนำสมุนไพรวัดจริงกลายเป็นผู้ประสบอุทกภัยแล้ว ข้าพเจ้ารีบปากว่าจะจัดแทนได้ เพราะมีญาติธรรม เป็นทีมแม่บ้านใจบุญจัดทำน้ำสมุนไพรมอบให้ ครั้งนี้เลยจัดหนักมาในวันเตรียมงาน เสียหายที่วันงานแสดงธรรมไม่สามารถจัดมาได้ ขออนุโมทนาบุญกับทีมแม่บ้านน้ำสมุนไพรมอบ (ชื่นใจจริง ๆ ทุกคนฝากบอกมาค่ะ) วันงานแสดงธรรมครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับธรรมะขโลมจิตใจในยามวิกฤติเช่นนี้อ่างเต็มอ้อม ได้รับกำลังใจทำให้เปลี่ยนมุมมอง เปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส อุทกภัยครั้งนี้ทำให้คนไทยมากมาย (ข้าพเจ้าขอมีส่วนร่วมด้วย) มีโอกาสสร้างทานบารมีครั้งยิ่งใหญ่ มีโอกาสให้ความช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ให้กำลังใจกันโดยไม่แบ่งแยก มีความอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก เมตตาต่อกันในฐานะเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน ธรรมะของพระพุทธรองค์ในวันนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีจิตใจเข้มแข็ง เบิกบาน ร่าเริงในธรรมยิ่งนัก องค์บรรยายทุกองค์ ทุกท่านเมตตาแสดงธรรมเข้าถึงจิตใจ (โดนใจ) อย่างยิ่ง ธรรมะช่วยเยียวยาจิตใจ ในยามที่กำลังทุกข์ เดือดร้อนได้อย่างน่าอัศจรรย์ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็น “**ธรรมะมหัศจรรย์**” หรือ “**Amazing Dhamma**” จริง ๆ ขอกราบขอบพระคุณองค์บรรยายทุกองค์ ทุกท่านที่เมตตาแสดงธรรมในวันนี้

ในฐานะที่ชอบไปเวียนเทียนแถวร้านหนังสือชมรมกัลยาณธรรม ขอแนะนำหนังสือดีที่หน้าอ่านหนึ่งเล่ม (จริง ๆ แล้ว หน้าอ่านทุกเล่ม) ข้าพเจ้าเคยอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ชื่อหน้าปก “**๑ พระอาจารย์ ๙ มารร้าย ปิดอบายใน ๑ พรรษา**” แต่เห็นชื่อหน้าปกก็โดนใจ ใจแล้วนะ บางคนอาจจะเข้าใจว่าเป็นหนังสือกำลังภายใน ข้าพเจ้ามาเจอหนังสือเล่มนี้ในถุงที่ได้รับแจกในงาน แต่ชื่อหน้าปกว่า “**เปลี่ยนอสรพิษให้เป็นจอมยุทธ์**” ของพระอาจารย์นวลจันทร์ ชื่อใหม่ยิ่งเร้าใจกว่านะ ขอบอกว่าเป็นหนังสือ “**ธรรมะมหัศจรรย์**” หรือ “**Amazing Dhamma**” ที่พระอาจารย์มอบให้แก่ผู้อ่าน ช่วยสร้างความฮึกเหิม ร่าเริงในธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นอย่างแน่นอน ขอรับประกันคุณภาพด้วยอีกคน

ความสุขจากการให้

โดย...ประวีณา อาจศิริ (แอนนี่)

ข้าพเจ้าเป็นคนต่างจังหวัด (จ.ร้อยเอ็ด) เติบโตมาในครอบครัวที่อบอุ่น คุณพ่อคุณแม่รับราชการครู (อ.พูลชัย - อ.วันเพ็ญ ศรีวะรัมย์) เป็นลูกสาวคนโต มีน้องชายหนึ่งคน ตั้งแต่จำความได้ ข้าพเจ้าได้รับความรักความอบอุ่นจากคุณพ่อคุณแม่ คุณตาคุณยายเสมอ จนเกือบพูดได้ว่าถูกตามใจ อยากรู้อะไรก็ได้ ไม่เคยไม่ได้ จนติดเป็นนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง

สำหรับเพื่อน ๆ ก็ได้เพื่อนที่ดีมาตลอด พอเรียนจบมหาวิทยาลัยก็โชคดีได้ทำงานที่ดีไปท่องเที่ยวมาหลายประเทศได้พบได้เห็นผู้คนมากมายได้เรียนรู้ผู้คนและด้วยการทำงานกับบริษัทข้ามชาติ เมื่อได้ทรัพย์ที่หามาได้ ก็ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย โดยไม่ได้คำนึงอะไร หลังแต่งงานก็ไม่มีลูก สามีก็ค่อนข้างตามใจ อะไรที่ทางโลกว่าเป็นความสุขก็ทำไป มีความสุขกับการใช้จ่ายเงินทอง ไม่เคยเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้มาเลย แต่พอได้มากก็นึกว่าตัวเองสุขแล้ว ครบหมดแล้วสิ่งที่ยากได้ในชีวิตนี้ แต่ลึก ๆ ก็คิดว่า มีแค่นี้เองหรือ แล้วก็มานั่งคิดว่าอะไรกันนะที่จะทำให้เราสุขได้ตลอด แล้วไม่ต้องมานั่งทุกข์กับสิ่งที่เป็นของเราอีก ไม่ต้องอยากได้อะไรอีก

อยู่มาวันหนึ่งเมื่อประมาณ ๘ ปีที่แล้ว จากที่เป็นคนชอบดูดวงเป็นชีวิตจิตใจเพราะชอบลุ่นว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นอีกไหมในชีวิตนี้ ก็ได้ชวนเพื่อนไปดูดวงที่โลกทิพย์ และบังเอิญว่า วันนั้นทางโลกทิพย์ได้จัดธรรมบรรยาย โดย ดร.สนอง วรอุไร มาบรรยายให้ฟัง เกิรณิดหนึ่งว่าข้าพเจ้าได้เคยฟังเทศน์ท่าน อ.ดร.สนอง เรื่องทางสายเอกมาหลายรอบและอยากเจอท่านมาก ๆ เช่นกัน และก็ไม่ได้ทราบว่า จะไปหาท่านได้ที่ไหน ติดตามผลงานท่านต่อไปได้อย่างไรไม่ทราบจริง ๆ แต่พอทางโลกทิพย์วันนั้นได้เชิญท่านอาจารย์มา ก็ดีใจมากบอกเพื่อนว่าฉันขอฟังก่อนนะให้เพื่อนกลับไปก่อน เพื่อนก็ไม่ว่าอะไร วันนั้นมีคนฟังเพียงไม่ถึง ๑๐ คนและท่านอาจารย์ได้บอกว่า การมาพบกันของเรานั้น ในโลกนี้ไม่มีการบังเอิญ และท่านก็บอกว่าท่านมาช่วยญาติกรรมเก่า ๆ ของท่านไม่ให้ตกอบายภูมิ และวันนั้นหลังได้ฟังการบรรยายจบ ท่านยังบอกอีกว่าให้ตามไปดูฟังบรรยายของชมรมกัลยาณธรรมจัด เพราะที่นั่นมีคนมาฟังท่านเป็นพันพันคนนะ ไม่ใช่เพียงแค่นี้ ด้วยความที่เริ่มศรัทธาท่าน อ.ดร.สนอง อยู่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็เลยลองไปดู

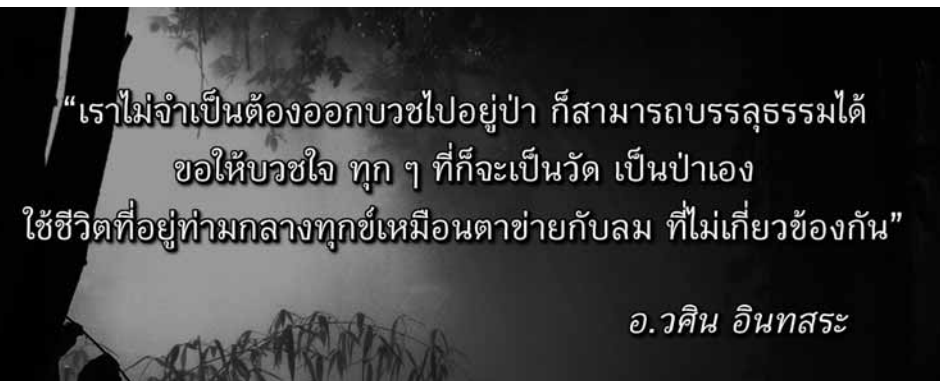
จำได้ว่าเป็นการบรรยายธรรมที่จัดที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ข้าพเจ้าลงทะเบียนเข้าฟังหน้างานเลย และได้รับการต้อนรับอย่างดีเยี่ยมจากชมรมบริการพาไปหาที่นั่งที่สบาย วันนั้นท่าน ว.วชิรเมธีเทศน์พอดี มีน้ำอาหารขนมให้ทานตอนพักมีอาหารที่ดี มีธรรมะที่ดีฟัง ทุกอย่างดีหมด ที่สำคัญฟรีทุกอย่างไม่ต้องเสียอะไรเลย ข้าพเจ้านึกขอบคุณชมรมฯ และอยากมาเป็นชมรมบริการกับเขาบ้าง แต่ด้วยความที่การจัดงานที่ดี เช่นนี้ในใจข้าพเจ้านึกว่า สงสัยต้องมีเส้นหรือเบลาณะถึงจะเข้ามาได้เราก็ไม่ได้รู้จักใครมาก่อนเลย นึกด้วยความคิดอกุศลจากการทำงานในทางโลกมาซึ่งน่าละอายนัก แต่วันนั้นใจมันคิดได้อย่างนั้นจริง ๆ แต่พอสมัครผ่านทางวารสารชมรมที่เขาประกาศรับสมัครชมรมบริการและได้มาประชุมการจัดงานครั้งแรกคนเดียวตัวเองก็กลับได้รับการต้อนรับอย่างดี โดยเฉพาะท่านประธานชมรม ทันตแพทย์หญิง อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ หรือคุณหมอมอจุ่ม ซึ่งข้าพเจ้าประทับใจพี่หมอมอจุ่ม ในความเป็นผู้นำที่โอบอ้อมอารี อ่อนหวานและเข้มแข็งอยู่ในตัวของท่าน และได้รับเมตตา มอบหมายให้ข้าพเจ้าทำงานในการประชาสัมพันธ์หน้างานประตูต้อนรับธรรมในช่วงเช้า ช่วงกลางวันก็ประชาสัมพันธ์เสียงตามสายภาคสนาม บอกกล่าวเรื่องราวกิจกรรมต่าง ๆ ของวันงาน และดูแลความสะดวกสบายของน้ำ เป็นงานที่ข้าพเจ้ายิ่งทำ

ยิ่งมีความสุขมาก ได้เห็นญาติธรรมมาฟังธรรมกันทั้งครอบครัว พ่อแม่ลูก ปู่ย่าตา ยาย จูงกันมาตั้งแต่เช้าตรู่ เป็นภาพที่หาดูได้ยากยิ่งแล้วในสังคมไทยในวันนี้แต่ทางชมรมกัลยาณธรรมก็ได้ขอเป็นผู้จุดประกายเล็ก ๆ ให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้ง

พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ในชมรมเราต่างคนต่างมารวมกันจากหลากหลายสาขาอาชีพ ทุกคนมารวมกันด้วยแรงกายแรงใจแรงทรัพย์ส่วนตัว ไม่มีเด็กฝาก เด็กเส้น ไม่มีเรียไรมากน้อย ถึงเวลามาประชุมก็มาอย่างพร้อมเพรียงกัน มาด้วยอุดมการณ์เดียวกัน คือเพื่อเผยแผ่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเพื่อเป็นการตอบแทนคุณแผ่นดินเกิดของพวกเราช่วยกันจรรโลงสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และทุกครั้งที่มีการจัดงานเราถวายเป็นพระราชกุศล แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ทุกครั้ง เสมือนหนึ่งเป็นการทำนบพิตรหลังพระ

สิ่งเหล่านี้เนื่อง ที่ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าความสุขที่ได้จากการเป็นผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน โดยเฉพาะการให้ธรรมะเป็นทานนั้น มันมีความสุขมากมายหลายเท่าตัว จนไม่สามารถเทียบได้จากความสุขที่ได้จากทางโลก เพราะสุขทางโลกมาเดี๋ยวเดียวก็หายไป

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณท่าน อ.ดร.สนอง วรอุไร ท่านเปรียบเสมือนผู้ชี้แนวทางที่ถูกที่ควรทำให้ข้าพเจ้าและท่านเปรียบได้กับคุณพ่อคนที่สองของเหล่าชาวมรมกัลยาณธรรม และขอบพระคุณพี่หม่อมจุ่ม ท่านประธานชมรมที่ได้ให้โอกาสข้าพเจ้าได้มาร่วมสร้างบุญกุศลกับทางชมรมกัลยาณธรรม ข้าพเจ้าได้ตั้งปณิธานไว้ว่า จะมาช่วยเหลืองานของชมรมตลอดไป

“เราไม่จำเป็นต้องออกบวชไปอยู่ป่า ก็สามารถบรรลุธรรมได้
ขอให้บวชใจ ทุก ๆ ที่ก็จะเป็นวัด เป็นป่าเอง
ใช้ชีวิตที่อยู่ท่ามกลางทุกข์เหมือนตาข่ายกับลม ที่ไม่เกี่ยวของกัน”

อ.วศิณ อินทสระ

เหตุเกิดจากใบไม้ที่ไม่ได้อยู่ในมือ

โดย...เหล็กจาร

สิ่งที่พระพุทธรูปเจ้าทรงตรัสรู้ มีมากมาย ดุจใบไม้ไม่ในป่าใหญ่ ขณะที่ความรู้ที่พระพุทธรูปองค์ทรงสั่งสอน ประดุจดั่งใบไม้ในกำมือของพระองค์ท่านนั้น

สิ่งที่ได้บันทึกไว้ในพระไตรปิฎก เปรียบได้ดั่งใบไม้ในกำมือของพระพุทธรูปองค์ที่ทรงตรัสสั่งสอนให้เราได้นำมาปฏิบัติให้หลุดพ้นจากวัฏสงสารนี้ มีหลายท่านที่ยึดถือพระไตรปิฎกเป็นหลัก เป็นแนวปฏิบัติ โดยที่ถือว่า คำสอนอะไรที่ไม่ได้อยู่ในพระไตรปิฎกแล้ว ไม่ใช่พุทธวจนะ แล้วธรรมะหรือความรู้ที่ไม่ได้บันทึกไว้ในพระไตรปิฎก แต่ได้รับการสั่งสอนและถ่ายทอดมาจากพระพุทธรูปเจ้าละ..... เราจะถือว่าเป็นพุทธวจนะ หรือ คำสอนของพระพุทธรูปเจ้าได้ไหม ???

หนังสือ ใบไม้แห่งชมพูทวีป เล่ม ๓ ตอน ใบไม้นอกกำมือ ของ หลวงปู่พุทธอิสระ ในบทนำ หลวงปู่ได้กล่าวถึง การสังคายนาพระธรรมคำสอนของพระพุทธรูปองค์ครั้งแรก ซึ่งได้กลายเป็นพระไตรปิฎก ที่ได้มีการท่องจำสืบต่อกันมาในยุคหนึ่ง มีพระอรหันต์มากมาย ไม่ได้มีแค่ ๒,๕๐๐ รูปที่มาประชุมร่วมกันเท่านั้น

แต่ยังมีพระอรหันต์รูปอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มาไม่ทันการสังคายนา เนื่องจากอยู่ไกล และได้รับทราบข่าวช้า แล้วเราจะถือว่า ความรู้และคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ที่ พระอรหันต์เหล่านั้นได้รับมาจากพระพุทธเจ้า แต่ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระไตรปิฎก ไม่จัดเป็นพุทธวจนะ หรือ คำสั่งสอน หรือ ความรู้ที่ถูกต้องกระนั้นหรือ ???

พระอรหันต์ที่มาไม่ทันการสังคายนา ก็ได้มีคำกล่าวไว้กับ กลุ่มที่ได้ร่วมทำสังคายนาว่า “ท่านจงทำในสิ่งที่ท่านทั้งหลายได้ประชุมร่วมกันและเห็นดีเห็นชอบ และได้รับการถ่ายทอดจากพระพุทธเจ้า ข้อความใดที่ท่านได้รับการถ่ายทอดมา ก็จงปฏิบัติตามนั้น ส่วนข้าพเจ้า ได้ยินได้ฟังจากพระพุทธเจ้ามาอย่างไร ก็จักปฏิบัติตามนั้น”

จากจุดนี้ ทำให้ความคิดความเห็นของพุทธศาสนิกชน ได้แตกแยกกันออกไปมากมาย

หลวงปู่พุทธอิสระ ได้ให้ความเห็นกรณีนี้ว่า เปรียบเหมือนครอบครัวหนึ่ง มีลูกหลายคน และพ่อแม่ได้ถ่ายทอดความรู้ในการทำมาหากินให้ ลูกแต่ละคน ได้รับการถ่ายทอดความรู้ที่แตกต่างไป แต่มีลูกบางคนมาร่วมกันเขียนตำรา เราจะกล่าวว่า ความรู้ที่ลูกคนที่ไม่ได้ร่วมเขียนตำรา ไม่ใช่ความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดจากพ่อแม่หรือ ???

อาจารย์ วคิน อินทสระ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีนี้ว่า พระอรหันต์ทุกรูป มีปฏิญญาเสมอกัน คือ มีความคิดเห็นทางธรรมเหมือนกัน ความรู้และคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ล้วนเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะฉะนั้น ความเห็น ความรู้ ธรรมะ ที่พระอรหันต์เหล่านั้นมี ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ดีงาม ควรแก่การนำมาพิจารณา และศึกษาเพื่อการหลุดพ้นจากอาสวะทั้งหลาย

ท่านอาจารย์วคิน ยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า แม้พระธรรมคำสั่งสอนในพระไตรปิฎก จะมีไม่ครบถ้วน ขาดบางส่วนที่ไม่ได้รับการถ่ายทอด แต่มันก็มากมายเกินพอ ในการที่เราจะนำมาศึกษาและปฏิบัติให้ถึงความหลุดพ้นจากอาสวะกิเลสทั้งหลายได้

หลวงปู่พุทธอิสระ ยังได้กล่าวถึงความรู้ที่ท่านได้มีโอกาสศึกษาและฝึกฝนมาแล้วได้นำมาสั่งสอนแก่ลูกศิษย์ทั้งหลาย เช่น ลมปราณ ๗ ฐาน ซึ่งทั้งก็ได้ยืนยันว่า

เป็นความรู้ที่พระอรหันต์บางรูปได้รับการสั่งสอนจากพระพุทธองค์โดยตรง และได้ถ่ายทอดสืบกันมาแบบ มุขปาฐะ คือ ถ่ายทอดทางวาจา จากรุ่นสู่รุ่น

ในเรื่องของ ลมปราณ ๗ ฐาน ได้มีการกล่าวถึงหลักเบื้องต้น คือ การนั่งให้หลังตรง ให้กระดูกสันหลังเรียงซ้อนกันเป็นแนวตรง ไม่เอียงไปซ้ายหรือขวา ทั้งนี้เพราะกระดูกของเราเปรียบเหมือนท่อส่งลมปราณ ถ้าเรานั่งไม่ตรง การเคลื่อนไหวของลมปราณในร่างกายเรา ก็จะไม่สะดวก

ข้าพเจ้า ได้นึกถึงคำสั่งสอนในพระไตรปิฎก ซึ่งทุก ๆ ท่านเมื่อเริ่มการฝึกกรรมฐาน จะได้ยินมาว่า **“ตั้งกายตรง ดำรงสติมั่น”** แสดงให้เห็นว่า การนั่งหลังตรง เป็นสิ่งที่สำคัญในการฝึกกรรมฐานอย่างหนึ่ง

ก่อนหน้านั้น เคยฟังคำสอนของหลวงปู่เณรคำ เกี่ยวกับการฝึกกรรมฐาน ซึ่งท่านได้สอนให้เราพุ่งเข้าไปในกระดูก ให้สติซึมลึกเข้าไปในกระดูกทั้งร่าง และ ข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสสอบถามกับ **ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า มีการฝึกแบบนี้ได้จริงหรือ ซึ่งท่านอาจารย์ ดร.สนอง ก็ได้ให้ความเห็นว่า เป็นไปได้ พระอย่างหลวงปู่เณรคำ มักจะมีความรู้หลาย ๆ อย่างที่เราไม่เคยได้ยินได้รู้มาก่อน

หลวงปู่ท่อน ญาณธโร เองก็เคยสอนไว้ว่า *“...ให้ดูกระดูกอย่างเดียว ดูจุดเดียว อย่าไปพิจารณากาย ๓๒ งานมันมาก เอาอย่างเดียว เอามันให้แจ้ง มันก็คลายได้ เอามันอยู่อย่างนั้น...”*

แค่เรื่องการทำกรรมฐานโดยการพุ่งไปที่กระดูก ให้พลังแล่นไปทั่วร่างผ่านทางกระดูกของเรา ซึ่งไม่เคยได้ยินมาก่อน และไม่ได้อยู่ในพระไตรปิฎก..... แค่นี้ก็ยังมีผู้ที่เรียนรู้และฝึกฝนมาหลายท่าน

ความรู้เหล่านี้ จะว่าไป อาจจะไม่ใช่ว่าความรู้ที่จะนำไปสู่การหลุดพ้นโดยตรง แต่ก็เป็นวิธีการฝึกฝนให้เรามีความพร้อมที่จะไปสู่การหลุดพ้น.....

จริงอย่างที่ท่านอาจารย์ วคิน กล่าวไว้ว่า ไม่สำคัญหรอกที่จะมีธรรมะหรือความรู้อะไรที่อยู่นอกพระไตรปิฎก ขอเพียงเป็นธรรมะหรือความรู้ที่ดี สามารถนำพาเราไปสู่พระนิพพานได้ ก็สมควรที่จะเรียนรู้ไว้ เพียงแต่ความรู้ในพระไตรปิฎกเอง ก็มีมากมาย จนเราเองก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้หมด แต่ก็มากพอที่จะนำพาเราไปสู่พระนิพพานได้เช่นกัน

ข้าพเจ้าหิยประเด็นนี้มากแล้ว เพราะมีความรู้สึกตื่นเต้น และประหลาดใจ ในความรู้ที่หลวงปู่พุทธอิสระได้กล่าวถึง แต่เมื่อได้พูดคุยกับท่านผู้รู้ เช่น ท่าน อาจารย์ยวดี อินทสระ แล้ว ก็ได้ข้อคิดมาอย่างที่เราได้รู้อย่างดีแล้ว มันทำให้ข้าพเจ้า หยุดยั้งความอยากที่จะทดลอง อยากแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ วิธีใหม่ในการปฏิบัติ ไม่ใช่ว่า ข้าพเจ้าจะสามารถปฏิบัติได้ดีแล้ว แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เรายังขาดความเพียรและ จันทรในการปฏิบัติอยู่ แค่งสิ่งที่เราเรียนรู้อะไร เรายังไม่สามารถฝึกฝนให้ดีพอได้เลย แล้วทำไม เราจึงจะต้องไปชวนหาแนวทางใหม่ ๆ มาเริ่มต้นใหม่อีก กบใน กะลาอย่างข้าพเจ้า ได้ถูกแ่งมกะลา ให้เห็นโลกภายนอกแวงหนึ่งแล้ว จากนั้น เราคง ต้องเร่งความเพียร เพื่อให้ออกจากกะลาใบนี้ให้ได้

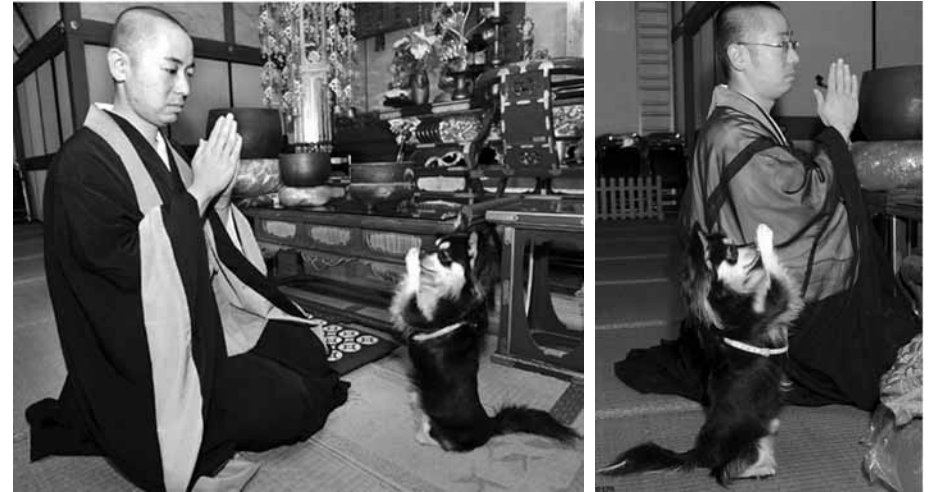

ร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม ๔ สาขา

ชมรมกัลยาณธรรม เปิดศูนย์หนังสือธรรมทาน ขณะนี้รวม ๔ แห่ง เพื่อเผยแผ่สื่อธรรมะต่าง ๆ โดยยึดหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

- สาขาแรก** คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔
- สาขาที่ ๒** บริษัท บางกอกเยเนอรัล เอกซเพรส จำกัด สาทร กทม. โทร ๐ ๒๒๖๖ ๘๒๔๕
- สาขาที่ ๓** ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยฉิมพลีสสุข หนามแดง สมุทรปราการ และร้านกาแฟ-เบเกอรี่ (บุญบุรี) ใกล้กัน โทร ๐๒ ๓๘๓ ๓๕๕๒ และ ๐๘๕ ๑๒๙ ๕๕๕๑
- สาขาที่ ๔** อยู่คือพาดเม้นท์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กทม. โทร ๐๒ ๓๖๑ ๑๒๘๐ - ๕ และ ๐๒ ๗๔๔ ๖๑๖๕

แม้จะมีกรรมทำให้เกิดเป็นสุนัข

แต่ก็ยังมีใจรักในการปฏิบัติธรรม

ณ วัดพุทธศาสนานิกายเซน ภาคใต้ ภูเก็ต มีสุนัขพันธุ์ชิวาวาตัวหนึ่ง “**ชาวซึ่ง รสพระธรรม**” มาก ถึงขั้นนั่งสวดมนต์ ก่อนกินอาหารเช้าและเย็น

หมาน้อยไม่ธรรมดาตัวนี้ ชื่อ “**โคหนัน**” อายุขวบครึ่ง ขนสีดำ-ขาว วัดร ปฏิบัติคือเคียงข้างพระภิกษุ โยเออิ โยชิคุนิ เจ้านายผู้อุปถัมภ์ ที่วัดชูริ คันทันโตะ เมืองนะฮะ จังหวัดโอกินาวา

สวดมนต์เช้าสวดมนต์เย็นประจำทุกวัน เจ้าโคหนันจะนั่งตัวตรงบนสองขาหลัง ส่วนสองขาหน้ายกขึ้น อึ้งเท้าป้อมบุ่มบู่ประกบกัน “พนมมือ” ไหว้ปลก ๆ เบื้อง หน้าโต๊ะหมู่บูชาพระประธานในโบสถ์ ทำทางนารักน่าเอ็นดู

หมาน้อยโคหนันใช้เวลาแค่ ๒ - ๓ วัน เรียนรู้กรรมวิธีปฏิบัติศาสนกิจดังกล่าว ปัจจุบันกลายเป็น “**ทอล์ก ออฟ เดอะ ทาวน์**” ร่ำลือกล่าวขวัญถึงอัจฉริยะโคหนัน กันทั่วบ้านทั่วเมือง

“**ข่าวสารผ่านสื่อ บอกเล่าปากต่อปาก ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักใฝ่ ธรรมะเข้าวัดเพิ่มขึ้นเยอะเลย**”

พระโยชิ โยชิคุนิ เจ้าอาวาสวัดเซนซุริ - คินันโตะ กล่าวว่า ทุก ๆ วันเวลา พระเริ่มสวดในโบสถ์เจ้าโคันจะเข้ามานั่งด้วย จ้องมองพระพุทธรูปในวัด พร้อมกับทำท่าขยับตัวด้วยขาหลัง ส่วนขาหน้าทั้งสองขาจะยกขึ้นมาประกบกันเหมือนเวลา คนเราพนมมือสวดมนต์ เรียกเสียงฮือฮาจากบรรดาญาติโยมที่มาพบเห็นและบอกกันปากต่อปาก จนปัจจุบันมีทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยวแห่มาพิสูจน์ด้วยตาตัวเองว่า โคันสวดมนต์ได้จริงหรือไม่

“ทุกวันนี้สถิติคนที่มาที่วัดเพิ่มขึ้น มากกว่าในอดีตถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ โคันใช้เวลาเรียนรู้หัดทำท่าสวดมนต์ได้ภายใน ๒ - ๓ วันเท่านั้นเอง อาตมาคิดว่ามันทำแบบนี้เพราะเห็นอาตมาทำทุกวันเลยอยากทำตามอย่างบ้าง หรือไม่ก็อาจทำเพื่อขอบคุณที่วัดเราคอยดูแลมัน” พระโยชิกล่าว และว่า ขณะนี้กำลังทดลองฝึกให้โคันนั่งสมาธิแต่แน่นอนว่าไม่ใช่หนึ่งซดสมาธิเหมือนคนเพียงแค่อยากให้มันนั่งนิ่ง ๆ อยู่เฉย ๆ ในช่วงที่พระนั่งทำสมาธิเท่านั้น

ด้านนายคาซูกะ โอชิโร วัย ๗๑ ปี ชาวบ้านที่มาทำบุญสวดมนต์ที่วัดซุริเป็นประจำ กล่าวว่า สิ่งที่โคันทำนั้นทั้งซ้ำและทั้งแปลก ถ้ามีใครมานั่งทับที่ประจำของมันขณะสวดมนต์มันจะออกอาการหงุดหงิดฉุนเฉียว ในแต่ละสัปดาห์มีคนมาที่วัดเพื่อขอถ่ายรูปคู่กับโคันจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น

แหวตาบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจ มีความพากเพียรสม่ำเสมอ ผมนำมาเป็นรูปประจำตัวเพื่อจะได้เตือนตัวเองอยู่เสมอ ๆ ว่า เกิดเป็นคนต้องขยันหมั่นเพียร ต้องปฏิบัติให้ดีให้ได้ จะได้ไม่อายหมามันครับ... มีสัมมาคารวะด้วยนะเนี่ย

เรื่องนี้อาจจะช่วยเตือนใจ สำหรับผู้ที่ชอบหาเหตุผลในการไม่ทำความเพียร หรือมุ่งมั่นที่จะทำความดี ได้บ้างไม่มากก็น้อยครับ

คอลัมน์สัมภาษณ์

คนดีคนดัง

คุณหมออัจฉรา กลิ่นสุวรรณ
(ประธานชมรมกัลยาณธรรม)

“พุทฺธิศตบ
และกุ่มเทเวลา
ให้กับศาสนา”

“ในฐานะที่เราโชคดีได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ได้พบพระพุทธศาสนา ได้มาอยู่ในจุดที่มีธรรมะ มีครูบาอาจารย์ มีการปฏิบัติมีตัวอย่าง มีกัลยาณมิตร ก็อยากใช้ชีวิตให้คุ้มค่า ไม่มีศาสนาไหนที่เป็นที่พึ่งของมนุษย์ได้เท่ากับศาสนาพุทธ อยากให้พวกเราภาคีษาปฏิบัติ เพราะว่าสังคมมีพระอยู่สองแสน (ถึงหรือเปล่าก็ไม่รู้) ฆราวาสตั้ง ๖๐ กว่าล้านคน ถ้าฆราวาสไม่ช่วยกัน ศาสนาก็ไปไม่รอด พรหมจรรย์นี้ก็ไม่รอด เราก็ไม่มีที่พึ่ง พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่าพุทธบริษัท ๔ เราต้องช่วยกันในการสืบทอดพระศาสนา เพราะฉะนั้นไม่ใช่แค่พระสงฆ์อย่างเดียว ฆราวาสที่มีส่วนช่วยมาก ถ้าเราจะเล่นไป ล้อ ๔ ล้อ มันต้องไปด้วยกัน”

ชีวิตของหมอเช้าและตอนค่ำต้องทำสมาธิทุกวัน ต้องบังคับตัวเองเลยว่าไม่ว่าจะยุ่งแค่ไหนก็ต้องตื่นมาทำเดี๋ยวนี้ต้องตั้งกติกาไว้ว่ายังไม่ได้ทำสมาธิจะไม่เปิดคอมฯ คือมันต้องมีกฎไม่เช่นนั้นเปิดดูนั่นดูนี่บูบยาวเลย ที่นี้เพลินไปเลยต้องเป็นวินัยแล้วในชีวิตประจำวันเราต้องคอยดูแลเรื่องสติของเรา คอยระวังอินทรีย์ เวลามันไปกระทบผัสสะ เราก็ดูใจเราไป แต่ว่าเวลากลับบ้านเราอยู่คนเดียวก็ต้องปฏิบัติ พระพุทธเจ้าสอนว่าถ้าเราละเลยประโยชน์ตน เราจะเสียเพราะว่าประโยชน์ผู้อื่นจะไม่ถาวรไม่มั่นคง ถ้าเรายังไม่ดี เราก็ต้องหาเวลามาเสริมด้านในของเราให้เข้มแข็งให้มั่นคง ก็เป็นหน้าที่เกิดมาเพื่ออุทิศ แล้วก็ศรัทธาทักตัญญูต่อครูบาอาจารย์ที่ท่านเห็นดีเห็นชอบเพื่อพิสูจน์ธรรมะ เอาตัวเองเป็นประจักษ์พยาน พวกเราเหมือนกองหลัง

เราช่วยท่านก็จะมีใจว่าพวกเราเป็นแนวหลังทางธรรม ทำเพื่อจะลดความเป็นตัวกู แล้วได้เห็นประโยชน์ของการได้เสียสละให้คนอื่น หมอไม่ค่อยมีเวลาส่วนตัว วันหยุดก็นั่งอยู่วัดอโศการาม นั่งทำสมาธิบ้าง หมอได้เขียนหนังสือไว้เล่มหมอหนึ่งชื่อ **“ตามรอยพ่อ”** เราได้คุยกับคุณพ่อสนอง ท่านสอนเราแล้วก็มาเป็นหนังสือ

หมอเผยแพร่ธรรมะหลายช่องทาง มีการถ่ายทอดงานของชมรมกัลยาณธรรม ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เวลาเราจัดงานแต่ละครั้งถ่ายทอดทั่วโลก และมีเฟสบุ๊ค หมอได้เข้าโกดังไว้ช่วยกับเพื่อนออกค่าเช่าเพื่อเก็บหนังสือ หนังสือแต่ละเดือนที่แจกทางไปรษณีย์เดือนละ ๗ - ๘ รายการ แล้วส่งเข้าห้องสมุด โดยเฉพาะเรือนจำ ไม่ได้จำกัดการขอหนังสือ ซีดี เอ็มพีสาม บางคนก็ใส่ซองมาเป็นปีก เราก็จะบอกเด็กว่า ถ้าเขาขอมาเราก็ให้เขาไป งบประมาณหนังสือ ซีดี เอ็มพีสามเป็นล้าน เป็นเงินบริจาคจากผู้ที่มีจิตศรัทธา โรงพิมพ์ที่เราติดต่อกับเขาก็เป็นโรงพิมพ์ที่ศรัทธาครู อาจารย์ทำก่อนผ่อนทีหลัง บางทีก็บอกเขาว่าเก็บเงินได้แล้วไม่ยอมเก็บสักที จัดงานที่ก็มีคนบริจาคให้ชมรมเป็นก้อนหนึ่ง ได้พอจ่ายค่าหนี้ เงินก็ไม่ได้ขาดแต่ไปเรื่อย ๆ การที่เราไม่ได้ตั้งเป็นมูลนิธิทำให้เราทำงานได้เร็ว ทุกคนให้ความไว้วางใจ มั่นก็สะดวกขึ้น ไม่ต้องไปขออนุมัติใคร ผู้ที่มาทำพื้นที่ร้านก็มาคุยธรรมะ บางคนก็เป็นสมาชิกมาเพื่อที่จะช่วยอุดหนุน

หมอศรัทธาท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร จากการฟังเทปอาจารย์มาบรรยาย กรุงเทพฯ ในช่วงนั้นก็เลยมาทำหนังสือทางสายเอก แล้วก็ทำอย่างอื่นตามมา ๘ ปีแล้ว หลายท่านเป็นแรงบันดาลใจ มีหลายคนที่มีฟีดแบ็คกลับมาว่านี่ถึงคุณหมอ

แล้วน้ำตาจะไหล บางที่เรากำลังเหนื่อยแล้วก็ไม่ไหวแล้ว ไหนจะต้องไปบรรทุกหนังสือ มีคนโทรมาก็มีกำลังใจ จะทำไปจนกว่าจะทำไม่ไหว อีกหน่อยถ้ามีรุ่นน้องช่วยกัน ทำแทนเราก็อาจจะพัก ดูอยู่ว่าใครจะมาทำแทนแต่ยังไม่ได้ตัดสินใจ

ความไว้วางใจและความเมตตาของอาจารย์สนองทำให้คำจูนชมรมไว้เยอะ ทำให้หมอทำงานอย่างมีความสุข ทุกคนให้การยอมรับ ส่วนหนึ่งก็คุณพ่อ (ดร.สนอง วรอุไร) ให้การสนับสนุน คิดว่าเราเกิดมาเพื่อที่จะต้องทำอย่างนี้แหละ เราก็คิดอย่างนี้มีน้องมาช่วย ๒ คน น้องชายและน้องสาวมาช่วยลงทะเบียน คุณพ่อคุณแม่ท่านก็ฟังธรรม ท่านบอกว่าอย่ามัวแต่ทำบุญให้ทำงานบ้าง ท่านก็ยังไม่ค่อยเข้าใจแต่เรื่องไม่สนับสนุนไม่มี สามีกี่ไม่ได้เข้ามาช่วย แต่ไม่ห้ามเรา แต่เวลาไปต่างจังหวัดไปไหน เขามักจะไปเจอเพื่อนบอกว่าเป็นสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม หนีไม่พ้น ลูกน้องก็บอกว่าเป็นสมาชิกหมอบุญอยู่ เขาก็ยอมรับโดยปริยาย

ชมรมมีฐานมาจากมวลชน มาจากศรัทธาของมวลคน เราไม่ได้เข่งขิ้นมา เราไม่ได้ไหนขิ้นมา ฐานเรามาจากศรัทธาของคน เราก็พร้อมได้ทุกเมื่อ เคยเรียกชมรมนี้ว่าชมรมแล้วแต่โยม ถ้าโยมไม่ให้การสนับสนุน อาตมาก็ไม่เป็นไร คือเราไม่ได้มีเป้าหมายว่าเพื่ออะไร จุดสุดท้ายก็คือความพ้นทุกข์ เป็นการเรียนรู้ให้เราพ้นจากอภิสวะกิเลส แต่ว่าถ้าเรายังทำประโยชน์ให้กับสังคมและศาสนา ได้ทดแทนคุณแผ่นดินได้ ถ้ายังมีคนสนับสนุนเราก็จะทำต่อไป ความดีทำยากหรือง่ายอยู่ที่เรา พระพุทธเจ้าบอกว่าคนดีทำความดีง่ายคนชั่วทำความดียาก เราทำง่ายหรือยากก็ต้องไปคิดดู ทำบ่อย ๆ ก็ไม่ยาก บางคนมาช่วยถอดเทป ทำเอกสาร ก่อนจัดงานจะแพ็คหนังสือใส่ถุงเป็นแฉก ๆ ขิ้น บรรจุไว้เตรียมแจกในวันงาน ก็จะระดมคน ตอนนั้น จัดงานปีละ ๓ ครั้ง ๔ เดือนจัด ๑ ครั้ง แต่ว่า ๔ เดือนเราเตรียมงานไม่หยุดเลย พอจบงานหนึ่งเราก็เตรียมพิมพ์อะไรแจกบ้าง เราจะจัดโรงทาน จะเตรียมบริเวณสถานที่อย่างไร จะประสานงานกับใคร ให้มาช่วยจุดไหน

คำว่าสงฆ์ที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไม่จำเป็นว่าหมายถึงคนที่ห่มผ้าเหลือง เราก็ไม่ได้ว่าเราถึงขั้นนั้น คนที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติเหมาะสมทุกคนก็คือสงฆ์ในความหมายของพระพุทธเจ้า ถ้าใจเราถึงพระรัตนตรัยด้วยการประพฤติปฏิบัติเราก็สามารถเป็น ๑ ใน ๓ ขององค์รัตนตรัยได้ เราก็ทำตามที่ท่านสอนสักวันหนึ่งก็คงเป็นอย่างนั้นได้ จิตใจของเราปล่อยวางได้มากขึ้น จิตที่เมตตา มันก็ยิ่งใหญ่อื่นเรื่อย ๆ

ก็รู้สึกได้ว่าเรื่องไร้สาระเราไม่ใส่ใจ เราเอาประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มองไปที่ยอดตรงเลยว่าเป้าหมายสูงสุดที่เราทำ ทำเพื่ออะไร เพราะฉะนั้นปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ เครื่องกีดขวางต่าง ๆ เราสามารถผ่านพ้นไปได้ เพื่อที่จะไปถึงตรงนั้น เวลามีปัญหาเรื่องการปฏิบัติธรรมก็ปรึกษา ดร.สนอง, พระอาจารย์ไพศาล, หลวงพ่อสุรศักดิ์ อาจารย์วศิน อินทสระ ปุชนียบุคคลของศาสนาทั้งนั้น หันไปทางไหนก็มีแต่ครูบาอาจารย์ รู้สึกว่าชอบเป็นแนวหลังทางธรรม ถ้าไปบรรยายเราจะทำอย่างอื่นไม่ได้ แล้วก็ไม่รู้มากขนาดที่จะไปสอนคนอื่น ถ้าอยู่ตรงนั้นใครแต่เราไม่ได้ ฉันขอเป็นภูมิปัญญาอยู่อย่างนี้ดีกว่า มีความสุขกว่า ถ้าเราจะถ่ายถอดอะไรก็คงเป็นในแง่มุมมองของผู้ร่วมเดินทาง ประสบการณ์แบบล้มลุกคลุกคลานมากกว่า

ตอนที่ผู้สัมภาษณ์เดินเข้าไปในร้านของคุณหมอ รู้สึกว่าที่นั่งมากเพราะมีหนังสือซีดี เอ็มพีสามจำนวนมากมาย ตั้งแต่นำร้านจนถึงสุดหลังร้าน มีทั้งหนังสือ ซีดี เอ็มพีสามที่ดีและน่าสนใจทั้งนั้น แจกฟรีให้กับทุกท่าน คุณหมอเป็นผู้ที่มีแต่ให้จริง ๆ ท่านที่สนใจจะไปทำพินกับคุณหมอผู้มีจิตเมตตา ขอเชิญได้ที่คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ถ้าไปไม่ถูก โทรศัพท์ถามได้ที่หมายเลข ๐๒-๗๐๒๗๓๕๓ คุณหมอจะอยู่วันจันทร์ - พุธที่สบดี เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ศุกร์, เสาร์, อาทิตย์ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. นอกจากท่านจะได้สุขภาพที่ดีแล้วก็ยังได้สุขภาพใจที่ดีกลับไปบ้านไปด้วย ☺

อัจฉรย์

ด้วยอานุภาพแห่งธรรม

หากวิถีแห่งชีวิต คือการเรียนรู้พัฒนาจิตวิญญาณและการได้รับความเชื่อ ถือจากเพื่อนมนุษย์ หากการงานคือการวัดคุณค่าสาระของชีวิต ต้องถือว่า งานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทานครั้งที่ ๒๑ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพร่วมกับชมรมกัลยาณธรรมร่วมกันจัดขึ้นเพื่อน้อมถวายเป็นพุทธบูชาเนื่องในมงคลวาระพุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้ และน้อมถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษาขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว งานมหากุศลแห่งปีที่สำเร็จไปด้วยดีในวันอาทิตย์ที่ ๒๐ พย.ที่ผ่านมา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ท่ามกลางวิกฤตอุทกภัยท่วมท้นแผ่นดิน ย่อมเป็นเครื่องวัดถึงความอัศจรรย์ด้วยอานุภาพแห่งธรรมที่สร้างความปิติอิ่มเอมใจและเพิ่มความเชื่อมั่นในทางแห่งความดีของพวกเราแนวหลังทางธรรมเป็นอย่างมาก

ก่อนอรุณรุ่งของวันอาทิตย์แห่งความทรงจำอันงดงาม เริ่มขึ้นอย่างมีความหวังเมื่อเห็นคุณตาจำใหม่นั่งรถบัสพร้อมเพื่อนตรงมาจากจังหวัดหนองคาย และมาลงทะเบียนแต่เช้ามีด (คุณตาบอกว่าเปลี่ยนเป็นจังหวัดบึงกาฬแล้วครับ) บางท่านเดินทางมาจากอเมริกา ออสเตรเลียเพื่อร่วมงานวันนี้ ทีมงานอาหาร ภัตตาคารคุณดาวและทีมบริการบิเซจางเจของพีสมจิตต์และคณะเตรียมบริการแต่มีด ร้านกาแฟเริ่มต้มน้ำ พียงนำห้อง ๆ เตรียมรับเจ้าภาพโรงาน จัดวางอาหารหลากหลาย ประชาสัมพันธ์ห้องเริ่มเสียงหวานก่อนหกโมงเช้า พวกเรากองทัพธรรมเตรียมพร้อม และเผื่อใจไว้ว่า หากคนมาน้อย เราจะนำอาหารที่เก็บไว้ได้นานไปบริจาคผู้ประสบภัยต่อไป ช่วงเช้าตรู่ผู้มาฟังธรรมยังบางตาจนต้องแอบลุ้น ครั้นพอเจ็ดโมงเช้าไปแล้วก็มากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อจับจองที่นั่งด้านหน้าด้านใน ใครมาก่อนได้ก่อน ทีมลงทะเบียนและทีมติดสติ๊กเกอร์เตรียมพร้อมบริการด้วยใจ ถึงแม้สองท่านหัวหน้าทีมงานต่างก็เป็นผู้พยพประสบภัยอยู่ตอนนี้ แต่ก็ไม่ได้ท้อถอยในการทำความดีแม้แต่น้อย

เมื่อได้รับสัญญาณเดินทางจาก ดร.สนอง วรอุไร เสาหลักของชมรมกัลยาณธรรมที่โฟนินเข้ามาให้กำลังใจและเพิ่มความมั่นใจทุกครั้งทีประชุมเตรียมงาน ทุกคนจึงพร้อมใจกัน เชื่อมั่นว่าพวกเรา “เอาอยู่” แม้จะลดขนาดของงาน กระชับพื้นที่เข้ามาให้พอเหมาะกับสถานการณ์ แต่เล็กของเราก็ใหญ่ไม่น้อยแล้ว ทุกท่านจึงร่วมใจช่วยกันผลักดันงานเต็มที่ แม้ทีมงานส่วนใหญ่เป็นผู้ประสบภัยหรือไม่ก็ ได้รับผลกระทบทั้งเรื่องเศรษฐกิจและการเดินทาง หลายคนแจ้งว่าไม่อาจมาร่วมช่วยงานได้ เช่น น้อง ๆ นักศึกษาทีม ม.สยาม ซึ่งเคยปักหลักต้อนรับในหอประชุม ก็หายไปทั้งทีมเพราะเลื่อนเปิดเทอม แต่ก็ม่มีอาจารย์เบญญและ

อาจารย์เจี๊ยบลุยนำมาบัญชาการทีมอาสาสมัครหน้าใหม่ที่ศรัทธาล้นหลามถึง ๔๐ กว่าคน ประกอบด้วยทีมพีจิตรา และทีมจากลูกศิษย์พระอาจารย์นวลจันทร์ซึ่งล้วนแต่เป็น “ร้อยตำรวจเอกปลอมตัวมา” คือ หลายท่านเป็นเจ้าของกิจการ เป็นผู้บริหาร และ อาจารย์ ดร. จากมหาวิทยาลัยดัง หลายคนยอมลดตัวลดตนลงมาก้มยกมือไหว้ต้อนรับผู้ฟังธรรม บริการทุกท่านอย่างน่าชื่นชมประทับใจ แม้จะมีบางอย่างที่ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ยากง่ายต่าง ๆ กัน ก็ถือว่าทุกคนมาทำบุญร่วมกัน ขอกราบขอบพระคุณในน้ำใจพี ๆ น้อง ๆ มา ณ ที่นี้ ส่วนทีม มศว.องครักษ์ นำโดย รศ.ดร.สาลี “หญิงเหล็กในชุดวอร์ม” แม้ว่าจะเป็นช่วงปิดเทอม แต่อาจารย์ท่านมีเมตตา พาห้อง ๆ มศว.เนื้อหอม (เพราะทีมนี้ฮึดมาก ลู้งาน และช่วยได้สารพัดทั้งกล้ามเนื้อ) ท่านพาห้อง ๆ มาถึง ๔๐ คน น่านับถือน้ำใจทุกจิตอาสาทั้งรุ่นเล็กรุ่นใหญ่ ทีมโยธาของน้องเจ๊กมาได้ ๓๕ ทีม พี่ชุกก็พาน้ำมาจากนครสวรรค์เพื่อนำทีมหน้าดื่ม พี่ดาวก็จัดชุดใหญ่มาทำให้พวกเราอุ่นใจและอิมท้อง แม้การเดินทางจากอยุธยาก็ไม่ง่ายเลย สรุปคือ ในวิกฤติอุทกภัยครั้งใหญ่นี้ ทุกทีมมีอาสาสมัครกลับมามีจำนวนมากกว่าที่เคยมีในสถิติยามปกติ ขอขอบคุณทุกน้ำใจของผู้ร่วมสายธารแห่งความดีอย่างอบอุ่นใจ

ใกล้เวลาเปิดงานผู้คนหนาตา ยอดลงทะเบียนทะลุ ๓,๐๐๐ ไปแล้ว ท่ามกลางความเป็ดียนดีของเราเพื่อนเรารีบสายตรงไปวัดอ้อน้อยเพื่อกราบเรียนหลวงปู่พุทธะอิสระว่า คนเยอะ รีบเอาหอมจิ้งมาเพิ่มไว ๆ ชายดีมาก ๆ หลวงปู่ท่านนั่งกระเบาะจะลุน้ำจากนครปฐมมาตอน ๑๐ โมงกว่า ท่านจะได้สบายใจ ว่าไม่เสียเวลาทำกับข้าวไปเลี้ยงผู้ประสบอุทกภัยวันละ ๖ พันกล่องของท่าน ท่านพ่อสนอง วรอุไร มาถึงก่อน ๗ โมงแล้วเดินเป็นดาราไปทำงานอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย

เพราะวันนี้มีลูกหลานมารอกราบขอขึ้นชมบารมีของครูบาอาจารย์กันทั่วหน้า พระอาจารย์นวลจันทร์มาถึงแล้วพักอยู่ในห้องรับรอง ส่วนอาจารย์หมอนุญเลิศมาถึงตอนเก้าโมงเช้า ท่านมีเมตตาตั้งใจมาอยู่กับพวกเราตลอดวัน

ถึงเวลาเปิดงานวันนี้มีพิเศษเริ่มด้วยการถวายอาเศียรวาทในโรงกาส ๘๔ พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อ่านบทกวีไพเราะโดยประธานชมรมกัลยาณธรรม ซึ่งวันนี้ถูกน้อง ๆ เพื่อน ๆ แซวว่า เป็น **“นางนพมาศรับเทศกาลน้ำท่วม”** เพราะมาในชุดลูกไม้เหลืองอร่ามไปทั้งตัว (เมื่อไปเยี่ยมเต็นท์คุณดาวตอนพักเที่ยงจึงถูกแซวว่า นึกว่าเทวดาออกมาเดินในงาน) วันนี้ขาดอาจารย์มนตรีมาเปิดงานเพราะเป็นพระเอกเรื่อง **“ชีวิตติดเกาะ”** อยู่ที่ซอยเสนานิคม เมื่อถวายอาเศียรวาทแล้ว ตามด้วยการช่วยกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีและสดุดีมหาราชา เวอร์ชันกัลยาณธรรมที่เรียกน้ำตาแห่งความปิติของลูกหลานไทยผู้อยู่ในเหตุการณ์ได้ ท่านอาจารย์สาส์กรุณาเป็นตัวแทนมากล่าวรายงาน (นาน ๆ จะเห็นอาจารย์ได้ใส่สูท) แทน รศ. ดร. ชุมพจน์ จาก สำนักเสริมฯ ม.ธรรมศาสตร์ ซึ่งประสบอุทกภัยอยู่ที่จรัญสนิทวงศ์ แต่ก็มั่นใจจัดบสนับสนุนมาเหมือนเดิม เมื่อท่านอธิการบดีเปิดงานแล้ว ก็ต่อด้วยการแสดงธรรมเรื่อง **“นิพพานระหว่างวัน”** ของท่านพระอาจารย์ **นวลจันทร์ กิตติปัญญา** ซึ่งวันนี้กองเชียร์ทีมเสื้อม่วงลูกศิษย์ของท่าน พรีรับพรีรับเต็มไปหมด น้องออยพายังดอออกจากบ้านมาเป็นพิธีกรที่น่าชื่นชมน้ำใจ เช่นกันกับคุณเสดหัวหน้าที่เมเวทีก็เพิ่งแก่วิกฤติน้ำที่บ้านมาทันร่วมงานพอดี และตอนนี้ห้องประชุมและด้านล่างรวมทั้งในสวนเริ่มแน่นขนัด จนทีมงานกรรมการเริ่มหารือกันว่าต้องไปยืมเก้าอี้วัดเพิ่มอีก ตามแผนสำรองของพี่อาทิตย์ นำอนุโมทนาที่มีผู้สนใจใฝ่ธรรมและมาให้กำลังใจกัลยาณธรรมมากมายเช่นนี้ ในระหว่างนี้ทีมงานเริ่ม

หารือกันเรื่องอาหาร ธรรมทานและน้ำดื่มว่าจะจัดสรรเพิ่มเติมได้อย่างไรบ้างในเวลาอันจำกัด

ผู้ฟังธรรมรายหนึ่งถามว่าทำไมงานนี้เต็นท์มีน้อยลงและดูจัดเล็กลง น้องทีมงานตอบว่า เพราะคิดว่าคนฟังจะมาน้อยด้วยเดินทางลำบาก ผู้ฟังธรรมตอบว่า **“อย่าดูถูกผู้ฟังธรรมนะ”** อีกรายเดินทางมาจากศูนย์อพยพ เขามายากล้าปากจึงมาสายแต่เปี่ยมด้วยศรัทธา แต่เขาปลื้มใจและขอบคุณอนุโมทนาที่ชมรมฯ ไม่ยกเลิกงานแสดงธรรมนี้ เพราะเป็นสิ่งดี ๆ ที่ช่วยเติมความสุขและช่วยยกจิตใจของเขาในยามทุกข์ช่วงนี้ เขาร้องให้ด้วยและบอกว่าอยู่ลำบากมาก ดีใจมากที่มีงานแสดงธรรมวันนี้ นี่คือผลที่พวกเราเย็นหยัดเชื่อมั่นในการร่วมใจสามัคคีกันทำความดี วันนี้จึงมีแต่ความสุขแบ่งปันสำหรับทุกคน แม้จะเห็นเหนื่อยเพียงไร แต่การเป็นผู้ให้สุขใจกว่าที่คิด ได้ฟังธรรมอันเลิศจากพระอาจารย์นวลจันทร์จบแล้ว ถวายสังฆทาน ท่านกลับยกบัจจัยทั้งหมดให้ชมรมกัลยาณธรรมเพื่อช่วยนำท่วมชมรมกัลยาณธรรมจึงถวายบัจจัยทั้งหมดนั้น (จำนวนไม่น้อย) แต่หลวงปู่พุทธะอิสระเพื่อช่วยผู้ประสบอุทกภัยในโครงการของท่านต่อไป แม้แต่สังฆทานที่ญาติโยมถวายรวมแล้วนับสิบกล่อง พระอาจารย์นวลจันทร์ท่านก็ไม่รับเลย ชมรมฯ จึงมอบถวายให้วัดพระบาทน้ำพุทั้งหมด

สิบโมงกว่าเริ่มฟังธรรมของ **ดร.สนอง วรอุไร** เรื่อง **“เห็นธรรม..เห็นอย่างไร”** วันนี้อการแปลภาษาเมื่อก็ร่วมสื่อสารธรรมตลอดวัน ขออนุโมทนาสมาชิกสมาคมนุหุนวาทาที่มาร่วมฟังธรรมในวันนี้หลายสิบคนแม้จะมีปัญหาอุปสรรคขัดข้องบ้างขณะที่ผู้ฟังธรรมกำลังเจริญในธรรม ทีมงานด้านล่างก็กำลังขาป่นเพราะต้องหาซื้อ

ข้าวอีก ๒ กระสอบและไข่ ๒,๐๐๐ ที่พี่สมจิตต์ให้มาเมื่อก่อนก็ไม่พอแน่ พี่เอกของเราจึงไปกว้านซื้อมาเพิ่มอีก ๑,๕๐๐ และพี่สมจิตต์หามาอีก ๖๐๐ วันนี้นำเอาพวกเรากลับไข่เจียวกันไปเลย เพราะชมรมนี้มีแต่ผู้เสียสละ พอบอกว่าของจะไม่พอ ก็วิ่งแข่งไปซื้อกันไม่มีเกี่ยง ทั้งร้านหนังสือก็มาเบิกหนังสือเพิ่ม ร้านสังฆทานที่ธรรมสังฆภัณฑ์บริจาคของมาหลายหมื่นก็ของหมด ทีมงานต้องสัญจรไปหามาเพิ่มพอรองรับช่วงพักกลางวันอย่างไม่ยอมพลาดโอกาสแห่งบุญกุศล ประธานชมรมบัญชาการอยู่ด้านหลังเวทีย่างหายห่วงเพราะทราบว่ามีกัลยาณมิตรผู้เสียสละและทุ่มเทช่วยงานแบบสู้ตายอยู่ภาคสนามหลายท่าน ทั้งพี่สมจิตต์และพี่เอกเตรียมพกระเป๋าไปใหญ่มาให้เบิกได้ ควักกันจนกระเป๋าเป็นมัน **“ทีมกองอำนวยการไร้เงา”** ของท่านผู้นำ **“ณัฐจักร”** หรือ เตอะวิช ซึ่งคราวนี้หลบซ่อนกองกำลังกันอยู่ใต้ร่มไม้ (จัดที่ให้ทีมอื่นจนทีมกองอำนวยการไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง... ข้อดีคือ เรียกหาเรียกใช้ ตามตัวยากขึ้น) ทั้งทีมก็ทำงานถวายพระพุทธเจ้าจนสุดหัวใจ พี่อาทิตย์พาตำรวจมาช่วยเป็นเรดการ์ดหลายนายอย่างรู้งานหายห่วง น้องหงคนดี แม้จะประสพอุทกภัยหนักเข้าบริษัทที่ปทุมธานี ผ่ายผอมและไว้หนวดเคราจนจำเกือบไม่ได้ แต่หัวใจยังเต็มเปี่ยมและทำดีสุดยอดเพื่อร่วมอุดมการณ์พี่น้องกัลยาณธรรม ทั้งยังนำรถบรรทุกและทีมงานมาช่วยและนำกำลังมานับสิบ ขออนุโมทนา

พอพักทานอาหารกลางวัน เป็นช่วงเวลาแห่งความปีติเมื่อผู้คนจำนวนมาก เข้าแถวรับอาหารกลางสนาม น่าเห็นใจที่แดดแรงนักแต่ศรัทธาก็ไม่ถอย บางท่านรอไม่ไหวไปซื้อทานกันในตลาดก็สะดวก เพราะบพิตรพิมุข มหาเมฆ อยู่ใกล้ตลาด นางลั่นจี่ของกินอร่อยมีเพียบ พี่รัตน์หัวหน้าทีมติดสติ๊กเกอร์ แม้เป็นผู้ประสพภัยไร้อุปกรณ์ ก็อดใจไม่ไหว กลับไปทำน้ำดื่มสมุนไพรมาเลี้ยงทันพักกลางวัน

คุณหม่อวุฒิชัยและคณะก็นำอาหารมาเพียบ ตามด้วยน้ำแข็งใสไม่อัน ขอชื่นชมทั้งเจ้าภาพโรงทานมากหลายที่ไม่ถอยไม่หนีไปไหน เมื่อกัลยาณธรรมยื่นหยัด ท่านก็ยื่นยันตอบรับสนับสนุนเต็มที่ ความดีจึงยิ่งใหญ่ ขอขอบคุณในน้ำใจ วันนี้เต็นท์น้อยเพราะพรไพศาลผ้าใบท่านจมน้ำอยู่ที่บางพลัด จึงต้องหาเช่าเต็นท์โดยประหยัดตามความจำเป็น จึงขอโทษทุกท่านที่ต้องยืนกลางแดดร้อนภายในตอนพักกลางวัน จุดที่น่าแอบมองคือเต็นท์ภักตาคารคุณดาว ซึ่งทีมงานต่างมาช่วยเตรียมช่วยกันตัดก้อยชวักไขว่ หั่นไปเจอ อ้าว..นั่นอาจารย์สลัดักข้าวแจกจนเพลิน ทั้งลูกศิษย์ไปเลย ทั้งผู้บริหารของซีเอ็ดและ ดร.จิก ลูกศิษย์พระอาจารย์นวลจันทร์ที่ปลอมตัวมาเป็นธรรมบริกรก็มาช่วยตัดข้าวตักกับกันจนปวดแขนข้าวหุงแทบไม่ทัน เอ้า เรังไฟหน้อยจำอุ่ม (แฟนคุณดาว) เพราะวันนี้คนเยอะกว่าที่คาดไว้มาก ทีมงานพลอยหิวอดข้าวและต้องเพิ่มความอดทนกับงานหนักมากขึ้น ก็ไหนใครเปรยไว้ว่างานนี้ ๒ พันคนก็มหัศจรรย์แล้ว...

บายโม่งตรง**วงดนตรีจีวัน** ขึ้นร้องเพลงขับกล่อมธรรมะให้เย็นใจ น้องออยและอาจารย์ธีรยุทธขึ้นเป็นพิธีกร จากนั้นอาจารย์หมอบุญเลิศจึงขึ้นบรรยายเรื่องชีวิตนี้เพื่อใคร ช่วงนี้ไม่มีใครกล้าหลับเพราะท่านไม่นั่งเฉย ๆ มีเดินไปเดินมาทั่วเวที ช่วงบายที่นิ่งยิ่งแน่นขึ้น หลวงปู่พุทธะอิสระมาถึงแล้วนอนพักให้ความสดชื่นเป็นปรกติอยู่ในห้องรับรอง พ่อสนองและหม่อจุ่มและคณะศิษย์ไปกราบท่าน พ่อสนองกราบขอบพระคุณที่ท่านสละเวลามาเป็นองค์บรรยาย จากนั้นพ่อสนองก็สละเวลาผ่าแดดไปเยี่ยมเต็นท์หนังสือเพื่อแจกจ่ายเซ็นต์ด้วยเมตตาอย่างยิ่ง จนได้เวลาบรรยายของอาจารย์หมอบุญเลิศ หลวงปู่ฯ ท่านสบายขึ้นจึงขึ้นมาฟังบรรยายในห้องประชุมด้วย การฟังธรรมในรอบบายเปลี่ยนแนวจากเครื่องขริม มาเป็นครึกครื้น

ตั้งแต่อาจารย์หมอบุญเลิศ ซึ่งเมื่อบรรยายจบลงท่านก็ไม่รับเงินที่มอบให้เลยสักบาท มอบให้ชมรม และช่วยน้ำท่วมทั้งหมด ขอกราบในน้ำใจดงามบริสุทธิ์เสียสละของครูบาอาจารย์ในวันนี้ (พ่อสอนงอกก็มอบให้ชมรมฯ ทั้งหมดเช่นกัน) ครั้นถึงเวลาก่อนบ่ายสาม องค์หลวงปู่พุทธอิสระก็ขึ้นแสดงธรรมเรื่อง “มรณสติภาวนา” ท่านเคยบอกให้ชมรมฯ เตรียมกระดาษดินสอไว้ ท่านจะสอนวิถีจิต แต่วันนี้ของจริงกลับเป็นธรรมะบันเทิงเรื่องหน่วยจุ่มช่วยน้ำท่วมของท่าน พิธีกรสุดหล่อจากช่อง ๕ คุณมนัสศักดิ์งามหมื่นหม่อมการเมืองตลอดงาน บางท่านบอกว่ายากฟังธรรมเรื่องมรณสติมากกว่า แต่หลาย ๆ คนชื่นใจ ฟังไปหัวเราะไป ประมอื่อกันตลอดรายการสรุปคือได้ฟังปฏิบัติและการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยของท่าน จนจบงานแล้ววันสองวันรุ่งขึ้น มีเพื่อนนำไข่ไปถวายหลวงปู่ฯ ที่วัดถึง ๑๘,๐๐๐ ใบพร้อมข้าวสารหลายกระสอบ เพราะศรัทธาในความเมตตาและความเสียสละวิริยะขององค์ท่าน

หลวงปู่ฯ ท่านรับปัจจัยสังฆทานที่ถวายท่านและยอมรับปัจจัยที่ชมรมฯ ถวายเพิ่มอีกเท่าตัวจากพระอาจารย์นวลจันทร์มอบให้ ทั้งนี้เพราะท่านมุ่งมั่นไปช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย พวกเราขอร่วมสร้างมหาทานกับท่านด้วยความปลื้มใจและอนุโมทนายิ่ง หากใครมีโอกาสไปช่วยท่านทำกับข้าวด้วยก็จะยิ่งดี เพราะท่านคงเหนื่อยมากกับการโปรดสรรพสัตว์ผู้อยู่ในห้วงทุกข์ในวิกฤติครั้งนี้ เมื่อจบฟังธรรมแล้ว หมอจุ่มประธานชมรมฯ ออกมากล่าวอนุโมทนา กราบแม่พระคงคาและแม่พระธรณีที่เปิดทางเปิดโอกาสให้ลูก ๆ ได้ทำความดีอุทิศถวายท่าน ขอขอบคุณท่านอธิการบดีที่ยังเมตตา ทั้งกราบขอพระคุณพ่อสอนงอ วรอุไร ที่เป็นศูนย์รวมความมั่นคงในความดีของลูกหลานกัลยาณธรรม ขอขอบคุณธรรมบริการผู้ร่วมอุดมการณ์แห่งพระพุทธะ ทั้งท่านผู้ฟังธรรม ผู้ให้การสนับสนุน และผู้ที่ให้กำลังใจจากทางบ้าน

ท่านที่ชมการถ่ายทอดอินเตอร์เน็ต ที่ทำให้สิ่งมหัศจรรย์บังเกิดในวันนี้ด้วยอานุภาพแห่งธรรมและความตั้งใจของพวกเราที่ร่วมกันรังสรรค์ความงามแห่งจิตใจ น้อมถวายเป็นพุทธบูชาในมงคลวาระพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้และในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๘๔ พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ใครจะล้ออะไรเราไม่สน พวกเราทุกคนถวายศรัทธาตั้งแต่พ่อหลวง และผืนแผ่นดินไทย ให้พระธรรมช่วยชูชูจิตใจในยามวิกฤติ ยืนหยัดจัดจ้านอย่างไม่ย่อท้อ เพราะน้ำท่วมแค่ไหน ก็ไม่ท่วมน้ำใจเรา

จบงานแล้ว ทุกท่านลงไปรับถุงของที่ระลึกธรรมบรรณาการสูงใหญ่มากที่สุดเท่าที่เคยมีมา นานูโมทนาทั้งผู้ให้และผู้รับ สมกับอุดมการณ์ของแนวหลังทางธรรมที่ว่า “การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง” จบงานทุกท่านลากลับแล้ว พวกเราก็เก็บของกันต่อถึง ๒ ทุ่มจึงได้กลับ (แต่ทีมการคลังทราบว่เสร็จงานที่ธนาคารถึง ๓ ทุ่ม) แม้กายจะเหนื่อยแทบพับแต่ใจกลับเอิบอื่่มและแสนสุขหลายท่านเข้ามาขอบคุณ มาอนุโมทนากันที่มีงานวันนี้ ท่านที่มาร่วมงานฟังธรรมวันนี้โปรดทราบว่ ทุกท่านต่างเป็นสาเหตุแห่งความสุขและกำลังใจของคณะผู้จัดงานอย่างยิ่ง และพร้อมจะปรับปรุงพัฒนางานตามวิถีแห่งความพอเพียง หากจัดงานครั้งใหม่คงประหยัดอะไรที่เกินจำเป็นได้อีกมากโดยดูจากการจัดงานท่ามกลางวิกฤติคราวนี้

ความดีครั้งนี้สำเร็จอย่างงดงามน่าชื่นชม เพราะพวกเราไม่หวั่นไหวไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคปัญหา บททดสอบที่ได้ผ่านมา สอนให้เรากล้าที่จะทำความดีต่อไปให้ยิ่งใหญ่ และไม่สิ้นสุดทราบเท่าที่เรามีโอกาสและลมหายใจ เพื่อช่วยกันยก

แผ่นดินไทยให้พันวิกฤติ ด้วยธรรมอันศักดิ์สิทธิ์และสุดประเสริฐ เชื่อมั่นในสิ่งดีเลิศที่พวกเราได้ให้ และทุกคนต่างมีโอกาสเหลียวกลับมาดูจิตใจตนที่ยังไม่ใสพิสุทธ์ ขอให้มิแสงสว่างจุดเพื่อลอบวิชชาและความมีอัตตาจงลดน้อยถอยไปจากใจของเราทุกคน หากจะบอกว่าทุกอย่างดีหมดก็คงโกหก งานใหญ่ขนาดนี้มีหรือจะไม่กระทบกระทั่งกระเทือนใจกันบ้าง ขอเราจงอโหสิแก่กันทุกคน ให้ความผิดพลาดขัดข้องหมองใจทั้งหลายเหือดแห้งไปกับสายน้ำที่ค่อย ๆ ลดลง และบิกเบ็ดที่ดอนเมือง และอนุโมทนาในสายธารแห่งความดีที่จะรวมลงเป็นมหาสมุทรแห่งธรรมและอนัตตา สาธุ สาธุ สาธุ

ขอรายนายอดรับปัจจัยในงานนี้ให้ทุกท่านร่วมอนุโมทนา	
๑. พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ	๑๖๐,๑๑๑.- บาท (ท่านยกให้ชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมดเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ชมรมกัลยาณธรรมรับแล้วน้อมถวายหลวงปู่พุทธอิสระทั้งหมด เพื่อช่วยน้ำท่วม... โอนแล้ว)
๒. หลวงปู่พุทธอิสระ	๑๖๔,๖๕๖.- บาท
๓. พล.อ.ต.นพ.บุญเลิศ จุลเกียรติ	๑๐๖,๘๕๐.- บาท (ท่านแบ่ง ๑ ใน ๔ ยกให้ชมรมกัลยาณธรรม เป็นเงิน ๒๖,๗๐๐ บาท ๓ ใน ๔ ช่วยน้ำท่วม โดยชมรมฯ ได้โอนข้อมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ฯ เป็นเงิน ๘๐,๑๕๐ บาท)
๔. ดร.สนอง วรอุไร	๒๐๔,๔๓๓.- บาท (ยกให้ชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมด)
๕. มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์) เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย	๒๒๘,๙๘๖.๕๐ บาท (รับจากกล่องรับบริจาค ๑๔๘,๘๓๖.๕๐ รับจาก ๓ ใน ๔ ส่วนที่ อ.หมอ บุญเลิศให้อีก ๘๐,๑๕๐ บาท)
๖. วัดพระบาทน้ำพุ	๑๔๑,๙๕๗.๕๐ บาท (รับจากกล่องรับบริจาค ๑๐๖,๙๕๑.๕๐ รับจากเงินขายต้นไม้ของรองฯ อุ่นใจ และคณะ ๓๔,๙๙๖ บาท)
๗. มอบให้ชมรมกัลยาณธรรม	๓๕๗,๕๕๗.- บาท (รับจาก อ.หมอบุญเลิศ ๑ ใน ๔ ส่วน คืออีก ๒๖,๗๐๐)
รวมทั้งหมด	๓๘๔,๒๔๗.- บาท
อนุโมทนา สาธุ รับบุญไปถ้วนหน้าทุกท่านคะ	

คืนครุฑสามหาชน
ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร บพิธศรีพุมข มหาเมฆ

สี่พทานัง ธรรมทานัง ชีนาตี
การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

ภาพแห่งความทรงจำและประทับใจ
วันอาทิตย์ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

